

Marta Clua López
Neus Pepió Alonso

**NECESSITATS FORMATIVES SOBRE PRIMERS AUXILIS
EN MONITORES I MONITORS DE LLEURE
INFANTOJUVENIL**

TREBALL FI DE GRAU

Dirigit per: Dra. Maria Roser Cuesta Martínez

INFERMERIA

UNIVERSITAT ROVIRA i VIRGILI
Facultat d'Infermeria

Tarragona

2024

AGRAÏMENTS

Després de quatre anys lluitant per l'objectiu de ser infermeres ja podem dir que l'hem aconseguit. Aquí tanquem l'etapa d'estudiants d'aquest grau per iniciar la nostra etapa com a professionals sanitàries amb molta il·lusió i moltes ganes de seguir creixent com a infermeres però també, com a persones.

Ens sentim molt orgulloses d'haver arribat fins aquí després de quatre anys de molta dedicació, esforç i llàgrimes, però també de coneixements, amistats i un gran creixement personal.

Volem donar les gràcies a la nostra tutora del treball fi de grau, la Dra. Maria Roser Cuesta Martínez, que ens ha donat suport per seguir amb la temàtica escollida i ens ha guiat durant la nostra primera investigació amb objectivitat i sinceritat. Encara recordem la primera frase que ens va dir: "El TFG té vida pròpia" i quanta raó tenia! Durant aquests mesos, aquest treball ha patit molts plantejaments i modificacions, però amb les indicacions de la tutora hem aconseguit mantenir l'essència i les motivacions de la idea inicial.

També volem agrair a totes les companyes i companys del món del lleure -monitores i monitors de l'agrupament escolta i guia Fent Camí i de la borsa de treball de La Sénia-, la seva participació en la nostra investigació de manera voluntària i altruista, exposant la seva percepció respecte al seu coneixement en primers auxilis i creant un ambient respectuós i sincer.

També volem agrair a la nostra família, companyes de pis (Diandra i Núria) i amigues i amics pel suport brindat durant aquest procés. Per creure en nosaltres, per la paciència emprada i el suport constant.

Finalment, ens agraïm l'una a l'altra el suport i la comunicació que ens hem ofert en tot moment. No ha estat un camí fàcil i hi ha hagut moments de desesperació, però juntes hem mantingut la motivació i, per fi, hem dut a terme la nostra primera investigació de manera conjunta.

ÍNDIX

RESUM.....	5
PARAULES CLAU	5
ABSTRACT	6
KEYWORDS.....	6
1. INTRODUCCIÓ	7
1.1. Motivació personal	7
1.2. Justificació de l'estudi	7
1.3. Pregunta d'investigació	8
2. OBJECTIUS I HIPÒTESI	9
2.1. Objectiu general.....	9
2.2. Objectius específics	9
2.3. Hipòtesi.....	9
3. MARC CONCEPTUAL I TEÒRIC.....	10
3.1. El món del lleure: concepte i legislació.....	10
3.2. Moviments i activitats del lleure infantojuvenil	11
3.3. Participació infantil i juvenil en el món del lleure.....	11
3.4. Dades dels accidents i lesions no intencionades infantils i juvenils	14
3.5. Concepte de primers auxilis i risc vital.....	14
3.6. Model de promoció de la salut de Nola J. Pender	17
4. METODOLOGIA	20
4.1. Tipus d'estudi.....	20
4.2. Participants	20
4.3. Tècniques de recollida de dades.....	22
4.4. Anàlisi de les dades	23
4.5. Aspectes ètics.....	24
5. RESULTATS.....	25
6. DISCUSSIÓ	38
7. CONCLUSIONS	41
7.1. Conclusions respecte als objectius de l'estudi.....	41
7.2. Conclusions respecte a la hipòtesi plantejada.....	42
8. LIMITACIONS I FUTURES LÍNIES DE RECERCA	43

9. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES	44
10. ANNEXES.....	49
10.1. Organització.....	49
10.2. Fulls informatius	50
10.3. Guió dels aspectes a tractar en el grup focal.....	60
10.4. Transcripció dels grups focals	62
10.5. Proposta de millora: fluxgrames primers auxilis	131

ÍNDIX D'ABREVIATURES

AEiG. *Agrupament Escolta i Guia, Agrupament Escolta i Guia*

BOE. *Boletín Oficial del Estado, Boletín Oficial del Estado*

DEA. *Desfibril·lador extern automàtic*

ENS. *Encuesta Nacional de Salud, Encuesta Nacional de Salud*

F. *Gènere Femení*

M. *Gènere Masculí*

SEM. *Sistema d'Emergències Mèdiques*

ÍNDIX DE TAULES

TAULA 1. CLASSIFICACIÓ DE LES SITUACIONS MÉS PREVALENTS EN PRIMERS AUXILIS.....	15
TAULA 2 CRITERIS D'INCLUSIÓ I EXCLUSIÓ	21
TAULA 3. DESCRIPCIÓ DELS PARTICIPANTS	21

ÍNDIX DE FIGURES

DIAGRAMA 1. MODEL PROMOCIÓ DE LA SALUT	18
DIAGRAMA 2. EIXOS TEMÀTICS EXPLORATS	23
DIAGRAMA 3. TEMES REVELATS PELS PARTICIPANTS.....	25

RESUM

El món del lleure és un moviment que ofereix espais i iniciatives pedagògiques a milers d'infants i joves de 3 a 18 anys arreu de Catalunya. La dinamització d'aquesta activitat és duta a terme per monitors i monitores que, sent majors d'edat i amb interessos personals, decideixen formar-se per obtenir la titulació de monitor de lleure. Però, què sabem dels seus coneixements en primers auxilis? Què creuen ells i elles mateixes sobre les seves necessitats formatives en referència als primers auxilis? Què haurien de reforçar? Com podrien fer-ho?

Per contestar aquestes preguntes, es va realitzar aquest estudi qualitatiu on, a partir de grups focals amb monitors i monitores voluntaris de dues entitats del món del lleure de la província de Tarragona, es van obtenir les necessitats en matèria de primers auxilis evidenciades i percebudes pels participants.

La formació en primers auxilis oferta als participants durant el curs de monitor els va resultar insuficient per assolir els coneixements necessaris per poder realitzar una bona actuació davant un incident, sobretot en aquells casos en què corre perill la vida de l'infant. Aquest desconeixement resulta en l'aparició de sensacions d'estrès i por per part dels participants, que se senten responsables dels infants accidentats.

Tot i que els primers auxilis no formen part el dia a dia de les activitats de lleure, s'evidencia la necessitat de reforçar els coneixements dels monitors i monitores per poder garantir la seguretat de tots i totes les participants.

PARAULES CLAU

Activitats del lleure, coneixements, primers auxilis, formació de conceptes.

ABSTRACT

Leisure education offers spaces and educational initiatives to thousands of children and young people aged 3 to 18 throughout Catalonia. These activities are carried out by young leaders who, being of age and having personal interests, decide to train to obtain the official qualification of leisure monitor. But what do we know about their knowledge of first aid? What do they themselves believe about their training needs concerning first aid? What knowledge should they increase? How could they do it?

This qualitative analysis was made to answer these questions. Based on focus groups were obtained the first aid needs evidenced and perceived by the participants, who were volunteer monitors from two leisure organizations in the province of Tarragona.

The first aid training offered to participants during the monitor course was found to be insufficient to provide them with the necessary knowledge to effectively respond to an incident, especially in cases where the child's life is in danger. This lack of knowledge leads to feelings of stress and fear among the participants, who feel responsible for the injured children.

Although first aid is not an everyday occurrence in leisure activities, there is a clear need to reinforce the monitors' knowledge to guarantee the safety of all participants.

KEYWORDS

Leisure education, knowledge, First Aid, Concept Formation

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Motivació personal

Tot i que la seva vocació és la infermeria, les dues investigadores d'aquest estudi han descobert i gaudit l'experiència de treballar com a monitores en el món del lleure amb infants i joves. Des de fa uns anys, durant els estius i fins i tot durant els seus estudis del grau d'infermeria, han treballat com a monitores d'infants i joves en casals d'estius, menjadors escolars, parcs de Nadal i agrupaments escolta, entre altres. Aquestes experiències, que han estat molt enriquidores per a elles, els han fet qüestionar la possible manca de coneixements i recursos sobre primers auxilis per part dels monitors i monitores de lleure.

Totes dues tenen el títol de monitora de lleure infantojuvenil. La formació per obtenir aquest títol inclou una petita sessió sobre primers auxilis, que és molt bàsica i l'única que es rep. A més, actualment sorgeix també la problemàtica que, de vegades, a causa de la manca de monitors amb títol, hi ha monitors en actiu que no tenen la titulació i, que per tant, no han rebut la formació pertinent.

És per aquests motius que, com a futures infermeres, els interessa investigar i conèixer una possible problemàtica que els toca de ben a prop i que viuen durant la seva tasca com a monitores de lleure de nens, nenes i joves.

1.2. Justificació de l'estudi

Es considera que la manca de coneixements sobre primers auxilis per part dels monitors i monitores de lleure és molt rellevant socialment. En el món del lleure hi participen molts infants, joves i adults i s'ofereix una gran diversitat d'activitats o propostes educatives. Les més conegudes són: els caus i esplais, casals d'estiu i colònies d'estiu. Una bona formació sobre què cal fer en situacions que posen en perill la salut o fins i tot la vida dels més petits, seria molt beneficiosa. Durant els estudis en el grau d'infermeria les investigadores han après que, una ràpida actuació en situacions de risc vital abans que arribin els serveis sanitaris, pot salvar la vida d'una persona.

Com a futures infermeres, es preocupen per la salut de la població, però també per l'educació en salut i la responsabilitat que poden tenir els individus sobre aquesta. Per això creuen que és rellevant aprofundir en l'estudi sobre aquesta problemàtica, per tal de facilitar una ràpida actuació davant de situacions en què els primers auxilis poden ser vitals en espai de lleure infantojuvenils.

En aquest treball, es considera molt adequat tenir en compte el model de Nola Pender per al desenvolupament de la investigació amb la finalitat d'aconseguir els objectius establerts. Aquest model s'explicarà posteriorment.

1.3. Pregunta d'investigació

Tot i que aquest Treball de Fi de Grau (TFG) no és una revisió sistemàtica de la literatura, per tal de poder encaminar-lo es va partir del plantejament de la pregunta d'investigació seguint el model PICO (1).

La Població (P) a investigar van ser els monitors i monitores de lleure de la província de Tarragona, concretament d'un agrupament escolta i guia de Tarragona, i de les activitats de lleure organitzades per l'Ajuntament de la Sénia.

La Intervenció (I) sobre la mostra de monitors i monitores va ser la realització de dos grups focals (un amb cada grup) per tal d'explorar la seva opinió.

En el plantejament del treball no es va contemplar realitzar una Comparació (C) entre grups.

L'Objectiu (O) de la investigació va ser identificar les necessitats de formació que presenten els monitors i monitores de lleure amb relació a l'atenció on s'han d'aplicar primers auxilis.

Així doncs, es va plantejar la següent pregunta de recerca:

- Quines són les necessitats formatives en matèria de primers auxilis que presenten les monitores i monitors de la província de Tarragona?

2. OBJECTIUS I HIPÒTESI

Els objectius del TFG són els següents:

2.1. Objectiu general

Identificar les necessitats formatives sobre primers auxilis dels monitors i monitores de lleure de la província de Tarragona.

2.2. Objectius específics

1. Explorar qualitativament la percepció dels monitors i monitores de lleure infantojuvenil de dos esplais de la província de Tarragona respecte al seu coneixement sobre primers auxilis.
2. Descriure les necessitats sobre primers auxilis dels monitors i monitores de lleure.
3. Proposar una eina que faciliti als monitors i monitores de lleure l'aplicació de primers auxilis en diferents situacions tenint en compte les seves preferències.

2.3. Hipòtesi

Els monitors i monitores de lleure de la província de Tarragona presenten necessitats formatives sobre primers auxilis a causa de la poca formació rebuda en aquesta matèria.

3. MARC CONCEPTUAL I TEÒRIC

3.1. El món del lleure: concepte i legislació

El món del lleure és un moviment que es caracteritza per ser un conjunt d'activitats i iniciatives que es duen a terme durant el temps lliure dels infants i joves de 3 a 18 anys, amb una intencionalitat pedagògica fora del currículum escolar i de l'àmbit familiar (2).

A Catalunya, aquest tipus d'educació no formal té una història que es remunta a més d'un segle d'existència, durant el qual ha adquirit un gran valor educatiu i és socialment reconegut (3).

Abans dels primers ajuntaments democràtics, les activitats de lleure estaven vinculades a l'esplai o l'escoltisme, moviments basats en el voluntariat, la participació i la promoció del progrés educatiu de la comunitat d'una manera desinteressada (3).

A partir dels anys 80, les administracions públiques van començar a oferir activitats de lleure adreçades a la infància, l'adolescència i la joventut, com un servei més a la ciutadania, finançades amb fons públics que desplacen la iniciativa social que fins aleshores desenvolupaven els esmentats esplais o agrupaments escolta. A més, es va produir la irrupció de les primeres empreses privades amb intencionalitat lucrativa per donar resposta a la demanada que existia en aquest àmbit (3).

Al llarg d'aquests 40 anys, l'educació en el lleure ha evolucionat per adaptar-se a l'entorn social i educatiu actuals, i s'ha convertit en una eina essencial per al reconeixement, la transformació i la integració de la diversitat, en tots els àmbits socials (3).

Durant aquesta evolució han tingut un paper important els dos grans sectors encarregats d'organitzar activitats d'educació en el lleure: l'associacionisme educatiu català (integrat per agrupaments escolta i centres d'esplai) i les empreses privades d'educació en el lleure (3).

La Generalitat de Catalunya, des de l'any 1985, regula i exerceix el control sobre les activitats d'educació en el lleure a Catalunya per tal de garantir-ne la qualitat i la seguretat. Ho fa mitjançant el decret 267/2016, de 5 de juliol, de les activitats d'educació en el lleure en les quals participen menors de 18 anys per garantir "que les activitats esmentades compleixin la seva finalitat educativa i contribueixin al creixement integral d'infants i joves" (4). Aquesta regulació es completa amb el Decret 213/1987 (5), de 9 de juny, sobre reconeixement d'Escoles d'Educadors en el Lleure Infantil i Juvenil.

3.2. Moviments i activitats del lleure infantojuvenil

Els espais en què es desenvolupen les activitats pròpies de les nombroses associacions i organitzacions que formen el món del lleure a Catalunya són principalment els caus (escoltisme) i els esplais (moviment d'esplai) (6).

L'escoltisme és el moviment d'educació en el lleure més antic: neix a principis del segle XX de la mà de Robert Baden-Powell que va impulsar el protagonisme i responsabilitat dels nois joves. Amb l'escoltisme com a referent, a partir de 1910, Olave Saint Clair (muller d'en Baden-Powell) impulsa el guiatge, una proposta similar per a les noies (7). Vint anys després, el moviment arriba a Catalunya on, després de la Guerra Civil i la dictadura, agafa embranzida amb l'arribada de la democràcia, que reconeix el moviment internacionalment.

El moviment escolta compta amb un mètode educatiu propi: el mètode escolta, que se centra en activitats derivades de l'interès de l'infant i en el treball en petit grup per a la realització de projectes. Aquest moviment té una xarxa internacional molt consolidada. A Catalunya existeixen tres branques: Acció Escolta de Catalunya, Escoltes Catalans i Minyons Escoltes i Guies (7).

Els moviments d'esplai a Catalunya sorgeixen als anys 60 com a continuació de l'experiència de les colònies de vacances organitzades a través de les parròquies. Els moviments d'esplais més estesos són: Coordinació Catalans de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai (CCCCCE), Esplais Catalans (Esplac) i Federació Catalana de l'Esplai (Fundesplai) (6).

En ambdós casos les activitats es duen a terme durant el temps lliure dels infants i joves, principalment en caps de setmana i vacances d'estiu. Tots dos moviments s'engloben en el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, que promou els interessos de la gent jove a la societat i davant els poders públics.

3.3. Participació infantil i juvenil en el món del lleure

Segons les dades de la Generalitat de Catalunya sobre el nombre d'activitats de lleure notificades (campaments, colònies, casals...), s'observa com en l'última dècada hi ha hagut un increment constant d'aquestes activitats. L'any 2021, any encara afectat per les restriccions de la pandèmia per la covid-19, es va arribar a les 11.710 activitats notificades, amb més de 500.000 participants, amb la qual cosa es van doblar les xifres de l'any 2010 (8).

Segons *l'Informe d'Estiu 2023* (9), que recull les activitats d'educació en el lleure notificades a la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, de les més de 7.500 activitats notificades durant els mesos de juny a setembre, més del 50% van ser activitats amb una durada d'entre 5 i 9 dies.

Per poder dur a terme aquestes activitats es necessita la implicació d'un gran nombre de joves i adults que, de manera voluntària o com a treballadors, dirigeixin totes les situacions i dinàmiques que es presenten durant els dies de campaments o colònies. Durant l'estiu del 2023 es va requerir la participació de 54.333 monitors i monitores.

Per obtenir la titulació de monitor/a de lleure s'han de complir dos requisits (10,11):

1. Tenir 18 anys o més.
2. Realitzar una formació bàsica sobre educació en el lleure, ja sigui per exercir d'aquesta professió o bé per col·laborar de manera voluntària.

Segons l'estudi de l'Observatori Català de Joventut del 2007, els interessos dels monitors i monitores de formar part d'una entitat d'educació en el lleure es devien principalment a "aspectes personals com l'interès, la satisfacció, la descoberta o les relacions familiars amb l'esplai i agrupament", ja que segons els participants de l'estudi, les retribucions econòmiques que s'obtenien com a monitors de lleure, no eren tan gratificants com tots aquells valors que es podien adquirir (3).

En els darrers 10 anys, tot i que hi continua havent xifres elevades, s'observa una dinàmica decreixent pel que fa al nombre de persones que obtenen el títol (12). Una de les característiques més notables és el predomini femení respecte el masculí en l'obtenció de la titulació. Tanmateix, el nombre de monitors masculins titulats tendeix a créixer; disminuint així la creença que tenir cura dels infants és una responsabilitat que recau sobre les dones (13).

Per una altra banda, i coincidint amb la pandèmia de la covid-19, s'observa una gran disminució del nombre de titulacions de monitors/es noves; dades que caldria revisar un cop superada la situació de pandèmia.

A Catalunya s'ofereixen anualment uns 400 cursos de formació per a monitors i monitores de lleure (12), tot i que la tendència és descendent en tot el territori, a excepció de les Terres de l'Ebre. A Tarragona s'imparteixen al voltant d'uns 30 cursos anuals, amb l'excepció del 2014 i el 2020, en què se'n van oferir menys. De fet, l'any 2014 el nombre de cursos realitzats va disminuir a tot Catalunya. Aquest fet podria estar

relacionat amb la nova normativa que va aplicar-se a l'octubre del 2013 que va fer actualitzar i modificar el contingut que s'impartia en les formacions i que va reduir a la meitat el nombre de cursos (14).

La formació en l'àmbit de l'Educació en el Lleure es regula a través del Ministerio de Educación y Ciencias i també per Generalitat de Catalunya, concretament per part de la Secretaria General de Joventut (15).

Segons el GenCat, el curs de monitor/a d'activitat d'educació en el lleure infantil i juvenil s'equipara a la certificació i a la qualificació professional de dinamització d'activitats de lleure educatiu infantil i juvenil, previstes al Reial Decret 1537/2011, 31 d'octubre. Quan s'imparteix la formació es té en compte el Reial Decret esmentat, així com l'article 131 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, perquè aquest estableix les competències de la Generalitat en matèria d'educació, ja que disposa de competència exclusiva. És el cas de les qualificacions, d'àmbit català, que responen a les necessitats sectorials i territorials de Catalunya (15).

Aquesta formació prepara els futurs monitors i monitores per intervenir de manera educativa en les activitats de lleure infantil i juvenil. Les competències que han de assolir són: capacitat per organitzar, dinamitzar i avaluar les activitats en el marc de la programació general d'una organització, incidint explícitament en l'educació en valors i atenent les mesures bàsiques de seguretat i prevenció de riscos (15). La durada mínima del curs són 310 hores distribuïdes en 150 hores de teoria i 160 hores de pràctiques (15).

Pel que fa als primers auxilis, l'objectiu d'aquesta formació inclou: saber realitzar les tècniques bàsiques de primers auxilis; conèixer els recursos disponibles al lloc de l'activitat (xarxa de salut i protecció civil); identificar situacions de forma anticipada; conèixer quin material ha de contenir una farmaciola i quina funció té cada material i saber descriure la seqüència d'actuació davant situacions que comporten un risc d'accident o malaltia. Aquest bloc es troba dins del mòdul de tècniques i recursos d'animació en activitats de lleure amb una durada de 60 hores, a repartir en cinc blocs més.

Al BOE no s'especifiquen les hores concretes destinades a cada un dels temes, per tant, no podem determinar la durada i el contingut real de la sessió en primers auxilis. No s'especifica tampoc l'exigència d'una titulació o acreditació en primers auxilis als formadors del curs, que poden ser-ho presentant un certificat de professionalitat (16).

3.4. Dades dels accidents i lesions no intencionades infantils i juvenils

L'Organització Mundial de la Salut (OMS) defineix les lesions no intencionades com “el dany físic que es produeix quan un cos humà se sotmet bruscament a algun tipus d'energia mecànica, tèrmica, química o radiada i que ocorre de manera inevitable” (17).

A Europa, els accidents i les lesions no intencionades suposen una de les primeres causes de mort entre la població jove, principalment d'entre 1 i 19 anys. A Espanya aquest fet segueix un patró similar (18).

Segons les dades de l'*Encuesta Nacional de Salud* (ENS) del 2017 un 3,9% dels infants de 0 a 4 anys, un 6,6% dels infants de 5 a 14 anys i un 7,8% dels joves de 15 a 24 anys van patir algun accident durant el temps lliure (19).

Les lesions més habituals, segons l'ENS del 2011/2012, són: lesions traumàtiques (contusions, fractures o ferides), seguides d'intoxicacions, cremades i altres lesions. A banda d'aquestes, segons el Centre de Recursos per a les Associacions Juvenils de Barcelona, altres accidents que poden ocórrer durant les activitats infantojuvenils i de les quals cal conèixer l'actuació pertinent són: el cop de calor, la lipotímia o síncope, les picades i mossegades, les hemorràgies i els ennuegaments, principalment (17, 20, 21).

Per aquest motiu, abans d'organitzar qualsevol activitat per a infants i joves cal tenir en compte una sèrie de mesures preventives per tal d'evitar accidents i preparar un pla d'actuació en cas d'emergència, que ha de ser conegut per tot l'equip de monitors/es. Aquest pla d'emergència suposa la planificació amb anterioritat de l'organització i les actuacions que es duran a terme en cas que es presenti una situació de risc com poden ser focs forestals, fenòmens meteorològics o accidents (2).

A més, per dur a terme l'activitat es requereixen una sèrie de documents i permisos que cal tenir sempre a mà, com són la fitxa de salut (estat de salut, malalties, intoleràncies i/o al·lèrgies); el permís d'assistència bàsica en cas d'accident (que habilita els organitzadors a prendre decisions sanitàries en cas d'urgència); els telèfons de contacte en cas d'urgència i la documentació acreditativa de la contractació de les cobertures d'assegurances (2).

3.5. Concepte de primers auxilis i risc vital

Entenem per primers auxilis aquelles actuacions immediates i provisionals que es realitzen a una persona accidentada o malalta abans de ser atesa en un centre sanitari. Aquestes actuacions poden dur-se a terme davant d'escenaris ben diversos, però és

important saber diferenciar aquelles situacions de risc vital que poden derivar en una emergència mèdica d'aquelles situacions menys greus (22).

Quan es parla de risc vital ens referim a aquelles situacions en què existeix un perill real per la vida de la persona i que, per tant, s'ha d'actuar de forma ràpida i eficient. En canvi, entenem les situacions que no comporten risc vital com aquelles en què la persona presenta lesions o afectacions més lleus que no posen en perill la seva vida (23).

De totes maneres, cal tenir en compte que fins i tot aquelles situacions que a priori no posen en perill la vida de l'infant poden derivar en una emergència mèdica si no es detecten i es tracten precoçment; per aquest motiu, també és molt important conèixer els signes d'alerta que ens indiquen que una situació s'està agreujant i que cal assistència sanitària.

A continuació, es classifiquen les situacions més prevalents segons els risc vital que poden comportar (22–24):

Taula 1. Classificació de les situacions més prevalents en primers auxilis

Situació	Definició	Risc Vital
Aturada cardiorespiratòria	Interrupció brusca, inesperada i potencialment reversible de la respiració i activitat mecànica (contraccions) del cor (22,25).	Sí
Cop de calor	Moment en què el cos és incapaç de regular la temperatura corporal i presenta una elevació excessiva. De presentació ràpida (en uns minuts) que, si no es tracta immediatament, es pot agreujar i causar la mort (26,27). L'Associació Espanyola de Pediatria i Canal Salut del GenCat classifiquen aquesta situació com una urgència mèdica extrema (26,27).	Sí
Ennuegament	Presència d'un cos estrany a les vies respiratòries que obstrueix o impedeix el pas de l'aire. Provoca una dificultat respiratòria d'inici sobtat que pot derivar en una asfíxia i que, si no es tracta immediatament, pot causar la mort (28,29).	Sí
Xoc anafilàctic	Reacció immunològica a la hipersensibilitat a un al·lergen. Molt intensa, greu i d'inici sobtat que afecta diferents sistemes: pell, respiratori, digestiu i cardiovascular. (30,31).	Sí

Cremades	Lesions produïdes pel contacte o exposició a fonts de calor o fred, productes químics, electricitat... Es classifiquen en tres tipus segons el grau: I, II i III, considerant la intensitat de la font de calor, l'extensió, la profunditat i la localització de la lesió (32).	No
Epistaxi	Pèrdua de sang pels orificis nasals (22, 32).	No
Ferides, sagnat i hemorràgies	Lesions caracteritzades per la pèrdua de continuïtat de la pell o mucoses produïdes generalment per un traumatisme. Aquestes ferides poden ser lleus (lesions o talls superficials) o greus. Les ferides greus poden provocar una hemorràgia (sagnat actiu) que no cedeix fàcilment i que, per tant, cal actuar per aturar-la (32).	No
Intoxicació	Simptomatologia que apareix com a conseqüència de la ingesta d'aliments en mal estat, contaminats (bacteris, virus, fongs...) o tòxics, o bé pel consum de substàncies tòxiques (33).	No
Lipotímia	Pèrdua parcial i breu del coneixement, sense alteracions de les funcions cardíques i respiratòries (34).	No
Picades i mossegades	Enrogiment, inflor, dolor, picor, cremor i tumefacció com a resposta a la mossegada d'un insecte o animal (35).	No
Traumatisme cranioencefàlic	Canvi en l'estructura o funcionament de la zona del cap (pell, ossos del crani o meninges) a causa d'una força mecànica (36).	No
Vòmits i diarrea	Vòmits: expulsió amb força del contingut de l'aparell digestiu (aliments, sucg gàstrics, bilis) per la boca (37). Diarrea: disminució de la consistència de la femta (tova o líquida) o un augment de la freqüència de deposicions (tres o més en 24 hores). Pot anar acompanyat de febre i dolor abdominal. Aquest estat patològic poc derivar en un estat de deshidratació (38).	No

Font: elaboració pròpia

El primer pas per oferir una bona atenció en primers auxilis és disposar d'una bona farmaciola. La farmaciola és un armariet o estoig que conté el material bàsic que pot ser d'utilitat per oferir els primers auxilis (fàrmacs i material de cures) (39). Ha d'estar ubicada en un lloc accessible i conegut pels monitors, però fora de l'abast dels infants. És important assignar el càrrec de responsable de la farmaciola, ja que aquesta persona haurà de comprovar que hi hagi tot el material necessari, reposar el que falti i tenir un control de la caducitat dels diferents productes (20, 40).

El segon pas important és tenir en compte la regla PAS (22):

1. **P**rotegir-se un mateix, seguidament la víctima i finalment, terceres persones, per evitar nous accidents.
2. **A**lertar / Avisar un company o companya perquè ajudi i, si fos necessari, avisi els serveis d'emergències mitjançant una trucada telefònica al 112.
3. **S**ocórrer la persona accidentada sempre en funció de la preparació i la formació que es tingui. En cas de no saber què fer, millor no actuar.

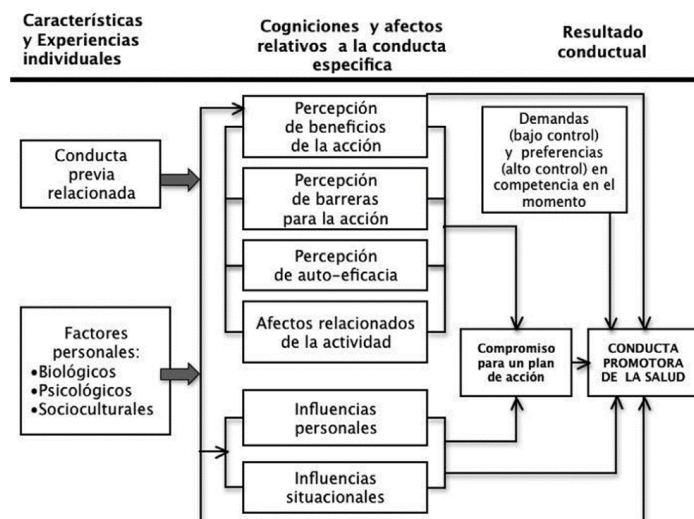
Pot ser molt positiu també conèixer on estan situats els diferents desfibril·ladors externs automàtics (DEA) per tal de fer-los servir si la situació ho requereix. Aquesta informació es pot obtenir a partir de l'aplicació mòbil 061 Salut Respon, on es mostra un mapa dels diferents DEA connectats amb el SEM més propers a la persona que els necessita a través de la geoposició que ofereix el telèfon (41). A més a més, aquesta eina també disposa de vídeos formatius sobre primers auxilis.

3.6. Model de promoció de la salut de Nola J. Pender

El Model de Promoció de la Salut (MPS) que facilita Nola J. Pender el 1982 pretén reconèixer quins són els factors que influeixen en el comportament, la presa de decisions i l'actuació en el moment de prevenir la malaltia a partir de la promoció de la salut (42).

Per poder fer una anàlisi d'aquestes accions ens guiem a través dels factors que es reflecteixen en el diagrama següent (42):

Diagrama 1. Model Promoció de la Salut

Font: Alligood MR. Modelos y teorías en enfermería. 10a ed. Barcelona: Elsevier España; 2022.

- 1) Característiques i experiències individuals: relaciona les experiències anteriors viscudes amb els factors personals (biològics, psicològics i socioculturals) que són responsables d'aquesta experiència.
- 2) Cognicions i efectes relatius a la conducta específica:
  - Els beneficis percebuts de l'acció són els resultats positius anticipats que s'obtindran de la conducta de salut.
  - Les barreres percebudes per l'acció són les dificultats i adversitats anticipades que poden aparèixer en l'adopció de la conducta.
  - L'autoeficiència percebuda és el judici sobre la capacitat individual de plantejar i executar la conducta de promoció de la salut.
  - L'afecte relacionat amb l'activitat correspon als sentiments subjectius experimentats abans, durant i després de la conducta i que poden ser positius o negatius.
  - Les influències interpersonals són els aspectes cognitius relatius a les conductes, creences o actituds de les persones del voltant, principalment de familiars, amics i professionals sanitaris.
  - Les influències situacionals són les percepcions i aspectes cognitius personals que apareixen davant qualsevol escenari.

Concretament, aquest estudi se centra en la segona columna del diagrama (components centrals del model), ja que són aquestes les variables modificables mitjançant l'actuació d'infermeria.

La conducta de promoció de la salut que en resulta s'entén com el punt final de l'acció que es dirigeix a l'assoliment de resultats positius per a la salut, com el benestar, la satisfacció personal i una vida productiva.

- 3) Resultat conductual: és la combinació de tots els aspectes anteriors a través del compromís per a un pla d'acció que pot estar influït per les relacions interpersonals com poden ser família, companys/es i professionals sanitaris i situacions en l'entorn extern.

Aquest model és àmpliament reconegut dins del món de la infermeria i ha servit de base teòrica per a un nombre considerable d'investigacions, moltes de les quals han estat centrades en infants i adolescents, ja que es considera que aquests grups, tot i presentar conductes apreses que no són fàcils de modificar, compten amb motivacions diferents i elements capaços d'influir en la conducta favorablement (42).

4. METODOLOGIA

4.1. Tipus d'estudi

En aquest TFG es va utilitzar una metodologia qualitativa, amb un enfocament fenomenològic, ja que pretenia conèixer l'experiència subjectiva dels monitors i monitores de lleure infantojuvenil respecte a la seva formació en primers auxilis. Concretament, se cercava conèixer la percepció dels i les participants respecte als seus coneixements sobre primers auxilis, les seves necessitats i explorar quines eines podien ser les més interessants i resolutives a partir del seu discurs.

4.2. Participants

Els participants que van col·laborar de manera voluntària i altruista formaven part de l'Agrupament Escolta i Guia (AEiG) Fent Camí de Tarragona i l'Ajuntament de La Sénia.

L'Agrupament Escolta i Guia Fent Camí és una associació sense ànim de lucre d'educació en el lleure que realitza la seva activitat els dissabtes, combinada amb sortides de cap de setmana i campaments d'estiu. Els monitors i monitores són joves voluntaris i voluntàries.

A la Sénia és el mateix Ajuntament, concretament la regidoria d'Educació i Infància, qui organitza les diferents activitats destinades als infants i el jovent del poble, com per exemple el casal d'estiu i els diversos parcs que s'organitzen. Els monitors i monitores que treballen han de passar un procés de selecció per poder treballar en aquesta institució.

El mostreig va ser no probabilístic, concretament es va utilitzar un mostreig per bola de neu.

Per la selecció dels participants es van tenir els següents criteris d'inclusió i exclusió:

Taula 2 Criteris d'inclusió i exclusió

CRITERIS D'INCLUSIÓ	CRITERIS D'EXCLUSIÓ
1) Voluntarietat i disposició de temps per participar en aquest treball.	1) Haver realitzat les pràctiques de monitor/a en una de les dues entitats participants, a partir d'abril 2024.
2) Comprendre i poder comunicar-se correctament en català i/o castellà.	2) Tenir el carnet de monitor/a de lleure però no haver format part de cap de les dues entitats.
3) Haver format part de l'equip de monitors de les entitats esmentades, durant l'estiu del 2023 o abans de l'estiu 2024.	3) No donar el consentiment per participar en l'estudi.
4) Tenir el carnet de monitor o monitora en activitats de lleure infantils i juvenils o haver realitzat les pràctiques del curs de monitor/a abans de març de 2024.	

Font: elaboració pròpia

La mostra de monitors i monitores participants va ser de disset joves.

Les dades descriptives dels monitors i monitores participants es troben recollides a la taula 3.

Taula 3. Descripció dels participants

Participant	Sexe	Edat	Entitat on participa com a monitor/a	Disposa de carnet acreditatiu de monitor/a
P1	M	29	Ajuntament de La Sénia	Sí
P2	F	25	Ajuntament de La Sénia	Sí
P3	F	25	Ajuntament de La Sénia	Sí
P4	M	22	Ajuntament de La Sénia	Sí
P5	M	22	Ajuntament de La Sénia	Sí
P6	F	24	Ajuntament de La Sénia	Sí
P7	F	24	Ajuntament de La Sénia	Sí
P8	M	26	Ajuntament de La Sénia	Sí
P9	F	47	Ajuntament de La Sénia	Sí

P10	F	20	AEiG Fent Camí	Sí
P11	M	19	AEiG Fent Camí	No
P12	F	21	AEiG Fent Camí	Sí
P13	F	23	AEiG Fent Camí	Sí
P14	M	19	AEiG Fent Camí	No
P15	F	22	AEiG Fent Camí	Sí
P16	F	20	AEiG Fent Camí	Sí
P17	F	20	AEiG Fent Camí	No

Font: elaboració pròpia

4.3. Tècniques de recollida de dades

Per a la recollida de dades es va decidir realitzar dos grups focals, un per cada entitat on els participants duien a terme la seva activitat. Cada grup estava format per 8-9 monitors o monitores de lleure infantjuvenil. Es va considerar que d'aquesta manera es podria obtenir de manera més detallada les perspectives de cada un dels participants respecte a l'objectiu de la investigació. El grup focal és la creació d'un espai de comunicació entre l'entrevistador i els participants amb l'objectiu d'obtenir informació i, per tant, dades qualitatives sobre temàtica plantejada (43).

Per poder accedir als monitors i monitores es va enviar una carta per correu electrònic a la institució (annex 10.2.1.), on s'explicava en què consistia el projecte, amb l'objectiu d'obtenir una llista de monitors i monitores interessats a participar en la investigació.

La resposta per part dels dos col·lectius va ser favorable (annex 10.2.1.). Concretament, l'Ajuntament de La Sénia va facilitar el llistat de persones que formen part de la borsa de monitors i monitores de lleure que es troba publicada a la pàgina del mateix ajuntament. L'agrupament Fent Camí va transmetre el missatge al seu equip de caps (monitors) i aquests mateixos van apuntar-se de manera voluntària a participar en el grup focal.

Seguidament, es va contactar amb els participants a través de missatgeria instantània (WhatsApp). Tots els participants contactats van acceptar participar.

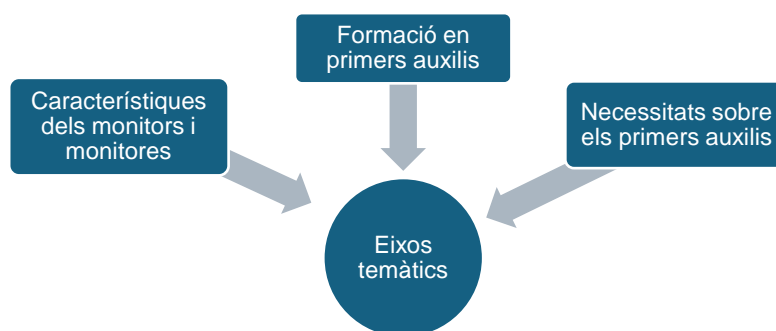
Per dur a terme els grups focals una de les investigadores va fer de moderadora del grup, mentre l'altra observava i prenia nota del llenguatge no verbal dels participants. Es va creure convenient que cada investigadora moderés un dels grups focals, en funció de la pertinença a les entitats on també col·laborava. La participació dels monitors i

monitores va ser voluntària i altruista. Tots ells i elles complien els criteris d'inclusió especificats anteriorment.

Prèviament a realitzar el grup focal, es va fer un guió dels temes a explorar (annex 10.3.). S'inclouïen preguntes obertes per tal d'iniciar la interacció entre els monitors i monitores.

Els eixos temàtics explorats es recullen al diagrama 2.

Diagrama 2. Eixos temàtics explorats

Font: elaboració pròpia

El primer grup focal es va realitzar el 27 de març de 2024 a l'Espai Sènia Jove, recinte habilitat per als joves del poble on es disposa d'un espai que va permetre dur a terme el grup focal. Es van situar les cadires circularment per facilitar la participació. Aquest grup focal va tenir una durada de 57 minuts.

El segon grup focal va tenir lloc el 20 d'abril de 2024 a l'escola Saavedra de Tarragona. Aquesta escola és l'espai físic de què disposa l'Agrupament Escolta i Guia Fent Camí. Les investigadores es van reunir amb els monitors i monitores en una sala de l'escola, on van poder situar-se en rotllana i desenvolupar el grup focal, que va durar 1 hora i 10 minuts.

Pel registre dels grups focals es va utilitzar l'aplicació de l'enregistradora d'àudio dels telèfons de les investigadores, un Iphone 11.

4.4. Anàlisi de les dades

Un cop recollides les dades es va realitzar la transcripció de cada un dels grups focals (annex 10.4.) mitjançant el processador de text Microsoft Word. Tot seguit, es van analitzar per separat les dues transcripcions i, posteriorment, es van posar en comú els temes extrets dels grups per tal de poder obtenir unes conclusions.

L'anàlisi dels dos grups focals es va fer seguint el model de Taylor i Bodgan, el qual busca extraure informació a partir de les perspectives, els punts de vista i l'experiència que tenen les persones envers un tema; en aquest cas, el coneixement de primers auxiliis dins del món del lleure infantil i juvenil. Té en compte tant el que expressen els participants verbalment com les conductes que mostren, deixant de banda la perspectiva dels investigadors/es (44).

El model de Taylor i Bogdan va permetre establir un ordre a l'hora d'analitzar i interpretar les transcripcions dels dos grups focals realitzats (45):

1. Identificar el tema d'estudi i desenvolupar els conceptes.
2. Transcripció dels grups focals i anonimització dels participants als grups focals.
3. Lectura minuciosa de les transcripcions.
4. Interpretació i anàlisi conjuntament.
5. Codificació dels temes més rellevants.
6. Selecció dels temes que donen resposta al treball plantejat.
7. Descripció de resultats, discussió dels mateixos i establiments de conclusions finals.

4.5. Aspectes ètics

Abans d'iniciar-se aquest estudi es va redactar i enviar al Comitè d'Ètica d'Investigació en Persones, Societat i Medi Ambient (CEIPSA) de la URV el document de declaració responsable sobre els aspectes ètics del Treball de Fi de Grau, el qual va ser acceptat amb codi CEIPSA-2024-TFG-0006.

Previ al grups focals es va lliurar als participants un full d'informació (annex 10.2.2.) perquè tinguessin constància de l'objectiu de la investigació. Una vegada es van resoldre els dubtes expressats pels participants se'ls va lliurar un consentiment informat (annex 10.2.3.). Només les investigadores poden accedir al consentiment informat signats pels participant per mantenir la protecció de dades.

En aquesta investigació es van respectar tots els aspectes de la Ley Orgánica 15/1999, del 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal (46).

Les investigadores d'aquest estudi declaren que no tenen cap conflicte d'interessos.

5. RESULTATS

De l'anàlisi de les aportacions que van fer els participants en els grups focals realitzats, se'n van extreure 6 temes (diagrama 3).

Diagrama 3. Temes revelats pels participants

Font: elaboració pròpia

1. Experiència en el món del lleure i motivacions dels monitors

Dels 17 monitors i monitores que van participar, 6 tenien el títol de monitor de lleure des de feia 5 o més anys, 8 des de feia menys de 5 anys i, els altres 3, estaven realitzant les pràctiques per obtenir la titulació.

De tots ells, 3 van reconèixer haver treballat algun any sense tenir el carnet de monitor de lleure i, per tant, sense cap tipus de formació:

- P13: "Jo com a monitora dins del cau, aquest és el 4t curs, l'únic que no tots els cursos he tingut el títol" o, el
- P8: "Jo vaig començar al 2018 al Parc de Nadal, perquè feia falta gent i van penjar una oferta que sense títol [de monitor de lleure] també contractaven".

Els interessos dels participants per ser monitors de lleure infantojuvenils eren bastant similars i van poder agrupar-se en tres motius:

- a) Perquè quan eren infants van participar en activitats de lleure:
  - P13: “Havia estat tota la vida nena i jove del cau, del Fent Camí i llavors era com tancar l’etapa al cau havent passat per totes les fases dins del cau i viure també l’escoltisme des d’aquesta banda. I per poder tornar allò que el cau t’ha donat i poder transmetre això que t’han estat ensenyant els teus monitors”.

- b) Perquè sentien la vocació de ser monitor/a:
  - P9: “Jo per vocació, perquè m’agraden molt els xiquets i ho tenia súper clar des de joventeta” (P9)

- c) Per les sortides laborals:
  - P8: “Perquè pot ser és la manera més ràpida de treballar al poble en xiquets”.
  - P2: “Ara que encara estic estudiant, és una de les faenes de monitora, ja sigui de menjador d’extraescolars o... lo que sigui, de treballar en xiquets. Potser la manera que et dona més sortides per combinar-te els horaris”.

La majoria dels participants, tant d’un grup com de l’altre, durant els seus anys de monitors van treballar o formar part d’un agrupament, casals d’estiu, menjadors escolars, extraescolars i colònies d’estiu.

2. Formació sobre primers auxilis

Tots els participants coincideixen que durant el curs de monitor de lleure van rebre formació en primers auxilis, però la durada i el format d’aquesta es diferenciava segons l’escola que els va impartir el curs:

- P3: “al curs de monitor reps una sessió que a lo millor és 1 hora, 2 hores però no molt més”.
- P15: “a la formació sí que hi havia algun espai dedicat als primers auxilis però no gaire, no era ni gaire temps ni era una formació gaire extensa. I no hi havia part pràctica...”.
- P10: “jo pràctica cap, tot teoria. [...] mínimament ens van explicar, o sigui no ens posaven en situacions reals sinó una mica més burocràticament què podia

passar, o sigui era més legislació que cas pràctic. [...] De fet no era ni primers auxilis, es deia legislació”.

La majoria de monitors coincidien que a la formació rebuda hi havia una part teòrica molt més extensa que la part pràctica:

- P3: “A partir de casos pràctics, plantejaven una situació tipo tens un infant que s’ha fet una ferida, què hauries de fer per a netejar-la? què hauries d'utilitzar? [...] tot casos reals que et poden passar dins del món del lleure”.
- P1: “Jo la percepció que m’emporto quan acabem les formacions és que, com és tan dens i tan teòric i que a lo millor en el moment que tu estàs en 18 anys fent la formació de monitor de lleure l’únic que vols és jugar en los xiquets i passar-t’ho bé, fer activitats més lúdiques... és una sessió que *fa bastant de palo*. Perquè és molt teòrica i per tant l’atenció de la gent... [...] comences en 1 hora de teoria i la gent desconnecta perquè són temes que tampoc no dominem i depèn de com es fa molt farragós”.

Les opinions dels monitors sobre la formació van coincidir bastant, tot considerant-la incompleta i explicada de manera massa ràpida:

- P13: “Per contingut està bé, [...] jo si que considero que van fer la part teòrica i van intentar després fer la part pràctica, tipo que estava ben repartit i ben muntat però que perquè fos realment... profitosa... faltaven coses”.
- P14: “Era completa però massa de pressa, o sigui era com que no donava temps”.
- P11: “A veure eren les coses més bàsiques, més comunes i sí que va estar prou bé”.
- P3: “Li falta bastanta aplicabilitat, [...] fer simulacions que puguin ser el més reals possibles per a això, per quan te passa de veritat, no te trobes en lo xoc de dir, i ara què faig?”

Algun participant afegia que no era conscient fins aquell moment de la importància de formar-se en matèria de primers auxilis:

- P13: “No és fins que ho parles una mica que te n’adones que ho fas per obligació, perquè per llei la formació ha d’incloure això però no com per necessitat i donant-li la importància que realment mereix. Vull dir, al final tota aquesta canalla està sota la teva responsabilitat, ets tu qui ha de saber actuar i ets tu a qui vindran les famílies després si passa algo i ets tu qui ha de donar resposta a lo possible que

pugui passar davant les autoritats, davant les famílies i davant la resta d'agrupament o entitats.”.

A banda de la formació del curs de monitor, alguns dels monitors van rebre algun altre taller o formacions específiques (alguna malaltia o condició que presentava algun dels nens) sobre primers auxilis:

- P2: “Mentre vaig estar a un *col·le* fent de coordinadora de menjador, era obligatori, nos van fer anar un dia a fer un curs de primers auxilis. Vam veure com feien RCP, van portar als ninos de plàstic i així... Vam estar dos horettes o així i vam fer una hora com teoria [...] i l'altra hora vam fer com pràctica”.
- P5: “vaig fer una formació ràpida però perquè teníem un cas d'epilèpsia i llavors nos van fer una formació de com tractar en cas que li agafes l'atac i poc més”.

Els formadors que els van impartir la sessió sobre primers auxilis estaven qualificats o tenien estudis en l'àmbit de la salut:

- P17: “a nosaltres ens va venir una persona que era del cau però que també treballava com a infermera”.
- P2: “al curs que vaig fer al menjador va vindre una xica de la creu roja, que crec que també feia d'infermera al hospital de Tarragona”.

Tot i això, alguns monitors van comentar desconèixer si la persona que els va formar estava o no qualificada:

- P13: “eren les mateixes formadores que feien la resta de tallers [...], però desconec si realment alguna d'elles tenia formació”.

Un dels monitors no relacionat amb l'àmbit de la salut, que havia impartit formació sobre primers auxilis en format taller durant el curs de monitor, va explicar la seva experiència com a docent. A més, va aprofitar per explicar el contingut de la formació que ell impartia, que tot i ser més llarga que les formacions rebudes per la resta de monitors, era també molt densa:

- P1: “M'he format per a després poder ensenyar als futurs monitors i monitores. Però ha sigut per part de la feina. Però, clar jo no soc expert en primers auxilis. Vull dir, jo de les situacions que hem pogut veure sí que puc dir que lo important és tot el tema del PAS, tot el tema de la prevenció i d'intentar que no passi.”
“natros mos trobem com a profes preparant tallers o preparant formacions de primers auxilis, per exemple, i a mi ningú m'ha explicat res. Vull dir, jo em fico a

l'apartat de joventut on hi ha diferents infografies, diferent contingut i això, jo m'ho descarrego, m'ho faig jo a la meua manera i ho traslado als alumnes. Però jo no he tingut cap revisió d'una persona experta, de si allò està actualitzat o si no”
“Quatres hores on de situacions me penso que en veiem unes 60 o així [...] des d'un trencament greu, a una rascadeta, a un obstrucció o a cops de calor. [...] faig una part teòrica, una hora, [...] i llavors han de fer tipo un teatret simulant lo que farien en aquella situació”.

3. Coneixements sobre primers auxilis

Per aprofundir en el coneixement sobre primers auxilis, alguns dels participants van comentar haver buscat alguns cursos específics sobre el tema, però finalment cap d'ells en va realitzar, principalment a causa del cost.

- P3: “Sempre m'he plantejat fer un curs a part però al final te l'has de pagar tu, has de tindre el temps per fer-lo i la veritat és que no ho he fet. Vull dir, sé que podria haver-ho fet i que estaria molt bé, és una complementació que va molt bé, però trobo que si des del lloc on treballes t'ho poguessin subvencionar i t'ho poguessin facilitar, ho faríem molta més gent”.
- P2: “Jo també, perquè dos vegades que ho he pensat de fer, quan mirava el preu, *me tirava cap atrás*, perquè no m'ho podia pagar mentre estic estudiant”.

L'autopercepció dels participants sobre els seus coneixements en matèria de primers auxilis era que aquests són insuficients i que seria necessari ampliar la seva formació i anar-la actualitzant periòdicament:

- P13: “És que és algo que t'expliquen molt *express*. Que són coses que dones per fet perquè són molt bàsiques i que després a l'hora de la veritat no ho són tant. I és com que ho fan tan ràpid i donant tan poc temps a assimilar que, quan et trobes en la situació, que és una situació que estàs amb estrès i una mica al límit, tot allò que has après és com que costa de processar perquè no està com ben interioritzat [...]”.
- P5: “Jo crec que mai hi ha prou en estes coses”.
- P10: “no cal que passi per agafar l'experiència”.

Es va detectar que algun dels monitors presentaven mancances dels coneixements, fins i tot davant aquelles situacions que ells mateixos consideraven que sabien. Alguns comentaris que van evidenciar-ho, van ser els següents:

- P5: “En un tall al cap [...] li va començar a sortir bastanta sang, estàvem 3 monitors i li vam ficar, bueno li vam xopar en aigua i al veure que la sang no parava... no sé com, lo vam agafar entre els dos com vam poder i lo vam portar al director i el director el va portar al CAP”.
- P10: “Me’n recordo algunes colònies que estàvem anant d’excursió i no sabíem què ens va picar [...] no vam fer més que fang i ja està”.
- P8: “Jo per exemple si veig a un xiquet inconscient lo primer que faria seria tirar-li aigua a la cara”.
- P1: “Una ferida pues bueno no passa res saps, vull dir se cura com tota la vida s’han curat i si no la curem bé no passa res. Lo que li pot passar és que li agafi una infecció petita”.
- P8: “Lo del PAS, protegir, assegurar i no se que més”.

Seguidament, alguns dels participants van mostrar certa preocupació al reconèixer que, tot i saber la teoria, els costaria actuar:

- P3: “Sí, però jo no la sabria fer”.
- P6: “Per fer-la bé... mos falta formació”.

Més endavant es va preguntar també per actuacions davant situacions concretes. Específicament es va plantejar un ennuegament i es va preguntar per l’actuació. Algunes de les respostes van ser les següents:

- P13: “d’una banda, donant per fet que no estaràs tu sol als campaments amb els crios i que no només tindràs aquell infant, doncs que no estiguin tots els crios per allí i que es quedin un o dos caps amb el nen que li ha passat i els altres que s’emportin a la resta, i llavors procediria amb la maniobra de Heimlich, bé primer els tres cops secs a l’esquena”.
- P14 (sobre els cops a l’esquena): “per no fer directament la maniobra de Heimlich”.
- P10 (sobre la maniobra de Heimlich): “a tres o quatre dits de l’estern, poses el puny i empenys cap a dalt”.
- P13 (sobre la maniobra de Heimlich): “cap a dins, no? i cap amunt?”.

En relació amb aquest tema, finalment van indicar que la seva actuació podria veure’s afavorida si tinguessin més coneixements sobre primers auxilis:

- P9: “Són coses que al moment les saps i per lògica pues vas fent, però osti... si estàs format estàs més segur de lo que estàs fent”.

4. Experiències i situacions viscudes

Les experiències viscudes pels participants, relacionades amb l'aplicació de primers auxilis durant la seva tasca com a monitor/a de lleure, van ser descrites com incidents lleus i que no posaven en risc la vida dels infants. Van mencionar principalment ferides superficials, picades d'insectes, cops de calor i cops al cap. Alguns participants van explicar l'actuació que havien dut a terme quan s'havien trobat amb un infant accidentat. Les situacions més habituals que van comentar van ser la cura de ferides superficials i els cops de calor, on tots els monitors descrivien el mateix procediment:

- P9: "Coses lleus i superficials".
- P5: "Rascades i això, [...] rentar en aigua i sabó i poc més".
- P13: "Doncs si estàs en una ruta pares, portes l'infant cap a l'ombra, que begui molta aigua, li poses els peus cap amunt, li dones sucre o el que tinguis i esperes una mica a veure com reacciona i sinó el que nosaltres fem és trucar al 061 i explicar una mica què ha passat i adaptar en funció del que et diguin."

Una de les participants va descriure una situació més complicada, on va haver d'aplicar primers auxilis més complexos:

- P9: "jo ara estic de vetlladora i tinc un xiquet que té epilèpsia i li va agafar un atac estant amb mi i se va quedar inconscient i, clar, no m'havia passat mai. Sabia què tenia, però no lo medicament... va ser tot molt *heavy*, perquè va passar tot molt ràpid. Llavors ràpid crides al 112, ve l'ambulància en 5 minuts, però mentrestant lo transcurs de temps que no arriben los sanitaris lo xiquet està en mi. Llavors, lo vaig tindre de gitar, la posició lateral de seguretat, mirar de que no s'empassés la llengua, clar..."

Un dels aspectes que també van expressar els i les participants és la importància de la comunicació amb les famílies per tal de poder evitar situacions que posin en perill la salut dels infants i joves o, en cas de necessitat, saber com actuar de manera correcta:

- P13: "L'impètigo, el famós impètigo [...] clar les famílies no t'avisen que el tractament que s'estava posant l'infant era perquè tenia això i un dia vam fer pintura i vam compartir tots la mateixa. Doncs a finals de campaments anaven la majoria d'ells amb aquestes taques i vam pensar... bueno..., picades o que els colors feia molt que els teníem o per pell atòpica o el que sigui, perquè només va sortir a uns quants i després, al cap d'una setmana de tornar de campaments, una família ens va enviar un correu dient que "hem portat al nostre fill al metge

perquè “nosequè” i era impètigo”. Són coses que per molts primers auxilis que sàpigues i tal, si les famílies tampoc et donen la informació que requereixes tampoc pots fer-hi res. O igual, que et vingui un nen que tingui problemes d’otitis i que a la nit se’t queixi que li fa mal l’orella i no sé, a l’orella tu tampoc pots ficar res no? [...] Llavors quan arriben i els dius als pares, “mira que s’ha queixat de mal d’orella” et diuen “ah no *esque* el meu fill és molt susceptible a tenir otitis, ens haguéssiu hagut d’avisar només li hagués començat a fer mal” i tu penses, a la fitxa de salut està? O ens has avisat en algun moment?”.

Tant els monitors de la Sénia com els de Tarragona van fer referència a la farmaciola. En aquest sentit, donaven importància al fet que no estava completa, faltava material, o el material estava caducat.

- P1: “M’he trobat en algun casal que no sabien ni on estava el *botiquín* i dius ostres! O vas a buscar-lo i resulta que només n’hi havia 4 i se’ls han emportat, tots estem repartits i no hi ha *botiquín* en aquell moment”.
- P13: “Es van revisar fa poc, però és veritat que la farmaciola és algo que no hi penses fins que vas a marxar, i acabes agafant el primer que trobes i hi ha coses que potser estan caducades [...] i acabes muntant tu la farmaciola com pots”.
- P10: “Jo recordo que a l’esplai era com que agafàvem les quatre coses que trobàvem i ja”.

5. Percepcions i sentiments davant els incidents

Alguns participants expressaven angoixa davant de situacions, especialment si no tenien el suport per part d’algú altre, tot i haver realitzat la formació sobre els primers auxilis. Afegien que no sabien quina seria la seva reacció si algun dia es trobaven en una situació d’emergència per la manca d’entrenament. Tot i aquest fet, expressaven que actuarien el millor que poguessin malgrat la por o incertesa que sentissin:

- P13: “És *agobio* i ho gestiones perquè no et queda altra i estàs amb gent i entre tots feu, però si jo em trobés sola en aquestes situacions és com, què fas? O sigui jo crec que és algo que, per molta formació que tinguis, és com que sempre se t’escapa algo i fas una mica el que en aquell moment pots i el que creus que és millor, a partir del coneixement que tu tinguis”.
- P2: “Fins que no te passa una situació real, realment no pots saber com actuaràs. I també perquè, vale, pots practicar i fer com el *teatrillo*, però no serà com... No pots fer que a un xic li agafi algo per a tu poder practicar, no pots fer res més”.

- P5: “No tenim la informació per poder tractar la situació, les capacitats no les hem entrenat, no les hem practicat”.
- P9: “Penso que en aquell moment he d’actuar, vull dir, si algú s’ha fet mal tenim d’actuar sí o sí. Llavors la lògica et diu lo que tens de fer, has de confiar en lo teu instint al final. Perquè si tens interioritzats los conceptes, que en teoria els tenim, pues t’has de deixar portar per la lògica. [...] dubtaria més si fos algo més greu, com que se quedés inconscient, no respirés [...] m’agafaria temor”.

També van indicar que hi ha situacions que els provoquen més respecte que altres; principalment van descriure aquelles que afecten l’estat de consciència de l’infant i que, per tant, podrien posar en perill la seva vida; o bé que la seva actuació empitjorés l’estat de salut del nen o nena:

- P10: “A mi una reacció al·lèrgica important m’espantaria molt. Un desmai també... em desmaiaria jo. Es que jo crec que qualsevol cosa que posi en risc als infants”.
- P11: “Si algun nen perd la consciència és com... potser no torna, saps.. em fa por això”.
- P3: “D’estos casos que si el mous el podries empitjorar. Estos a mi són los que me fan més respecte perquè penso, clar, potser instintivament aniria a agafar-lo i li acabaria fent més del que ja té”.
- P2: “Coll, esquena i cap me fan molt de respecte”.

En tots els casos van expressar que demanarien ajut si el necessitessin:

- P8: “O sinó trucar al 112 o 061”.
- P9: “Jo crec que si parles en un professional sanitari que al mateix temps te diu lo que has de fer, t’està calmant i te dona la seguretat que tens un acompanyament professional que t’està dient lo que has de fer”.

6. Millores per a la formació i altres recursos

Tots els participants van estar d’acord que cal replantejar el format de les formacions impartides als monitors i monitores de lleure, no només pel que fa a contingut, metodologia i durada, sinó també pel que fa a periodicitat. Durant la discussió en els grups focals, els monitors i monitores van fer diverses propostes.

Tots van remarcar la importància de la part pràctica de la formació, perquè consideraven que és el que més els pot apropar a la vivència real. Alguns fins i tot, van plantejar la

possibilitat de presenciar l'actuació d'un professional sanitari davant una situació que requereixi primers auxilis:

- P3: “[...] no sé tampoc de quina manera es podria fer, però poder viure una simulació una mica real, perquè quan te passen, no te vingui de nou. És a dir, no sé si seria possible acompanyar a una persona que treballa d'emergències per a vivenciar-ho una mica. Com a part de formació de primers auxilis. No sé fins a quin punt és viable això o no”.

Un altre aspecte que van destacar va ser la necessitat de realitzar formacions cada cert temps, per exemple anualment, per refrescar els conceptes ja coneguts, però sobretot per introduir-ne de nous. A més, va sorgir la idea d'utilitzar aquestes formacions per compartir vivències amb altres monitors i monitores de lleure.

- P13: “en aquestes formacions podries dir: “vale doncs a mi em va passar això i jo vaig actuar així” i potser et diuen “vale doncs aquí vas fer malament o aquí vas fer molt bé” i també doncs com compartir el que ha passat amb la resta, que també és com la part enriquidora de tot [...]”.

Sobre els formadors d'aquestes sessions en primers auxilis, es va comentar la necessitat que aquests fossin professionals del món sanitari o algú qualificat en aquest àmbit. Fins i tot, van plantejar que aquesta podria ser organitzada per persones que pertanyin als dos mons, el món del lleure i l'àmbit sanitari, ja que això podria ajudar a adequar més els continguts i el format de les sessions:

- P9: “Una persona que treballi d'això i que se trobi en casos així tots el dies. Que t'ho pugui explicar de vivència”.
- P1: “[...] a lo millor podria ser un tàndem d'una persona que ve d'infermeria o d'emergències i l'altra del món del lleure, perquè també sabrà quines situacions podem viure en un casal d'estiu”.

També van indicar que seria adequat que tots els monitors i monitores realitzessin una formació a principi de curs o a l'inici de l'activitat de lleure. Van considerar que aquesta formació podria ser beneficiosa per tots els monitors i els podria donar seguretat per actuar davant de situacions que requereixin primers auxilis:

- P8: “Per començar a treballar et fan fer un curs de riscos laborals, i a més de fer este, te podrien fer un de primers auxilis”.
- P2: “[...] jo crec que hi anirien tots i que començaríem molt més tranquils”.

- P1: "Això o, quan anem a fer una excursió i sabem que podem tindre un cop de calor, que és molt possible, fer una petita xerrada o una petita formació, encara que sigui 15 minuts abans per aquells monitors o monitores que hi van, perquè tinguin una mica de confiança de dir, vale, a veure, anem a detectar una mica simptomatologia dels infants perquè no mos passi".

A més, en aquesta formació a l'inici de l'activitat es podria aprofitar per recordar o aprofundir en aquelles situacions que podrien donar-se més freqüentment en cada activitat de lleure específica, o si hi ha algun infant amb alguna malaltia o condició específica:

- P2: "Jo crec que, depenent del casal, has de tenir una formació diferent perquè els casals de Barcelona no aniran al riu d'excursió, bueno jo crec. Però aquí per exemple, sí." "Si hi ha un cas en concret d'algo, doncs saber d'allò per a estar preparats".

En referència als continguts de la formació, els participants van mostrar especial interès en aquelles situacions que poden presentar un major risc, i en aquells casos on la seva actuació fos essencial. Alguns van mencionar també la necessitat de conèixer els signes i símptomes de certes situacions per així poder prevenir-les o tractar-les amb antelació:

- P16: "Com a coses concretes no ho sé, però tot el que pugui passar que posi un nen en risc i jo pugui evitar-ho".
- P9: "I sobretot, que estem parlant que estem en xiquets. Que tampoc és igual l'actuació amb un adult que amb un xiquet"
- P1: "Sobretot els cops de calor, perquè si ja pots detectar abans que hagi un desmai, per exemple, que ja seria més greu...".

Respecte al format que els agradaria que tinguessin les formacions sobre primers auxilis, van comentar que voldrien fer sessions més dinàmiques i utilitzant recursos del món del lleure, és a dir, seguint la metodologia d'aprendre a través del joc i els tallers:

- P2: "Fer com una formació, però ambientada també, o sigui donar-li com una mica de.. fer jocs en grups. Crear com un *scape room* o algo de casos per exemple i mesclar a gent".

En aquest sentit, fins i tot indicaren la possibilitat de realitzar una sortida per als monitors per fer cohesió entre ells, conèixer la manera d'actuar de cadascú de l'equip i identificar els punts forts i febles. Aquesta idea va sorgir arrel d'una opinió que va rebre el suport

de la resta de participants, que destacava la importància de la comunicació entre l'equip de monitors en l'actuació davant un accident:

- P1: "Jo crec que també és molt important quan es comença un casal comunicar-te bé, si per exemple la persona que t'ha tocat és més aprensiva amb la sang. [...] mos anticiparíem i mos ajudaria molt més perquè lo primer que faria jo si aquella persona és aprensiva en la sang seria dir-li tu ves-te'n que ja me quedo jo. Perquè llavors tindríem dos riscos".

Finalment, van proposar altres recursos que consideraven útils, com ara l'ús d'algun suport material com infografies o esquemes que puguin consultar-se al moment i que donin de manera ràpida, senzilla i ordenada els principals passos a seguir. Van prioritzar l'elecció d'aquest format de recurs, ja que van considerar que si disposessin d'un dossier o recull amb més informació, pocs monitors el consultarien i, per tant, no resultaria tan útil:

- P3: "[...] dels 4, 5 casos que se puguin repetir més o que siguin més probables que passin en un casal, tindre les infografies molt a mà, a lo millor inclús dins de la farmaciola o a prop d'on feu l'activitat, no ho sé... Instruccions molt marcades"
- P12: "I t'assegures que la informació és certa, que per internet potser et diu... posa-li llimona".
- P9: "[...] si tens allò davant té dona la seguretat i la confiança de dir lo que fica aquí esta bé, vaig a fer-ho".
- P13 "És com... tenir un salvavides".

Una altra proposta que van plantejar els participants d'un dels grups focals va ser el fet de disposar d'una aplicació per al mòbil que pogués utilitzar-se sense connexió a internet i que guiés l'actuació davant d'accidents. Aquesta proposta estava inspirada en una aplicació que ells mateixos utilitzen al seu agrupament quan marxen de campaments o de ruta, que els avisa sobre els riscos meteorològics i ambientals de la zona on es troben.

- P13: "De la mateixa manera que et fan baixar l'aplicació quan vas de campaments de "com rebràs l'alerta sobre el temps" [...], tenir una aplicació d'aquestes que t'asseguris que funcioni sense cobertura o sense internet o el que sigui, pot estar bé".

Com a última proposta, es va dir que podria estar bé comptar amb un professional sanitari, per exemple infermer, perquè formés part de l'equip de monitors.

- P2: "Contractar algun monitor que sigui infermer també".

6. DISCUSSIÓ

El contrast de l'anàlisi de la informació obtinguda de la realització de dos grups focals en dues entitats diferents amb la informació cercada anteriorment, va permetre obtenir la discussió dels resultats assolits.

En referència a l'experiència i motivacions dels monitors per obtenir la titulació de monitors de lleure, es va observar com tots els participants complien els dos únics requisits establerts per les entitats formadores dels monitors i monitores: ser major d'edat i tenir interessos personals per ser-ho (10,11). Aquestes motivacions personals, coincidien amb els resultats de l'estudi de l'Observatori Català de la Joventut (3), ja que la majoria dels participants eren monitors per sentiment amb l'entitat o per interès i satisfacció de poder treballar amb infants, més que pel fet d'obtenir una remuneració. Això es va evidenciar, no només amb les motivacions expressades pels participants, sinó també perquè tots els monitors d'un dels grups focals, eren voluntaris de l'entitat.

Tot i l'existència de poques dades referents al perfil dels monitors, es va observar una coincidència amb les estadístiques de JoveCat respecte a una de les característiques més notables dels monitors de lleure: el predomini del gènere femení en el total de persones formades (12).

Respecte a l'eix de formació en primers auxilis es van evidenciar diferències entre els participants de l'estudi, en la durada de la sessió segons l'escola on es va realitzar la formació, ja que en cadascuna d'aquestes es dedicava més o menys temps i predominava una tipologia a l'hora explicar els conceptes. El BOE referencia que s'ha de realitzar una formació en primers auxilis amb la qual les monitores i monitors han d'adquirir unes competències, però no s'especifica el contingut ni la quantitat d'hores que cal dedicar als conceptes de primers auxilis (16). Per tant, la formació rebuda pels participants, va ser adequada a la normativa, però insuficient sota els criteris dels monitors i monitores. Tots i totes estaven d'acord que el contingut del curs era l'adequat però que calia augmentar la durada de la sessió i, sobretot, reforçar la part pràctica, per exemple a través de casos, per tal de posar a prova els seus coneixements i, per tant, treballar les mancances identificades.

No tots els formadors que van impartir la sessió en primers auxilis als participants comptaven amb una acreditació reconeguda en primers auxilis tot i això, aquesta qualificació al BOE (16) no es considera un requisit per poder exercir com a formador.

Sobre les situacions i incidents viscuts més freqüentment pels participants durant les activitats de lleure, s'observa una coincidència amb els accidents més habituals durant la infància i joventut descrits per l'ENS de l'any 2011/2012 (17) i les del Centre de recursos per a les Associacions Juvenils de Barcelona (CRAJBcn) (21), les quals són les ferides i lesions lleus i els cops de calor.

En relació amb aquestes situacions, alguns dels participants van remarcar la importància de la comunicació amb les famílies a l'hora d'evitar o gestionar incidents que requereixin algun tipus d'atenció. Aquesta comunicació amb les famílies podria garantir-se i afavorir-se amb el compliment de tots els permisos i documents requerits abans de l'inici de qualsevol activitat, concretament amb la fitxa de salut de l'infant o jove, tal com es descriu en l'Educació en el Lleure del Departament de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya (2) .

Es va evidenciar també un problema real amb la ubicació i formació d'una bona farmaciola en tots dos grups. Segons el GenCat, tots els monitors han de saber on està situada la farmaciola i aquesta ha d'estar disponible per al seu ús (40), però a la pràctica aquest fet no sempre es compleix.

Quant als coneixements en primers auxilis no es va trobar cap estudi anterior que reflectís el nivell de coneixement dels monitors i monitores de lleure a nivell de Catalunya ni de l'estat espanyol. En aquesta investigació, els participants van referir que presenten mancances en el coneixement de primers auxilis, sobretot en aquelles situacions que posen en perill la vida de l'infant o jove, tot i que també van mostrar mancances en els coneixements sobre els incidents més habituals, sobre els quals consideraven que tenien els coneixements assolits.

Aquest desconeixement en l'actuació davant incidents va ser relacionat pels mateixos participants amb l'aparició de sentiments d'estrès, por i responsabilitat i es va expressar la necessitat de més formació per augmentar la seguretat i confiança en l'actuació. Així ho descriu també Francisco José Sánchez, de l'Àrea de Coneixement d'Educació de Creu Roja: "Los primeros auxilios, como cualquier otro saber humano, evolucionan. Por ello, mantener y actualizar el conocimiento y práctica en primeros auxilios resulta crucial para fomentar la confianza para actuar" (47).

La motivació dels monitors per seguir formant-se en primers auxilis va relacionar-se amb les bases del Model de Promoció de la Salut de Nola Pender (42), ja que aquest cerca l'empoderament de la comunitat per prevenir situacions que influeixin negativament en

l'estat de salut dels individus. Els canvis de conducta es relacionen amb les experiències individuals i alhora estan motivats pels efectes i resultats esperats. Per tant, entendre els comportaments dels monitors i monitores i identificar els factors motivadors del canvi de conducta, podrien potenciar les conductes promotores de la salut i, per tant, la millora de la pràctica de primers auxilis.

Per potenciar l'assoliment dels coneixements en primers auxilis es va remarcar la necessitat de modificar les dinàmiques utilitzades fins al moment en les sessions sobre primers auxilis impartides al curs de monitor/a de lleure. Aquests tallers, segons el criteri dels participants, haurien de ser més pràctics i vivencials per permetre posar a prova les competències individuals. Per tant, es podria dir que la metodologia utilitzada en la formació dels monitors hauria d'adaptar-se al context de l'educació del lleure i, per tant, basar-se en els interessos i motivacions. Així s'expressa també en l'estudi de l'Observatori Català de la Joventut, "la metodologia emprada en les formacions ha de ser dinàmica, interactiva i participativa, que provoqui la reflexió de l'alumnat perquè ell mateix desenvolupi un rol protagonista en l'adquisició dels seus aprenentatges" (3).

7. CONCLUSIONS

7.1. Conclusions respecte als objectius de l'estudi

Després d'haver realitzat la investigació plantejada es poden extreure les següents conclusions:

Respecte a l'objectiu general del treball: *Identificar les necessitats formatives sobre primers auxilis dels monitors i monitores de lleure de la província de Tarragona.*

Els monitors i monitores que van participar en l'estudi presenten necessitats formatives en primers auxilis, fent èmfasi en aquelles situacions que comporten risc vital. A més, s'evidencien mancances en algunes situacions i actuacions de primers auxilis que, a priori els monitors van considerar tenir assolides. I fins i tot, en algunes de les situacions conegudes teòricament, expressen dubtes i preocupacions en la part pràctica.

Per tant, les necessitats formatives en primers auxilis dels monitors estan enfocades principalment a l'actuació davant incidents, especialment els més greus.

Respecte al primer objectiu específic: *Explorar qualitativament la percepció dels monitors i monitores de lleure infantojuvenil de dos esplais de la província de Tarragona respecte al seu coneixement sobre primers auxilis.*

Totes les monitores i monitors estan d'acord, independentment del temps que fa que van cursar la formació, que els coneixements que tenen sobre primers auxilis són insuficients. Consideren que saben actuar davant situacions lleus, com petites lesions, ferides o picades, però no davant situacions més greus o que posin en risc la vida.

Envers el segon objectiu específic: *Descriure les necessitats sobre primers auxilis dels monitors i monitores de lleure.*

Les monitores i monitors participants expressen la necessitat de formacions periòdiques i obligatòries en primers auxilis. Partint del canvi en la metodologia de la formació, aquesta hauria de ser més pràctica i participativa. A més, caldrien formacions específiques i enfocades a situacions concretes que permetessin l'assoliment i la integració dels coneixements.

Insisteixen sobretot en el reforç dels coneixements sobre aquelles situacions que els desperten sentiments de responsabilitat, estrès, por i culpabilitat, com són aquelles en què existeix un risc vital per l'infant o jove.

En relació amb tercer objectiu específic: *Proposar una eina que faciliti als monitors i monitores de lleure l'aplicació de primers auxilis en diferents situacions tenint en compte les seves preferències.*

Es proposen diverses eines i recursos. Quant a formació es planteja un canvi en la seva metodologia, proposant el joc i la dinàmica com a eina formativa, posant d'exemple un *scape room* per treballar els coneixements i, alhora, fomentar la cohesió grupal. Es proposa també la presència d'una situació real de primers auxilis, per exemple acompanyant un professional en emergències sanitàries. Aquestes dues alternatives de formació serien complicades d'aplicar per la dificultat organitzativa i, en el segon cas, pels conflictes que es podrien generar.

Per últim, es va exposar també l'opció de disposar d'un recurs material, per exemple en forma de fluxgrames visuals i atractius de les situacions més prevalents que es poden presentar en les activitats de lleure. Aquest recurs es proposa com una eina amb informació fiable i contrastada, per tenir a l'abast en tot moment i a la qual poder recórrer en cas de necessitat abans o durant l'actuació.

7.2. Conclusions respecte a la hipòtesi plantejada

En relació amb la hipòtesis del treball d'investigació: *Els monitors i monitores de lleure de la província de Tarragona presenten necessitats formatives sobre primers auxilis a causa de la poca formació rebuda en aquesta matèria.*

Es pot confirmar que les monitores i monitors de lleure infantojuvenil presenten necessitats formatives respecte als primers auxilis derivades de la falta de formació. Totes i tots els participants afirmen que s'haurien de realitzar cursos en aquesta matèria de forma periòdica, ja que, des que van cursar la titulació no s'han reciclat més en aquest tema, malgrat que al cap i a la fi, són agents de la salut, ja que ofereixen una educació en el lleure a la població. Per aquest motiu, el personal d'infermeria, juntament amb experts en el monitoratge i les directores i directors responsables d'aquestes entitats, haurien d'arribar un consens per oferir cursos de primers auxilis. Sobretot el personal d'infermeria hauria d'emfatitzar en la importància que té el fet de tenir personal del lleure format en aquests aspectes.

8. LIMITACIONS I FUTURES LÍNIES DE RECERCA

Durant la realització del treball de final de grau, les investigadores s'han trobat algunes limitacions.

És el primer cop que duen a terme una investigació d'aquestes característiques i, per tant, en ocasions s'ha evidenciat la falta d'informació i experiència en la realització d'una investigació qualitativa, tant en la cerca d'informació fiable, com en el treball de camp realitzat amb la col·laboració de les seves companyes i companys de professió en el món del lleure.

Cal destacar l'escassa informació que hi ha respecte al món de lleure i, sobretot, informació relacionada amb els primers auxilis. Per aquest fet, s'han utilitzat com a guia documents de fonts fiables com la pàgina de la Generalitat de Catalunya, el BOE o revistes relacionades amb el món de la medicina, on es va trobar algun estudi que no era recent.

Com a investigadores principiants, durant les transcripcions dels grups focals s'han adonat que necessiten practicar algunes habilitats com, per exemple, saber estar en silenci durant uns segons per afavorir que, si algun participant vol fer alguna intervenció, pugui fer-la.

Com a proposta de millora davant les necessitats de les monitores i monitors de lleure infantojuvenil s'han dissenyat uns fluxgrames amb les situacions on s'han de practicar els primers auxilis i que més neguit generen entre els i les participants. Aquests fluxgrames es poden trobar en l'annex 10.5.

9. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

1. BiblioguiesUV at Universitat de València. Pregunta de investigació: modelo PICO-Revisiones sistemáticas en Ciencias de la Salud [Internet]. [citad 2 maig 2024]. Disponible a: https://uv-es.libguides.com/revisiones_sistematicas_Salud/pregunta_inves/PICO
2. Departament de Drets Socials. Educació en el Lleure. [Internet]. [citad 29 gener 2024]. Disponible a: https://dretssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/joventut/educacio_en_el_lleure/index.html
3. Valls N, Créixams C, Borison A, Font A, Català De La Joventut O. Aprenentatges en l'àmbit associatiu de l'educació en el lleure. 2007.
4. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. DISPOSICIONS DEPARTAMENT DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES [Internet]. Disponible a: <http://www.gencat.cat/dogc>
5. DECRET 213/1987, de 9 de juny, sobre reconeixement d'Escoles d'Educadors en el Lleure Infantil i Juvenil. [Internet]. [citad 13 maig 2024]. Disponible a: <https://dogc.gencat.cat/ca/document-del-dogc/?documentId=32849>
6. Jovecat. Federacions i Moviments d'educació en el lleure que formen part del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya [Internet]. 2016 [citad 8 maig 2024]. Disponible a: https://jovecat.gencat.cat/ca/temes/vacances_i_estades/vine_al_cau_esplai/federacions_moviments_educacio_lleure_formen_part_CNJC/
7. Minyons Escoltes i Guies de Catalunya. Orígens [Internet]. [citad 28 abril 2024]. Disponible a: <https://www.escoltesiguies.cat/qui-som/escoltisme-i-guiatge-or%C3%ADgens>
8. Iglesias Vidal E, Soler Masó P. Possibilitats i complicitats entre el lleure educatiu i l'escola. 2022.
9. Direcció General de Joventut. INFORME D'ESTIU 2023. Activitats d'educació en el lleure comunicades a la direcció de joventut. 2023.

10. Fundació Santa Maria de Siurana. Curs de Monitor/a lleure educatiu [Internet]. [citats 18 abril 2024]. Disponible a: <https://fundaciosiurana.cat/formacio/cursos-lleure-educatiu/curs-monitor-es/>
11. GenCat. Diploma de monitor/ora d'activitats de lleure infantil i juvenil. gencat.cat [Internet]. 2021 [citats 18 abril 2024]. Disponible a: <https://web.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Diploma-de-monitor-ora-dactivitats-de-lleure-infantil-i-juvenil>
12. Estadístiques i altres materials. Jovecat [Internet]. [citats 20 gener 2024]. Disponible a: https://jovecat.gencat.cat/ca/temes/educacio_i_formacio/formacio_educacio_en_el_lleure/estadistiques_i_altres_materials/
13. Institut Català de les Dones. Estereotips de gènere [Internet]. 2021 [citats 18 febrer 2024]. Disponible a: <https://dones.gencat.cat/ca/ambits/mitjans-comunicacio/recomanacions-publicitat-igualitaria/estereotips-de-genera-/>
14. Normativa de formació – Els cursos de monitor i director d'activitats de lleure infantil i juvenil – Monitors de Lleure.cat [Internet]. [citats 24 febrer 2024]. Disponible a: <https://monitorsdelleure.cat/normativa-de-formacio-els-cursos-de-monitor-i-director-dactivitats-de-lleure-infantil-i-juvenil-2/>
15. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. ORDRE BSF/192/2015, de 18 de juny, per la qual s'estableixen els programes dels cursos de formació de monitor/a i de director/a d'activitats d'educació en el lleure infantil i juvenil. [Internet]. Núm. 6899. Disponible a: <https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=696792&validity=1&traceability=01>
16. Núm. Disposición 19358 del BOE núm. 297 de 2011. 2011.
17. Esperanza MJ, Mintegi S. Guía para padres sobre la prevención de lesiones no intencionadas en la edad infantil [Internet]. 2016a ed. [citats 26 febrer 2024]. Disponible a: <https://www.aeped.es/comite-seguridad-y-prevencion-lesiones-no-intencionadas-en-infancia/documentos/guia-padres-prevencion-lesiones-no-intencionadas>
18. Statistics Explained. Accidents and injuries statistics [Internet]. [citats 8 maig 2024]. Disponible a: <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics->

explained/index.php?title=Accidents_and_injuries_statistics#Deaths_from_accidents.2C_injuries_and_assault

19. ENSE. ENCUESTA NACIONAL DE SALUD. ESPAÑA 2017.
20. Mobilitat segura en el lleure educatiu [Internet]. [citad 11 maig 2024]. Disponible a: <https://www.gencat.cat/transit/mobilitat/generic12.html>
21. Primers auxilis en l'associacionisme - CRAJ [Internet]. [citad 11 maig 2024]. Disponible a: https://www.crajbcn.cat/primers-auxilis/#Situacions_sanitaries_habituals
22. Canal Salut. Primers auxilis [Internet]. [citad 10 març 2024]. Disponible a: <https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/p/primers-auxilis/index.html>
23. Gencat. Prevenció de riscos laborals. Unitat 24. Primers Auxilis [Internet]. [citad 10 març 2024]. Disponible a: https://formaciooberta.eapc.gencat.cat/contingutsdels cursos/prl/bloc5/024.html#concepte_i_finalitats_dels_primers_auxilis
24. Arrufat Anna, Fajardo S. Educant en el lleure. Formació per a monitores i monitors. Segona edició. Arrufat Anna, Fajardo Sònia, editors. Barcelona: Editorial Claret,SLU; 2016. 276-297 p.
25. López Blázquez M, Jiménez Centeno M, Álvarez García-Rovés R, Sociedad Española de Cardiología Pediátrica y Cardiopatías Congénitas (SECPC). Parada cardíaca [Internet]. 2021 [citad 10 març 2024]. Disponible a: <https://enfamilia.aeped.es/temas-salud/parada-cardiaca>
26. Ruisánchez Cobo Á. Golpe de calor [Internet]. 2020 [citad 18 març 2024]. Disponible a: <https://enfamilia.aeped.es/prevencion/golpe-calor-1>
27. Canal Salut. Primers auxilis davant d'un cop de calor [Internet]. 2022 [citad 18 març 2024]. Disponible a: <https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/p/primers-auxilis/cop-calor/index.html>
28. Canal Salut. Primers auxilis en cas d'ennuegaments [Internet]. 2022 [citad 17 març 2024]. Disponible a: <https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/p/primers-auxilis/ennuegaments/>
29. Garrido Romero MR. Com actuar quan un nen s'ennuega? [Internet]. 2023 [citad 17 març 2024]. Disponible a:

<https://escolasalut.sjdhospitalbarcelona.org/ca/consells-salut/seguretat/com-actuar-quan-nen-sennunega>

30. American Academy of Pediatrics. La anafilaxia en los bebés y niños [Internet]. 2021 [citado 17 marzo 2024]. Disponible a: <https://www.healthychildren.org/Spanish/health-issues/injuries-emergencias/Paginas/Anaphylaxis.aspx>
31. García MO. Protocolos Diagnósticos i terapéuticos en urgencias de pediatría. Anafilaxia en Urgencias. En: Octubre, 2019. 3ª Edición.
32. Prieto Gil J, Carles Vallalbí I, Izuel Estelle R, Allende Muntané N, Pérez Celma M, Lacuesta Sánchez S, et al. P: proteger A: avisar S: socórrer. Manual de primeros auxilios. 2018. 6-38 p.
33. Canal Salut. Primers auxilios davant d'intoxicacions [Internet]. 2022 [citado 12 marzo 2024]. Disponible a: <https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/p/primers-auxilios/intoxicacions/>
34. Canal Salut. Primers auxilios en cas de lipotímia o desmai [Internet]. 2022 [citado 12 marzo 2024]. Disponible a: <https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/p/primers-auxilios/lipotimia-desmai/>
35. Canal Salut. Primers auxilios davant de picades i mossegades [Internet]. 2022 [citado 13 marzo 2024]. Disponible a: <https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/p/primers-auxilios/picades-mossegades/>
36. Cómo actuar ante un traumatismo craneoencefálico | Escola Salut SJD [Internet]. [citado 13 marzo 2024]. Disponible a: <https://escolasalut.sjdhospitalbarcelona.org/es/consejos-salud/seguridad/como-actuar-ante-traumatismo-craneoencefalico>
37. Cómo actuar ante un niño con vómitos repetidos | Familia y Salud [Internet]. [citado 13 marzo 2024]. Disponible a: <https://www.familiaysalud.es/salud-y-escuela/educacion-primaria/los-problemas-de-salud/que-hago-si-hay-una-urgencia/como-actuar-1>
38. José Á, Rodríguez Delgado J, Alpedrete Alpedrete Madrid España Grupo de Gastroenterología Nutrición de la AEPap PC. DIARREA AGUDA.

39. Enciclopèdia.cat. Enciclopèdia. En [citat 28 abril 2024]. Disponible a: https://www.enciclopedia.cat/cerca/gec?search_api_fulltext=farmaciola&field_faceta_cerca_1=All
40. La farmaciola a l'escola. Medicaments i farmàcia [Internet]. [citat 11 maig 2024]. Disponible a: <https://medicaments.gencat.cat/ca/ciudadania/informacio-i-consells/preguntes-freqüents/com-cal-desar-els-medicaments/la-farmaciola-a-lescola/>
41. Canal Salut. Preguntes freqüents sobre els DEA. [Internet]. [citat 18 abril 2024]. Disponible a: <https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/d/desfibrillador-extern-automatic-dea/preguntes-freqüents/index.html>
42. Alligood MR. Modelos y teorías en enfermería. 10^a ed. Barcelona: Elsevier España; 2022.
43. Hamui-Sutton A, Varela-Ruiz M. La técnica de grupos focales. Investigación en Educación Médica [Internet]. 1 gener 2013 [citat 15 maig 2024];2(5):55-60. Disponible a: <https://www.elsevier.es/es-revista-investigacion-educacion-medica-343-articulo-la-tecnica-grupos-focales-S2007505713726838>
44. Taylor SL, Bogdan R. Introducción a los métodos cualitativos de investigación [Internet]. 1984 [citat 21 abril 2024]. 15-24 p. Disponible a: <http://www.paidos.com>
45. Taylor SL, Bogdan R. Introducción a los métodos cualitativos de investigación [Internet]. 1984 [citat 21 abril 2024]. 157-174 p. Disponible a: <http://www.paidos.com>
46. BOE-A-1999-23750 Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal. [Internet]. [citat 15 maig 2024]. Disponible a: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1999-23750>
47. La importancia del aprendizaje permanente en primeros auxilios - Ahora [Internet]. [citat 12 maig 2024]. Disponible a: <https://www2.cruzroja.es/ca/web/ahora/-/importancia-aprendizaje-permanente-primeros-auxilios-1>

10. ANNEXES

10.1. Organització

10.1.1. Cronograma

CRONOGRAMA										
	2023				2024					
	SEP	OCT	NOV	DEC	GEN	FEB	MAR	ABR	MAY	JUN
Elecció del tema										
Cerca bibliogràfica										
Justificació										
Introducció										
Hipòtesis/ Pregunta investigació										
Marc Teòric										
Mètode: grups focals										
Mètode: transcripcions + interpretacions										
Resultats										
Discussió										
Conclusió										
Entrega memòria										
Presentació diapositives										
Defensa oral										

10.2. Fulls informatius

10.2.1. Cartes a les institucions i respostes obtingudes

10.2.1.1. Ajuntament de la Sénia, entitat organitzadora

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Facultat d'Infermeria

Benvolguda Sra. Susana Querol Gavalrà,

Som la Marta Clua López i la Neus Pepió Alonso, estudiants de 4rt del grau d'Infermeria a la Universitat Rovira i Virgili, Tarragona.

Actualment estem realitzant el Treball de final de grau (TFG) titulat: Anàlisi de les necessitats formatives en matèria de primers auxilis en monitores i monitors de lleure infanto-juvenil. Dirigit per la Dra. Maria Roser Cuesta Martínez, professora de la Facultat d'infermeria de la URV.

L'objectiu general d'aquest estudi és identificar les necessitats pel que fa als coneixements sobre primers auxilis de les monitores i monitors de lleure de la província de Tarragona, concretament de les activitats del lleure infanto-juvenil organitzades per l'Ajuntament de La Sénia.

Per aquest fet, sol·licitem que ens permetin l'accés a les persones que estan actualment estan treballant a la seva institució o bé a la borsa de monitores i monitors, amb la finalitat de realitzar un grup focal de cara a donar resposta a l'objectiu del nostre treball. Aquesta participació serà de forma voluntària i altruista.

A tots els participants se'ls facilitarà un consentiment informat.

Data i lloc: 18 de març de 2024

NEUS PEPIO ALONSO
47829451-P

Firmado digitalmente por NEUS
PEPIO ALONSO 47829451-P
Fecha: 2024.03.18 18:43:55
+01'00'

JUSTIFICANT

De conformitat amb l'article 43.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, havent-se verificat l'accés de l'interessat o el seu representant al contingut de la següent notificació s'entén com **REBUDA PER COMPAREIXENÇA EN SEU ELECTRÒNICA.**

REGISTRE DE SORTIDA

NÚM. REGISTRO	TIPUS DE DOCUMENT	DATA I HORA D'ENVIAMENT
2024-S-RE-753	Notificació Electrònica	11/04/2024 08:59

INTERESSAT

NIF	NOM	PRIMER COGNOM	SEGON COGNOM
47829451P	NEUS	PEPIO	ALONSO

PROCEDIMENT

NÚM. EXPEDIENT	TIPUS DE PROCEDIMENT
535/2024	Accés a la Informació Pública pels Ciutadans

AVÍS INFORMATIU (ART. 41.6 LPACAP)

MITJANS D'AVÍS	DESTINATARI
Correu Electrònic	neuspepioalonso@gmail.com

MITJANS DE POSADA A DISPOSICIÓ

MITJÀ	LOCALIZADOR	ESTAT	DATA I HORA
Seu electrònica		Rebuda	11/04/2024 09:13

DOCUMENTS

CSV	NOM DEL FITXER
4DWWRXR56GHJ6SZQQM5WFYAC	Comunicació a la persona interessada_accés a la informació pública

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT

10.2.1.2. Agrupament Escolta i Guia Fent Camí.

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Facultat d'Infermeria

Benvolguts i benvolgudes membres de l'equip d'agrupament Escolta i Guia Fent Camí.

Som la Marta Clua López i la Neus Pepió Alonso, estudiants de 4rt del grau d'Infermeria a la Universitat Rovira i Virgili, Tarragona.

Actualment estem realitzant el Treball de final de grau (TFG) titulat: Anàlisi de les necessitats formatives en matèria de primers auxilis en monitores i monitors de lleure infanto-juvenil. Dirigit per la Dra. Maria Roser Cuesta Martínez, professora de la Facultat d'infermeria de la URV.

L'objectiu general d'aquest estudi és identificar les necessitats pel que fa als coneixements sobre primers auxilis de les monitores i monitors de lleure de la província de Tarragona, concretament de les activitats del lleure infanto-juvenil organitzades per l'Agrupament Escolta i Guia Fent Camí de Tarragona.

Per aquest fet, sol·licitem que ens permetin l'accés a les persones que estan actualment estant col·laborant a la seva entitat amb la finalitat de realitzar un grup focal de cara a donar resposta a l'objectiu del nostre treball. La participació dels monitors i monitores serà de forma voluntària i altruista, rebran el consentiment informat i les dades obtingudes es preservaran de forma anònima.

Data i lloc: 20 de març de 2024

fentcami@escoltesiguies.cat fentcami@escoltesiguies.cat <fentcami@escoltesiguies.cat>

18:27 (fa 0 minuts) ☆ 😊 ↶

per a mi ▾

Bona tarda,

podem confirmar la nostra participació en el vostre TFG. Ens posem en contacte amb els caps de l'agrupament i us enviarem el contacte dels que estiguin interessats en participar.

Salutacions,

l'Equip d'Agrupament

--

--

Sempre a Punt!

Agrupament Escolta i Guia Fent Camí

Demarcació de Tarragona

<http://aefentcami.cat>

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (MEG)

www.escoltesiguies.cat/tarragona/

10.2.2. Full informatiu per als participants

**UNIVERSITAT
ROVIRA I VIRGILI**

Edifici Rectorat
Carrer de l'Escorador, s/n
43003 – Tarragona
Tel. +34 977 558 021
Fax +34 977 558 022
www.urv.cat

FULL D'INFORMACIÓ AL PARTICIPANT

TÍTOL DE L'ESTUDI

Anàlisi de les necessitats formatives en matèria de primers auxilis en monitores i monitors de lleure infanto-juvenil.

INVESTIGADOR PRINCIPAL / DOCTORAND / ESTUDIANT

Neus Pepió Alonso - Correu electrònic: neus.pepio@estudiants.urv.cat

Marta Clua López - Correu electrònic: marta.clua@estudiants.urv.cat

Dirigit per la Dra. Maria Roser Cuesta Martínez

CENTRE

Facultat d'Infermeria – Universitat Rovira i Virgili (URV)

INTRODUCCIÓ

Ens dirigim a vostè per tal d'informar-lo sobre l'estudi d'investigació en el que se'l convida a participar.

Aquest estudi ha estat aprovat pel Comitè Ètic d'Investigació en Persones, Societat i Media Ambient (CEIPSA) de la Universitat Rovira i Virgili, amb el codi CEIPSA-2024-TFG-0006.

La nostra intenció és que rebí la informació correcta i suficient perquè pugui avaluar i decidir si vol o no participar en aquest estudi. Per aquest motiu, llegeixi aquest full informatiu amb atenció i nosaltres li aclarirem els dubtes que li puguin sorgir. Addicionalment, li informem que vostè es lliure de consultar amb les persones que consideri oportú abans de decidir sobre la seva participació a l'estudi.

PARTICIPACIÓ VOLUNTÀRIA

Ha de saber que la seva participació en aquest estudi és voluntària i que pot decidir no participar o canviar la seva decisió i retirar el consentiment en qualsevol moment.

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Edifici Rectorat
Carrer de l'Esconador, s/n
43003 – Tarragona
Tel. +34 977 558 021
Fax +34 977 558 022
www.urv.cat

DESCRIPCIÓ GENERAL DE L'ESTUDI

Aquest estudi té com a objectiu identificar les necessitats pel que fa als coneixements sobre primers auxilis en els monitors i monitores de lleure de la província de Tarragona. Concretament de les activitats del lleure infanto-juvenil que organitza l'Ajuntament de La Sénia i de l'Agrupament Escolta i Guia Fent Camí de Tarragona.

Per dur aquest projecte a terme es realitzaran dos grups focals formats per 8 – 10 monitors i monitores del lleure infanto-juvenil que formen part de l'equip de treball dels casals esmentats anteriorment.

La trobada tindrà una durada total de 2h aproximadament. La comunicació amb els participants es realitzarà a través dels grups de WhatsApp, ja que és la via de contacte més directa.

BENEFICIS I RISCOS

Els beneficis que pot aportar aquest estudi és identificar les necessitats en els coneixements bàsics sobre primers auxilis de monitors i monitores de lleure amb la finalitat de conèixer quin és el recurs més adient per reforçar-los si és necessari.

Aquest estudi no suposa cap risc per als participants.

CONFIDENCIALITAT I PROTECCIÓ DE DADES

Tota la informació recopilada sobre les persones participants en el marc d'aquest estudi es mantindrà estrictament confidencial i amb aplicació de les corresponents mesures de seguretat que garanteixin, a més de la seva confidencialitat, la seva integritat, disponibilitat, autenticitat i traçabilitat.

Les dades personals recollides per a l'estudi estaran identificades mitjançant un codi i només l'investigador principal o els seus col·laboradors podran relacionar aquestes dades amb els participants. Mai s'identificarà a les persones participants en cap informe, presentació ni publicació que sorgeixi d'aquest estudi. Per tant, la seva identitat no serà revelada a cap persona, excepte quan sigui requerit pel Comitè d'Ètica al que es sotmet l'estudi amb la finalitat de comprovar les dades i procediments de l'estudi¹.

Per al tractament de les dades s'utilitzaran els sistemes d'informació propis de la Universitat Rovira i Virgili instal·lats a la seva xarxa informàtica aplicant-se les mesures de seguretat de la informació establertes pel Reial Decret 3/2010 que regula l'Esquema

UNIVERSITAT ROVIRA i VIRGILI

Edifici Rectorat
Carrer de l'Escorxador, s/n
43003 – Tarragona
Tel. +34 977 558 021
Fax +34 977 558 022
www.urv.cat

Nacional de Seguretat². Concretament, les dades es recolliran mitjançant la realització de grups focals, que s'enregistraran en àudio i s'introduiran en el sistema d'informació OneDrive URV de les investigadores.

El personal investigador de l'estudi es compromet a complir la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, a més del Reglament (UE) núm. 2016/679, del Parlament europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals, i signarà un compromís de participació i confidencialitat.

La finalitat del tractament de les dades és la participació en l'estudi d'acord amb el consentiment de la persona participant. La persona participant també pot donar el consentiment per a la reutilització de les dades per a estudis futurs que estiguin relacionats.

La persona participant podrà interrompre la seva participació a l'estudi o estudis futurs relacionats retirant el seu consentiment en qualsevol moment, sense que sigui necessària la seva justificació. En aquest cas, les dades no es podran eliminar per tal de garantir la validesa dels resultats i complir amb les obligacions legals aplicables a l'estudi, però sí que quedaran codificades de manera que no sigui possible vincular-les a la seva persona.

INFORMACIÓ AMPLIADA SOBRE EL TRACTAMENT DE DADES PERSONALS

De conformitat amb el que disposa la legislació vigent en matèria de protecció de dades aplicable a la Universitat Rovira i Virgili (URV) i publicada a l'apartat "Legislació aplicable" de l'espai "Protecció de dades de caràcter personal" de la Seu Electrònica (<https://seuelectronica.urv.cat/rgpd/>), es posa en coneixement de les persones interessades la informació següent:

a) Qui és el responsable del tractament de les seves dades?

• Identificació	Universitat Rovira i Virgili CIF: Q9350003A
• Adreça Postal	Carrer de l'Escorxador, s/n 43003 Tarragona
• Dades de contacte dels DPD	DPD - Delegats de protecció de dades de la URV Correu electrònic: dpd@urv.cat

UNIVERSITAT ROVIRA i VIRGILI

Edifici Rectorat
Carrer de l'Esconador, s/n
43003 – Tarragona
Tel. +34 977 558 021
Fax +34 977 558 022
www.urv.cat

b) Quines dades personals tractem i amb quina finalitat?

Les dades personals són tractades amb la finalitat de participar en el treball de final de grau en els termes que es descriuen al full d'informació al participant. En el cas que l'estudi prevegi la publicació, difusió i reutilització dels resultats obtinguts incloent dades personals, les dades personals seran utilitzades per a aquesta finalitat sempre que l'interessat hagi atorgat el seu consentiment.

c) A quins destinataris es comunicaran les seves dades?

En el marc del tractament mencionat, les seves dades no es cediran a tercers tret que existeixi obligació legal o s'indiqui expressament en el full d'informació al participant.

d) Quina és la legitimació per al tractament de les seves dades?

La legitimació d'aquest tractament es basa en el consentiment que dona la persona interessada de forma expressa.

e) Quines mesures de seguretat apliquem en el tractament de les seves dades?

La Universitat es responsabilitza d'aplicar les mesures de seguretat i la resta d'obligacions derivades de la legislació de protecció de dades de caràcter personal, d'acord amb l'Esquema Nacional de Seguretat, Reial Decret 3/2010.

En aquest sentit, La Universitat Rovira i Virgili s'ha dotat d'una Política de Seguretat que pot ser consultada a la secció sobre "Legislació i normativa" de la pàgina web de la Universitat dintre de "Normativa pròpia" i "Altres normes", <http://www.urv.cat/ca/universitat/normatives/altres-normes/>.

Adicionalment, al Full d'informació al participant es concreten algunes mesures de seguretat específiques que es tindran en compte durant la realització de l'estudi.

f) Quins són els drets dels interessats?

L'interessat té dret a accedir a les seves dades personals; a demanar la rectificació de les dades inexactes; a sol·licitar la cancel·lació i supressió; a oposar-se al tractament, inclosa l'elaboració de perfils; a limitar fins a una data determinada el tractament de les seves dades; i a la portabilitat de les mateixes en format electrònic.

La persona participant pot interrompre la seva participació a l'estudi retirant el seu consentiment en qualsevol moment, sense donar explicacions. En aquest cas, les dades no

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Edifici Rectorat
Carrer de l'Escorxador, s/n
43003 – Tarragona
Tel. +34 977 558 021
Fax +34 977 558 022
www.urv.cat

es podran eliminar per tal de garantir la validesa dels resultats i complir amb les obligacions legals aplicables a l'estudi, però no serà possible vincular-les a la seva persona.

Podrà exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació, oposició, limitació i portabilitat mitjançant comunicació escrita, detallant motivadament la sol·licitud, adreçada al Registre General (Carrer de l'Escorxador, s/n, 43003 de Tarragona) o mitjançant la seva presentació al Registre General de la Universitat, presencialment o telemàtica, segons s'indica a <https://seuelectronica.urv.cat/registre.html>.

Així mateix, l'informem que té dret a presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades mitjançant el mecanisme que estableixi. Pot consultar més informació a <https://apdcat.gencat.cat/ca/inici>.

Finalment, l'informem que podrà sol·licitar informació relacionada amb la protecció de dades personals mitjançant correu electrònic als nostres delegats de protecció de dades a la direcció del dpd@urv.cat.

g) Quant de temps conservarem les seves dades?

El període de conservació de les dades és de 5 anys un cop finalitzat l'estudi, tret que el full d'informació al participant estableixi un període diferent. En qualsevol cas, es conservaran les dades fins a la revocació del consentiment per part de la persona interessada.

10.2.3. Consentiment informat per als participants del grup focal

UNIVERSITAT
ROVIRA I VIRGILI

Full de consentiment informat

Títol de l'estudi: Anàlisi de les necessitats formatives en matèria de primers auxilis en monitores i monitors de lleure infanto-juvenil.

Dades de contacte de l'investigador principal:

Neus Pepió Alonso - Correu electrònic: neus.pepio@estudiants.urv.cat

Marta Clua López - Correu electrònic: marta.clua@estudiants.urv.cat

Grup de recerca, si escau:

Jo ..... amb DNI .....

- He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi del qual se m'ha entregat una còpia.
- He pogut fer preguntes i resoldre els meus dubtes sobre l'estudi i la meva participació.
- Compréc la meva participació a l'estudi d'acord amb allò expressat al full d'informació al participant sobre l'estudi i de les respostes a les meves preguntes, així com els riscos i beneficis que comporta.
- Accepto que la meva participació és voluntària i dono lliurement la meva conformitat per participar a l'estudi.
- Conec que em puc retirar en qualsevol moment de la participació a l'estudi sense que això em pugui causar cap perjudici.
- Estic informat sobre el tractament que es realitzarà de les meves dades personals.
- Dono el meu consentiment per a l'accés i utilització de les meves dades en les condicions detallades al full d'informació al participant sobre l'estudi.
 Sí No
- Dono el meu consentiment per a la difusió de les meves dades personals junt amb la publicació dels resultats de l'estudi.
 Sí No
- Un cop finalitzada la investigació, és possible que les dades obtingudes siguin d'interès per a altres estudis relacionats. En relació amb això, s'ofereixen les següents opcions:
  - NO autoritzar** l'ús de les seves dades en altres projectes d'investigació relacionats.
  - SÍ autoritzar** l'ús de les seves dades en altres projectes d'investigació relacionats.

I per expressar aquest consentiment, el participant signa en data ..... i lloc ..... aquest full de consentiment:

Signatura del participant:

**Projectes de recerca / Tesis doctorals / Treballs de Fi de Màster
/ Treballs de Fi de Grau de la URV**

Informació bàsica de protecció de dades

Informació bàsica sobre protecció de dades (format tabular)

INFORMACIÓ DE PROTECCIÓ DE DADES PERSONALS	
Responsable	El responsable del tractament de les seves dades personals és la Universitat Rovira i Virgili amb CIF Q9350003A i amb domicili fiscal al carrer de l'Escorxador, s/n, 43003 de Tarragona.
Finalitat	Participar en l'estudi del Treball Final de Grau en els termes que es descriuen al full d'informació al participant. En el cas que l'estudi prevegi la publicació, difusió i reutilització dels resultats obtinguts incloent dades personals, les dades personals seran utilitzades per a aquesta finalitat sempre que l'interessat hagi atorgat el seu consentiment.
Drets	Pot exercir els drets d'accés, rectificació, supressió, portabilitat, limitació o oposició al tractament, mitjançant un escrit adreçat al Registre General de la URV a la mateixa adreça del domicili fiscal o mitjançant la seva presentació al Registre General de la Universitat, presencialment o telemàtica, segons s'indica a https://seuelectronica.urv.cat/registre.html .
Informació addicional	Pot consultar informació addicional sobre aquest tractament de dades personals denominat <i>Treballs de Fi de Grau</i> i els seus drets al Registre d'Activitats del Tractament de la URV publicat a https://seuelectronica.urv.cat/rgpd on també s'hi pot consultar la Política de Privacitat de la URV. Així mateix, pot consultar aquesta informació al Full d'informació al participant sobre l'estudi. Addicionalment, pot adreçar als nostres delegats de protecció de dades qualsevol consulta sobre protecció de dades personals a la direcció de correu electrònic del dpd@urv.cat .

10.3. Guió dels aspectes a tractar en el grup focal

GUIÓ PER AL DESENVOLUPAMENT DEL GRUP FOCAL:

→ Temps estimat: 1h o 1:30h

→ Desenvolupament:

- El grup comença amb una breu presentació de les entrevistadores del projecte i explicar en que consisteix aquest.
- Repartir i fer que signes els participant el consentiment informat. Comentar que la sessió estarà gravada amb una gravadora de veu i argumentar la finalitat d'aquesta gravació.
- Aclarir que es totalment anònim i es respecta la confidencialitat a l'hora de redactar els resultat obtinguts.
- Agrair als totes les persones la seva participació
- Omplir les següents dades:
  - o Lloc i data de l'entrevista:
  - o Codi a assignar
  - o Hora inici i final del grup focal:
  - o Duració:

→ Guió de preguntes:

<u>Categories</u>	<u>Preguntes</u>
Característiques dels monitors i monitores	<ul style="list-style-type: none"> - Trajectòria personal en el món del lleure (quan de temps fa que exerceixen com a monitors en lleure infanto-juvenil) → Aquí també es té en compte les persones que han realitzat les pràctiques i tenen títol de pre-monitors. - Quin tipus de monitoratge heu exercit? Monitor de menjador, en un esplai, casals d'estiu. - Per què heu volgut ser monitors de lleure?
Formació en primers auxilis	<ul style="list-style-type: none"> - Quin tipus de formació heu rebut respecte primers auxilis? (La pròpia del curs de monitor o bé d'algun curs de primers auxilis) - Com s'organitzava la sessió i quina durada va tenir? - La formació que vau rebre respecte aquest tema va ser només teòrica o estava combinada pràctica? - Qui us va formar?

	<ul style="list-style-type: none"> - La persona que us va formar en primers auxilis era un professional sanitari? - Penseu que es suficient la formació que heu rebut? - Que us va semblar la formació rebuda? Creieu que li faltava alguna cosa / aspecte a modificar? - Qui us agradaria que us hagués format? - Quan va ser l'última vegada que vau rebre formació en primers auxilis? - Que considereu que us fa falta? - Que en penseu de fer una formació anual per tal de repassar conceptes i estar actualitzats? - Heu buscat coses sobre primers auxilis? - A banda de la formació creieu que se us podria proporcionar algun tipus de ajuda o facilitat per millorar l'actuació enfront aquests situacions? - Quin tipus d'eina us agradaria que us proporcionessin? (flashcards, app, simuladors, formacions presencials o virtuals periòdiques)
--	--

Necessitats sobre primers auxilis	<ul style="list-style-type: none"> - Heu viscut situacions que hagin requerit una actuació per part vostra o d'altres monitors? Quines? (Caigudes, picades, vòmits, cops de calor, epistaxis?) - De quina forma vau actuar? - Com t'has sentit en el moment que havies d'actuar davant de les situacions esmentades? - Quines situacions que posen en risc la vida dels infants creus que et pots trobar? - Que és lo que més et preocupa? Quines situacions et farien més respecte de viure? - Com creus que podries actuar de manera adequada davant una situació que fiqui en perill vital a un infant? Per exemple: un ennuegament, un cop de calor o una parada cardiorespiratòria. - Sobre que t'agradaria aprendre dels primers auxilis? * Preguntes extra: - Descripció d'un cas i que entre tots facin la resolució. Ja sigui en una situació concreta com en la identificació de signes i símptomes de situacions que tenen un risc vital per a la persona.
-----------------------------------	--

10.4. Transcripció dels grups focals

10.4.1. Grup focal realitzat amb els monitors i monitores de la Sénia

[00:00:01] Moderadora

Bona tarda, ens presentem, som la Marta i la Neus, estudiants 4rt d'infermeria. Us hem reunit aquí perquè el nostre TFG va sobre l'anàlisi de les necessitats formatives dels monitors i monitores de lleure en primers auxilis. Llavors, per veure si realment hi ha la necessitat de rebre més formació, vam decidir la meva companya i jo de fer un grup focal en los diversos monitors que formen part de la borsa de monitors de lleure de totes les activitats que organitza l'ajuntament de la Sénia i així valorar una miqueta. D'acord?

Abans d'iniciar la sessió us he repartit els consentiments informats, que ja heu firmat i, per tant, suposo que n'esteu tots d'acord (Afirment tots amb el cap dient que sí, i alguns ho expressen verbalment) si teniu qualsevol dubte, ho podeu preguntar ara.

(Silenci d'uns segons)

[00:00:41] Moderadora

No? Bueno... perfecte

[00:00:44] S2, S8 i S9

No

(Tots somriem)

[00:00:47] Moderadora

Bueno dir-vos que és totalment anònim, sí? Simplement ara m'apuntaré els noms i després, a l'hora de la transcripció a cada persona li assignaré una lletra per saber qui ha parlat i... ja està.

I bueno agrair-vos a tots per haver vingut.

Llavors, començarem. Primer de tot necessitaria que cadascú parlés una miqueta de la seva trajectòria en el món del lleure, és a dir, quan vos vau treure la titulació i quan fa que esteu en este món.

[00:01:21] Moderadora

No sé, qui vol començar? Vols començar tu S2?

[00:01:24] S2

Vale pos començo jo.

Pues jo fa 5 anys o així vaig acabar lo cicle superior d'ensenyament i animació socioesportiva on me van donar el títol de monitora i directora de lleure. *Eemmmm* i bueno, a partir d'aquí vaig treballar fent extraescolars al col·le de la Sénia, al cole de Rossell i vaig fer pràctiques de directora i de monitora a l'Ajuntament de la Sénia, també. Després vaig seguir estudiant educació infantil, que té una mica que vore, però als estius treballava de... he treballat de directora de lleure durant 3 anys a l'Ajuntament de La Sénia i... bueno... i després també de monitora, de monitora de menjador, coordinadora de menjador i als diferents parcs que han muntat al poble, de la Manjoia, de nadal....

[00:02:21] Moderadora

I quants anys en total fa que estàs exercint de monitora?

[00:02:26] S2

Pues des que vaig acabar el cicle, uns 5 anys o així. Uns 5 anys.

[00:02:31] S3

Vale, jo me vaig treure el títol... al 2017 vaig fer la part teòrica. No perdó, al 18 vaig fer la part teòrica i vaig fer aquell mateix estiu les pràctiques a l'Espavil, al casal d'estiu de la Sénia. L'any següent me van agafar com a monitora. I després he treballat com a monitora de menjador i ja està, en relació al lleure és tot lo que tinc. Després vaig fer la carrera d'educació infantil i primària i tinc formació i experiència com a mestra.

[00:03:09] S4

Jo vaig estar inicialment dos anys com a voluntari al SèniaSport que bueno, bàsicament a canvi d'anar al gimnàs i piscina i això mos van dir si volíem col·laborar i ajudar els monitors i ho vam estar fent durant dos anys. Al 2021 me vaig treure el títol de monitor i al 2023 vaig fer les pràctiques l'Espavil de La Sénia. Però no, no he treballat mai oficialment.

[00:03:31] S5

Jo vaig començar al curs 2020-2021, vaig començar amb el món diguessem traent-me el títol de TEI. Vaig començar lo tècnic d'educació infantil. I a partir d'aquí com volia seguir formant-me en l'àmbit de l'educació i volia fer la carrera, em van dir que lo títol de

monitor per les oposicions també era una de les coses que té donava mèrits i per això vaig decidir treure-me'l. I ara estic estudiant magisteri. Mentrestant he anat fent cursos de monitor d'extraescolars, necessitats educatives, especials, Síndrome de Down i coses així que han anat sortint. Però experiència com a tal, pues encara no he treballat com a tal així en este sentit.

[00:04:11] S6

Jo me vaig treure lo títol de monitora al 2019. Vaig fer les pràctiques al 2020 a un casal de colònies i al 2021 aquí La Sénia la part que me quedava. Llavors vaig treballar de monitora al 2022 i 2023. Bueno al l'estiu, al parc de la Manjoia i al Parc de Nadal. I he treballat també a l'hora del menjador a l'escola d'Alcanar com a monitora i ja està.

[00:04:40] S7

Vale, jo fa 6 anys que tinc lo títol de monitora, *ehhh...* Vaig fer pràctiques a Amposta i després he treballat a Barcelona de monitora de menjador durant 5 anys i 3 anys a l'Espavil.

[00:04:57] S8

Vale, pos jo vaig començar al 2018 al parc de nadal, perquè feia falta gent i van penjar una oferta que sense títol també n'agafaven. Llavors a n'aquell mateix any vaig fer de voluntari a l'Espavil, me vaig treure el títol de TEI. Al 2020 vaig fer la teoria de monitor i al 2021 vaig fer les pràctiques. I els anys 2022 i 23 he treballat a l'Espavil. Llavors, des del 2020 que treballo de vetllador a Tortosa i que més avore... I bueno, he treballat a tots els parcs de la manjoia, pasqua , campus de l'ampa... que m'han anat dient i això.

[00:05:46] S9

Vale jo tinc el títol de monitora de fa al menos 15 anys. També tinc lo TEI i he treballat a l'Espavil al menos 5 anys de monitora, després al parc de Nadal, al parc de la manjoia, de vetlladora i ara estic també treballant de monitora de l'AMPA.

[00:06:04] Moderadora

Vale, m'explicareu una miqueta perquè heu volgut ser monitors?

[00:06:10] S9

Bueno, jo per vocació, perquè m'agraden molt els xiquets i ho tenia super clar des de joveneta i me vaig traure la titulació de més gran i per vocació perquè m'agraden.

[00:06:19] S8

Si, jo també per vocació i perquè potser és la manera més ràpida de treballar al poble en xiquets. Perquè si no és així aquí al poble per treballar en xiquets és complicat.

[00:06:33] S2

Jo també per vocació, perquè m'han agradat tota la vida i ho tenia clar que algo així volia fer i perquè crec que, per exemple, ara que encara estic estudiant, és una de les faenes de monitora, ja sigui de menjador, d'extraescolars o lo que sigui de treballar en xiquets. Potser, la manera que té dona més sortides com per combinar-te els horaris si tens més coses que fer.

[00:06:58] S3

Jo també al final per vocació perquè bueno, he fet la carrera de mestra, per tant, tot lo tema educatiu m'agrada. I mentre fas la carrera pues lo que deia S2, que totes les sortides que pugues fer a partir del curs de monitora de lleure van molt relacionades en lo tema educatiu. Llavors, en realitat va tot molt lligat.

[00:07:21] S4

Jo perquè des de ben menut he anat a totes les activitats relacionades en extraescolar i campus d'esports i sempre he agafat una afinitat en los diferents monitors que he tingut. I això pos entre unes coses i les altres m'ha comportat a què, quan he sigut més gran també voler-ho ser, per això.

[00:07:40] S5

Jo també una mica com elles, estan així per vocació i pues com per tindre més formació encara dins de lo que és la rama de l'educació.

[00:07:48] S6

Si bueno, jo és tot lo que han dit ells. Jo també he estudiat la carrera de magisteri i de fet va ser començar-la al 2017 i 2 anys després va ser que em vaig treure el carnet de monitora, perquè era la manera més... era la manera de treballar i no de mestres perquè encara no tens els títol però és lo que més relacionat està perquè també és treballar en xiquets.

[00:08:07] S7

Si, bueno jo com han dit tots els demés... també per vocació.

[00:08:12] Moderadora

Bueno, ara passarem una miqueta parlar sobre els primers auxilis, no? Que és el tema central del nostre treball. Llavors, quin tipus de formació heu rebut respecte als primers auxilis?

[00:08:23] S8

Cap.

(Totes i tots riuen).

[00:08:26] S2

Emm...

[00:08:28] S4

A l'institut sí, vam fer algo me'n recordo. Pinedo mos va fer....

[00:08:30] S8

A sí

[00:08:32] S4

Va fer 3 setmanes de primers auxilis

[00:08:36] S5

Jo, per exemple, sí que al cicle havia una assignatura que se deia així.

[00:08:37] S8

Sí, sí

[00:08:38] S9

Sí, sí al cicle de TEI vam fer una assignatura.

[00:08:42] S4

I després al curs de monitor una sessió.

(S9 afirma verbalment i la resta assenteix amb el cap)

[00:08:45] S3

Exacte, al curs de monitor reps una sessió que a lo millor és 1 hora, 2 hores però no molt més.

[00:08:51] S4

Bastant poc la veritat.

[00:08:58] S3

I jo a la carrera sí que és veritat que hi havia una assignatura que sí que anava lligada en lo tema de primers auxilis, però com me va agafar l'any de covid, pos la vaig fer online i mos miràvem los vídeos (S4: jo també) que estaven penjats a la Generalitat. Llavors no, no he fet lo curs com a tal pràctic.

[00:09:10] S2

Jo igual, a la carrera sí que mos han oferit diversos cursos però és... o sigui és voluntari i no els he fet. Al cicle també tenim una assignatura que era només primers auxilis (S9: sí) i crec que durant els dos anys (S9: sí, sí) a 1r i 2n. I després mentre vaig estar a un col·le fent de coordinadora de menjador també era obligat, mos van fer anar un dia a fer un curs de primers auxilis. Vam vore com feien RCP, van portar als ninos de plàstic i així... Osigue vam fer una mica de pràctica però també va ser una horeta o així.

[00:09:46] Moderadora

Osigue, a part de la formació que rebeu a la formació, ja sigue de cicle o de monitor, no heu fet un curs extra?

[00:09:53] S2, S3, S4, S5, S6, S7, S8 I S9

No

[00:09:58] Moderadora

Llavors, estes sessions que rebíeu de primers auxilis com s'organitzaven? I quina durada solien tenir?

[00:10:05] S2

Jo, per exemple, les sessions puntuals com per exemple quan estava a un menjador, vam estar dos horetas o així i vam fer una hora com teoria, mos van explicar una mica per damunt què fariem i l'altra hora vam fer com pràctica. Mos vam posar en grups i els ninots estos de plàstic al terra i pues mos deien "practiqueu una RCP" o "li a passat tal,

que faríeu? Com col·locaríeu a la persona?” Bueno referint-se a xiquets claró... perdó, bueno així.

[00:10:41] S3

Jo també a partir de casos pràctics, plantejaven una situació tipo tens un infant que s'ha fet una ferida, què hauries de fer per a netejar-la, què hauries d'utilitzar. Llavors, sí que era bastant pràctic en lo sentit que era tot casos reals que et poden passar dins del món del lleure.

[00:11:03] S9

Ja, però sempre molt teòric.

(Tots afirmen verbalment dient si en el mateix moment)

[00:11:08] S9

Pràctic però teòric. A lo millor trobes a faltar això, perquè la reacció quan te passa algo uff. A vegades no saps com reaccionar.

(Tothom afirma verbalitzant que sí + S6 i S7 que fan el moviment de sí amb el cap)

[00:11:16] S8

També, per sort a l'Espavil si passa algo sol ser a la piscina i com està el socorrista....

(Tots i totes somriem)

[00:11:26] S5

Jo, per exemple, lo que es va fer a la ESO va ser sobre tot de RCP. Després una vegada als cicles sí que posen l'assignatura que se dia així, primers auxilis. Pues llavontes sí que, per exemple, mos feien examen pràctic que la mestra mos deia “esteu a classe i us està passant això”, llavors mos feia fer allí lo numeret: com que trucàvem en lo nostre mòbil... saps? com a més pràctica, agafar el ninot... Inclús, allí tenim un laboratori dels de dependència, dels del cicle de persones en situació de dependència que ja tenien tots els ninots i tots els materials necessaris per a tot això. I després també en les pràctiques vaig fer una formació ràpida però, perquè teníem un cas d'epilèpsia i llavontes mos van fer una formació de com tractar en cas que li agafes l'atac i poc més.

[00:12:20] S2

Esque és lo que ha dit S9, que fins que no et passa una situació real, realment no pots saber com actuaràs. I també perquè, vale pots practicar i fer com el teatrillo però no serà com...

(Tots i totes verbalment expressen que estan d'acord).

No pots fer que a un xic li agafe algo per a tu poder practicar, no pots fer res més.

[00:12:32] Moderadora

O sigui, podem dir que de la formació com a tal de monitors, a nivell pràctic...

[00:12:39] S9

Hi ha carència

(Tots amb el cap afirmen)

[00:12:39] S8

No vam fer res

[00:12:40] Moderador

Per lo que heu dit, m'ha donat la sensació que la part més pràctica dels primers auxilis ve derivada dels cicles o formacions que hagueu fet que no pas per la formació de monitor com a tal.

[00:12:45] S9

Sí, sí així és.

(Tots afirmen amb el cap)

[00:12:47] S4

Home bàsicament perquè el pràctic és això, necessites los ninots, perquè el teòric ho pot donar qualsevol persona. Però, lo del pràctic necessites los ninots i els ninots pues són un cost d'infraestructura bastant extens per així dir-ho i no tots els cursos s'ho poden permetre i, per tant, has de contractar com un altre curs que ho tingui i és com a més *follón*.

[00:13:05] S9

Però sí que estaria bé.

[00:13:16] S4

Exacte, hauria de ser així, hauria de ser així.

[00:13:16] S9

Estaria molt bé fer un curs, una miqueta en les coses més importants que poden passar en un campus d'estiu no?

(Tots assenten en lo cap)

[00:13:23] S2

Al de la Sénia, per exemple ho podrien fer.

(Tothom afirma amb el cap).

[00:13:28] Moderadora

Llavors, la persona que us va venir a fer esta formació... era professional sanitari, era un formador de la mateixa pròpia escola o...

[00:13:32] S9

Al cicle lo mestre... los mestres. Lo mestre, lo tutor o lo mestre que te tocava a primers auxilis que feia l'assignatura i ja està.

[00:13:38] S2

Jo al curs que vaig fer al menjador va vindré una xica de la creu roja. Que crec que també feia d'infermera al hospital de Tarragona.

[00:13:45] Moderadora

Llavors... bueno ja ho hem comentat una miqueta però, realment, penseu que la formació que heu rebut és suficient perquè us sentiu segurs?

[00:13:54] S2, S3, S4, S5, S6, S7, S8 i S9

No

[00:13:54] S5

Jo crec que mai hi ha prou en estes coses

[00:13:57] S4

Exacte

[00:13:58] S8 i S9

Sí.

(La resta de persones afirmen amb el cap)

[00:13:59] S2

I també que hem gastat moltes hores en "prepara este joc, fes esta activitat..., en esta metodologia com faries no sé què, pensa algo per a xiquets d'esta edat". Però, realment...

[00:14:09] S9

Coses importants...

[00:14:15] S2

Un 90% ha sigut això i un 10% pues... o menos...

[00:14:16] S9

I estaria bé fer una formació de tots los anys.

(Tothom afirma amb el cap)

[00:14:19] S2

Anar renovant perquè claró...

[00:14:28] S9

Anar reciclant i no fer tots els anys el mateix curs però sí un reciclatge i renovant una miqueta los continguts i tot.

[00:14:30] S2

I lo que ha dit S5, que si hi ha un cas en concret d'algo (S2 mira a S5), pues saber d'allò per estar preparats.

[00:14:32] S8 i S9

Exacte, estar preparats

[00:14:34] S9

Jo ara, per exemple, estic de vetlladora i tinc un xiquet que té epilèpsia i li va agafar un atac estant amb mi i se va quedar inconscient. Clar, no m'havia passat mai, ni sabia què tenia... ni lo medicament encara i va ser tot molt *heavy*. Perquè va passar tot molt ràpid, llavors, ràpid crides al 112, te ve l'ambulància en 5 minuts però mentrestant, lo transcurs de temps que no arriben los sanitaris, lo xiquet està en mi. Llavors, pues bueno, lo vaig tindre de gitar, la posició lateral de seguretat, mirar que no s'empassés la llengua, clar... Però són coses que al moment les saps i per lògica pues vas fent, saps? però osti... si estàs format estàs més segur del que estàs fent.

[00:15:20] Moderadora

Llavors, que vos sembla la formació rebuda? Creieu que li falta alguna cosa o modificaríeu algun aspecte?

[00:15:26] S3

Jo crec que li falta bastanta aplicabilitat. O sigui, posar-te molt en les situacions reals, simulacions que puguin ser lo més (S9: paregut) reals possibles. Per n'això, per quan te passi de veritat no te trobis en en lo xoc este de dir "merda i, ara que faig?" Que a lo millor sí que ho tens dins i... de l'adrenalina i això te'n acabes sortint, no? Però vull dir, en segons quins casos a lo millor és que no tens ni la teoria apresada de què hauries de fer.

[00:16:00] S9

I sobretot, que estem parlant que estem en xiquets. Que tampoc és igual en un adult que en un xiquet. I això també és molt important.

[00:16:08] S2

Molt bé, això s'ha de tenir en compte!

[00:16:11] S9

No és lo mateix la RCP en un xiquet que en un adult.

[00:16:12] S6

Rebre una formació més específica.

[00:16:13] S9

No és lo mateix en un xiquet que en un adult.

[00:16:14] S6

Això.

[00:16:14] S2

Clar, formació que ha sigut orientada a l'adult i per xiquets a sigut casi la mateixa.

[00:16:16] S8

Ja...

[00:16:19] S6

I realment també és diferent per a un xiquet que per a un gran.

(S6: Sí)

[00:16:27] S2

La força a utilitzar...

[00:16:28] S9

Exacte, claro. Llavors es tot, no sé, estàs en xiquets i és super important això.

[00:16:31] S5

Bueno, jo si que recordo per exemple que al cicle si que mos ho van fer més adaptat per a xiquets.

[00:16:32] S9

Sí, al cicle sí

[00:16:36] S5

I llavors, la RCP crec que era, que en comptes de les mans o feies en los dos dits

[00:16:36] S9

Sí, sí, sí. Al cicle si que estava més específic.

[00:16:39] S4

Tot lo altre era més general.

[00:16:42] S8

Sí

[00:16:44] Moderadora

Llavors, esta formació en primers auxilis, qui vos agradaria que vos la dones?

[00:16:52] S9

Pos un professional.

[00:16:54] S3

Sí, algú que estigui qualificat

(Tothom assenteix en lo cap)

[00:16:55] S2

Un infermer, per exemple.

[00:16:56] S9

Una persona que treballa d'això i que se trobe en casos així tots el dies

[00:17:00] S8

Un tècnic d'ambulàncies.

[00:17:04] S9

També. Que el seu dia a dia sigui això. Que t'ho pugui explicar de vivència.

[00:17:06] S2

Potser algú que treballi a urgències. Perquè és com més, més experiència té en sustos

[00:17:08] S9

I si estigués a pediatria, millor

[00:17:13] S3, S6 i S7

Exacte

[00:17:18] S8

Qui s'ho troba sempre

[00:17:19] Moderadora

Vale. Què en penseu de fer una formació anual per repassar conceptes i estar actualitzats?

[00:17:24] S4

Bé.

[00:17:27] S3, S4, S5, S8 i S9

Estaria molt bé. Seria necessari.

(La resta afirmen amb el cap)

[00:17:29] Moderadora

I vatros, per vatros mateixos, per curiositat o perquè com S9 ha explicat un cas que té, heu buscat coses sobre primers auxilis?

[00:17:37] S3

Jo, la veritat és que no, o siga sempre m'he plantejat fer un curs a part però al final te'ls has de pagar tu, has de tindre el temps per fer-ho i la veritat és que no ho he fet. Vull dir, sé que podria haver-ho fet i que estaria molt bé, vull dir que és una formació/complementació que va molt bé, però trobo que si des del lloc on treballes t'ho poguessin subvencionar i t'ho poguessin facilitar ho faríem molta més gent. Lo de formar-mos i ampliar una mica la formació sobre este tema.

[00:18:09] S2

Jo també perquè dos vegades que ho he pensat de fer, quan mirava el preu i lo que valia pos me tornava cap atrás. Perquè no m'ho podia pagar mentre estic estudiant i tenia de pagar atres coses.

[00:18:18] S8

Sí

[00:18:19] S2

Però si per exemple, des de l'ajuntament, que és qui organitza el casal d'aquí, si per exemple fessin abans de començar una formació per tots els monitors que han treballat aquell any al casal, jo crec que anirien tots i que començaríem molt més tranquils.

[00:18:34] S8

Sí

[00:18:35] S2

Natros i les famílies realment. Si ho poguessin fer...

(Tothom assenteix dient que sí).

[00:18:39] S8

Sí, perquè per començar a treballar et fan fer un, un curs de riscos laborals (S9: sí) i a més de fer este te podrien fer un de primers auxilis.

[00:18:46] S3

Sí.

[00:18:49] Moderadora

Vale, ara ja hem parlat una miqueta de tot el tema de primers auxilis. Anem a passar una mica a parlar de les situacions que haguésseu viscut com a monitors, no? És a dir, si me podeu explicar una miqueta aquelles situacions que heu viscut com a monitors que hagueu dit "ostras, buah...". S9 ha comentat epilèpsia, no sé si teniu algun més...

[00:19:12] S9

Jo l'últim que recordo és un cop de calor i perquè era a les 16h i poc, ple juliol anant pel carrer i diu "me marejo, me marejo" i li vam tirar aigua. Justament passàvem pel carrer de davant del CAP, vaig trucar a la directora, lo vam portar al CAP i també vam trucar als familiars. I sort que era al costat del CAP, a dos carrers.

[00:19:38] S2

Jo, bueno, per exemple quan treballava al menjador a una xiqueta se li va quedar una espina del peix eh... travesada i clar jo no sabia si havia de fer que entres cap a dins o intentar treure-li o no tocar i donar-li aigua o donar-li pa o algo. Al final li va passar i ja està però se va quedar com que no podia respirar i del mateix mal com s'espantava, que li feia mal al respirar i així, respirava menos osiga va estar a punt d'ofegar-se.

I després al casal d'estiu pues bueno... *emm* talls a la barbilla, al front, *emm* algun cop fort al cap o així per caure, o per pegar-se contra un puesto o un altre xiquet, cop de calor també bastants, i per exemple... Si bueno una altre xiquet que se va fer mal *eh* i

se va dislocar la clavícula, però al moment només li feia mal *l'hombro* no se queixava molt, va ser ensedemà que la mare el va portar al metge i mos va dir que li passat això.

[00:20:42] S9

Jo un xiquet en un tall al cap, lo van empenyer en tan mala sort que hi havia un cantó i es va pegar allí i no res li va començar a sortir bastanta sang. Estavem 3 monitors i li vam ficar... bueno li vam xopar en aigua i això i al veure que la sang no... i no sé com, lo vam agafar entre els dos com vam puguer i lo vam portar al director i el director el va portar al CAP. Lo van cosir i va tornar al casal i el vam tindre allí.

[00:21:09] Moderadora

I els demés?

[00:21:11] S5

Bueno, jo en lo meu cas o sigui d'epilèpsia sí que tenia una xiqueta en epilèpsia però, en cap moment li va arribar a donar cap atac, sí que, per exemple, en les aules de psicomotricitat que ella estava com a la seua aula i això recordo que tenia lo seu medicament en una caixeta i tu sabies que a totes les caixes estava el medicament, si anàvem d'excursió que la persona que tenia el seu medicament era la mestra que sempre el portava damunt. Però, no li va agafar mai res. I després, rascades i això... "corre que ha caigut i s'ha rascat lo genoll"... pos res, rentar en aigua i sabó i poc més.

[00:21:44] S9

Pos sí, coses lleus i superficials

[00:21:44] S2

Sí, coses lleus

[00:21:45] S6

Coses lleus

[00:21:46] S9

Per lo que pot passar en tants de xiquets i durant tantes setmanes... Bé!

[00:21:46] S2

I també que, bueno pel casal d'estiu de l'ajuntament tenim la sort que tenim un CAP aquí i normalment les activitats que fem... los espais estan bastant prop al CAP, llavors en 5 minuts pots estar. No practiquem cap, bueno no fem cap cura especial perquè enseguida podem anar al CAP i ho fan allí.

[00:22:15] S7

Jo com a voluntari, un xiquet que es va tirar a l'aigua i no sabia nadar.

[00:22:19] S8

A bueno jo d'estos també.

[00:22:21] S7

I ens en vam enterar al cap d'un rato que estava allí pobre intentant flotar i pues mira, me vaig tirar ràpid, lo vaig agafar i avant... Però sí, haguessim esperat uns minuts més pues...

[00:22:30] S9

Pues sustos...

[00:22:34] Moderadora

I els altres, alguna cosa que haguesseu vist o us hagin contat?

[00:22:40] S6

Jo no haver viscut ninguna ni vore res.

[00:22:43] S2

Bueno a mi que m'han explicat alguna al·lèrgia alimentària pels menjadors i així. O pels casals, per exemple, si algun xiquet li dona d'esmorzar a l'altre, que això està prohibit en teoria.

[00:22:54] S9

Avui li ha picat una abella a un xiquet estant amb mi.

[00:22:57] S2

Picades d'abelles, per exemple.

[00:22:58] S9

Se li ha quedat l'agulló dintre del dit però en no res li hem tret i li hem ficat lo dit baix de l'aigua i *au*, però pobret uns plors que li coïa... però bueno ho hem solucionat de seguida.

[00:23:09] S9

Tot coses lleus

(S3 i S4: Sí)

[00:23:11] Moderadora

En les situacions que heu comentat vatros i els que heu escoltat també, a l'hora d'actuar com vos sentieu en aquell moment?

[00:23:22] S2

Pos en molta responsabilitat, en temor perquè no saps si.. a veure, les coses si són rascades i així no, però cops de calor, cops al cap... que potser són més perillosos... talls que surt molta sang. Llavors pos sí que t'asustes, però inconscientment jo crec que cada persona... també depèn del caràcter i igual una persona que potser té molta energia i és molt "*echada para adelante*"... al moment que li passa se queda en *shock* saps. Jo per exemple, personalment crec que per sort quan me passen coses així com que no penso i actuo sense quedar-me parada. Osigue que per sort me'n surto normalment.

[00:24:05] S9

Jo m'activo (S5 assenteix amb el cap), dic "vale va pensa ja! que fem?" (riu). Saps? i intento fer la lògica, lo que me diu la lògica que jo faria pues ho faig.

[00:24:14] Moderadora

Però llavors, a nivell de, per exemple, inseguretats, dubtes de si ho estas fent bé...

[00:24:20] S9

A mi no m'ha passat lo de dubtar, no m'ha passat perquè penso que en aquell moment tinc d'actuar. Vull dir, si algú s'ha fet mal tenim d'actuar sí o sí. Llavors la lògica te diu lo que tens de fer, tens de confiar en lo teu instint al final. Perquè si tens eh... interioritzats los conceptes, que en teoria els tenim, t'has de deixar portar per la lògica.

[00:24:42] S2

També perquè jo no m'he trobat en cap situació molt extrema.

[00:24:46] S9

Claro.

[00:24:47] S2

Llavors no sé, però les coses així més bàsiques pues sí, actuo i ja està, perquè no crec que el que faig pugui... Per exemple, rentar una ferida (S9: claro) si no ho faig en aigua i sabó, li fico només aigua o li fico un paper en.. No penso que sas... no penses que pot ser tan fort... igual sí però no.....

[00:25:05] S9

Jo crec que dubtaria més si fos algo més greu, com que es quedés inconscient, no respire...

[00:25:10] S2

Això! A mi això no m'ha passat per sort.

[00:25:12] S9

Això sí que jo crec que llavors sí que t'agafaria... m'agafaria temor (S5: Sí) i pensaria "osti què faig ara". Però, com que tot a sigut més lleu pues se porta millor. Quan és algo més greu sí que t'espantes de veritat i penses més què has de fer i potser et quedés més en *shock*, no? O et costa més saber què és lo que has que fer.

(S5, S6 i S7 assenteixen amb el cap).

[00:25:32] S2

Jo per exemple, no m'en recordava eh. A casal d'estiu mos va passar que un xiquet se va quedar enganxat un dit del peu, perquè estaven a una piscina pel *césped* a una xapa de ferro, que la paret, o sigui que des del terra fins la paret hi havia com un centímetre de grandària, i se li va quedar allí el peu enganxat. Pues clar, el xiquet estava notant com que li tallava el peu i no el podia moure. I clar, lo primer que vaig pensar va ser no estiro el peu però aixeco la xapa, osigue doblego la xapa i trac el peu. Era d'una altra monitora, però ella per exemple es va quedar en xoc, però jo vaig dir, "vale li hem de traure el peu perquè li està tallant", llavors li vaig aixecar la xapa i li vaig treure el peu. Hagués pogut fer-li més mal? Pues no ho sé, però en aquell moment vaig pensar que havia de traure-li i ja està, que estava cridant, no ho sé.

[00:26:23] Moderadora

Vale, llavors, quines són les actuacions vos faria més respecte de viure?

[00:26:29] S2

Quan se queden inconscients (Tots diuen que sí). Perquè no pots parlar en ell i no saps... no saps.

[00:26:35] S6

Jo per exemple, en xiquets no, però sí que en ma iaia me va passar que li estava agafant un infart i llavors pues jo me'n vaig anar ràpid a cridar al metge i ma mare se'n va anar a buscar un RCP... ai, un desfibril·lador, que hi havia a l'ajuntament i llavors després no sé... en este cas això. Però, vam actuar prou ràpid... que no vam poder fer res però, en aquell moment vam reaccionar. Ma mare lo primer que va pensar va se "ves tu a cridar al metge", perquè clar, va passar a un poble on les distàncies són molt cures, i me'n vaig anar corrent a trucar al metge i vaig ajudar al metge a carregar los maletins per pujar a casa i ma mare se'n va anar corrent en lo desfibril·lador... ai, a buscar lo desfibril·lador on estava. Osigue que en este sentit vam (S9: va reaccionar bé) sí, vam reaccionar bé. Que a lo millor en un altre moment torna a passar i reacciones diferent, però en aquest pues això.

[00:27:27] S2

A mi també me fa molta cosa el cap i l'esquena.

[00:27:29] S3

Sí

(La resta del grup assenteix en lo cap)

[00:27:32] S6

Perquè són zones molt delicades

[00:27:34] S2

Quan se peguen cops a l'esquena

[00:27:39] S2

No sé, tinc molt al cap que caigüe i se trenque algo de l'esquena.

(S9: O el coll a vegades també) (S3: Sí, sí)

[00:27:41] S2

Coll, esquena i cap me fan molta... molt de respecte

(Tothom afirma amb el cap)

[00:27:42] S3

D'estos casos que si el mous el podries fer empitjorar. Estos a mi són los que me fan més respecte perquè penso que potser instintivament aniria a agafar-lo i li acabaria fent més de lo que ja té. Estos casos per a mi serien, bueno, són los més... però bueno sí, cap i esquena suposo que sobretot.

[00:28:03] S2

I una altra cosa que també fa molta... són atacs d'ansietat, per exemple. M'ha passat alguna vegada i me fan molt de respecte...

[00:28:10] S9

En xiquets?

[00:28:10] S2

Sí, que ells no saben què és però que tu veus que és un atac d'ansietat. Li ha passat algo a casa o li ha passat algo allí en los altres xiquets i fa molta calor i tampoc ajuda, vull dir...

00:28:25 S8

I com ho estas veient?

[00:28:27] S2

Per exemple, a mi també m'ha passat i pos... Veus que te costa respirar, que te fa mal lo pit... eh te notes com que no controles lo que t'està passant, que suen molt...

[00:28:41] Moderadora

Vale. I a part de tot el tema de contusions al cap, a nivell de coll, esquena i inconsciència. Hi ha alguna situació més que digues...

[00:28:51] S3

Buah! Alguna al·lèrgia que hagués de clavar l'agulla (S9: Sí), me faria molt de respecte, també per lo mateix, que abans penso "i si li clavo malament i li faig més mal de lo que ja tindria?" Estes són... sí, sí.

(S2, S4, S5, S6 i S7 assenteixen en lo cap).

[00:29:08] Moderadora

Els ofegaments per exemple?

[00:29:09] S2, S3, S4, S5, S6, S7, S8 i S9

Sí, també.

[00:29:10] S9

Buf.. jo a l'Espavil era de lo que patia més, ficar-me a la piscina (S2: En infantil) estant amb los menuts, buff era molt patiment. Jo estava super estressada, era l'hora que m'estressava més la veritat.

[00:29:24] Moderadora

Bueno a part dels de la piscina, amb aliments, per exemple o amb objectes

[00:29:28] S3

També. Sobretot quan ets monitora de menjadors perquè és bastant factible que te pugui passar, un ofegament amb algun aliment sí, també fan respecte.

[00:29:42] Moderadora

Vale. Llavors dins d'estes situacions que hem parlat: ofegaments, contusions al cap on el xiquet es queda inconscient i tot això. Sentiment que vatreu tindríeu davant de la reacció esta, o sigui, en què pensaria el vostre cap? En moment calent anem a actuar però después...

[00:30:04] S5

Jo igual de culpabilitat de dir... Per exemple, en el cas d'un ofegament a un piscina de sentir-te com tu el responsable de... com un poc (S9: Sí, la resta afirma amb el cap). Tot i que a lo millor no la tingués, però la primera sensació és de culpabilitat.

[00:30:17] S4

Que haguessis pogut fer més

[00:30:19] S5

Què has pogut fer i què no.

[00:30:21] Moderadora

Vale. Llavors, al moment d'actuar davant lo que estigue passant, per exemple, un xiquet que s'ofega, què he de fer quan s'ofega un xiquet? M'ho sabrieu dir?

[00:30:31] S2

Jo no

[00:30:34] S5

Jo me tiraria a la piscina per ell..

[00:30:35] Moderadora

Bueno no d'ofegament, d'ennuegament per alguna cosa...

[00:30:38] S5

Ah sí

[00:30:41] S2

A vale, sí.

[00:30:42] S9

Primer de tot cops a l'esquena.

[00:30:45] S2

Jo pensava que a l'aigua. O sigui, és un xiquet que s'està ofegant i t'està dient "mestra tinc algo aquí i no passa". Pues que estigui tranquil i cop cap a dalt.

[00:30:59] S5

I sinó la maniobra esta...

[00:31:00] S9

La maniobra de Heimlich

[00:31:03] S3

Sí, però jo no la sabia fer

[00:31:05] S6

Per fer-la bé... nos falta formació, formació...

[00:31:06] S9

Es que és lo que diem, ho fariem en la teoria

[00:31:07] S6

Claro

[00:31:09] S9

I aquell dia l'aplicariem i ho fariem com podríem

(Rebombori entre els participants)

[00:31:13] S7

Però val més fer-la malament i trencar-li dos costelles que...

[00:31:14] S9

Es que és lo que faríem.

[00:31:17] S3 i S9

Però que no se mos ofegue.

[00:31:20] S9

I també que segons la força que fem...

[00:31:21] S8

Prefereixes fer-li mal que no fer-li.

[00:31:26] S9

Però bueno li salvaries la vida

[00:31:28] S3, S7 i S8

Sí, sí

[00:31:29] Moderadora

Llavors, davant d'esta actuació actuarieu, però què sentireu? També temor i inseguretat?

[00:31:37] Tothom

Sí i respecte

[00:31:39] S4

Respecte jo crec

[00:31:41] S3

Sí

[00:31:43] Moderadora

En general, por, inseguraretat i respecte davant esta situació?

[00:31:46] Tothom

Sí

(Arriba S1, que va avisar que vindria més tard)

[00:31:50] S2

I responsabilitat

(Tothom assenteix amb el cap)

[00:31:54] Moderadora

I que tot això pugue venir derivat d'una falta de formació, no?

[00:31:56] Tothom

Sí

[00:31:58] S9

Bueno jo crec que si estàs format igual estàs estressat si te passa això (S3: Claro), vull dir, perquè això no te dona cap garantia ni cap seguretat que ho faràs i no li passarà res.

[00:32:10] S1

Falta de pràctica, vull dir són situacions que no pràctiques a la...

[00:32:14] S2

És formació però practica, no teòrica

[00:32:15] S9

Osigue falta de formació però de pràctica no de teòrica. Perquè clar, és una cosa que no pots practicar tot lo que voldries.

[00:32:20] S3

És una cosa que passa cada quant. I a lo millor són casos molts diferents d'un a l'altre i pos això que..

[00:32:27] Moderadora

Vale. Pos una vegada parlades totes estes situacions, anem a veure què és lo que podríem fer quan mos trobem davant, no?

Sí sentim esta inseguretad tenint la formació, com intentar-la reduir perquè siguem eficaços i saber fer una maniobra de Heimlich correctament, per no trencar dos costelles o, si es tranquen doncs abans va la vida que res (S8: Sí, sí).

Llavors, que vos agradaria aprendre sobre els primers auxilis?

[00:32:58] S5

Més una part pràctica, no sé.

[00:33:00] S5, S6 i S7

Fer més pràctica

[00:33:00] S9

Fer bé una RCP, saber bé com l'has de fer. Tot lo relacionat en los infants, lo més perillós que pugin tindre. Pues estar ben format per poder reaccionar bé i fer-ho bé.

[00:33:17] S2

Jo els casos més extrems, vull dir, per exemple, ara no me cridaria l'atenció i pensaria que si vaig a una formació i m'ensenyen com curar una ferida o una cremadeta al terra... (S9: Claro). M'agradaria saber quan un xiquet s'ofega a la piscina què he de fer (S3: Assenteix amb el cap), quan se pega un cop molt fort al cap, quan se queden inconscients.

[00:33:36] S3

Clar, d'alguna manera... no sé tampoc de quina manera es podria fer, però poder viure una simulació una mica real, perquè quan te passi no te vingui de nou. És a dir, no ho sé si seria possible a lo millor acompanyar a una persona que treballa d'emergències per a vivenciar-ho una mica. Com a part de formació de primers auxilis. No sé hasta quin punt es viable això o no.

[00:34:02] S9

Ja... Fer com un voluntariat no?

[00:34:08] S1

Però, sobretot, és important lo tema de la formació en los casos aquells més greu que l'infant pot dependre directament de tu.

[00:34:12] S9

Claro

[00:34:14] S2

Dependre la vida

[00:34:21] S1

A lo millor una ferida pos bueno, no passa res saps?, vull dir, se cura com tota la vida s'ha curat i si no la curem bé no passa res (S3: exacte). Lo que li pot passar és que li agafe una infecció petita. Però la cosa seria com a més formació sobretot específicament en aquells casos en què la vida de l'infant sí que depengui (S9: de un monitor) d'una actuació ràpida.

[00:34:34] Moderadora

Bueno, abans que vinguesses tu comentàvem situacions que hagin viscut ells, que hagin hagut d'actuar. T'ha passat alguna vegada alguna situació així?

[00:34:46] S1

Sobretot algun ofegament a l'aigua si ha avingut però s'ha pogut solucionar en tos i expulsió de aigua i després han sigut ferides, sobretot en los *columpios* aquells que hi ha de fer coses a la gent gran, que es moguen.

[00:35:06] S9

Sí.

[00:35:07] S1

Algun cop i alguna ferida així oberta diguéssim, però bueno, res que no se pugui anar al metge o avisar a la família i que el duguen. No ha sigut cap cas de vida o mort. Del tema d'obstruccions sí que alguna vegada alguna cosa he vist però... però bastant puntual i sobretot en infants petits, P5, 1r... que també depèn de lo que porten per esmorzar o berenar, alguna cosa que se n'ha anat cap a l'altre cantó.

[00:35:46] Moderadora

Vale, llavors, quines creieu que són les situacions que se donen més en casals d'estius o en l'entorn de monitoratge de lleure?

[00:35:56] S8

Los cops i les ferides

[00:35:57] S6

Cop de calor

[00:35:59] S2

Això, cops de calor

[00:35:59] S6

Cops de calor sobretot a l'estiu.

[00:36:00] S3

Picades i ferides

[00:36:02] S1

Cops de calor és un dels que cada vegada hi ha més....

[00:36:07] S2

Cada vegada fa més calor (Tothom afirma dient que sí)

[00:36:07] S9

Sí, fa més calor

[00:36:08] S6

També ofegaments

[00:36:10] S8

Sí, ofegament també

[00:36:13] S2

Tema piscina, rius...

[00:36:16] S6 i S8

Sí

[00:36:19] S2

Aquí com tenim riu pues també anem. Pues també seria interessant perquè si per exemple hi ha una corrent i se'n va, què? saps? Ja no pot ser tant de primers auxilis sinó de..

[00:36:27] S8

De riscos

[00:36:28] S6

Bueno.. cal tenir-ho en compte

[00:36:30] S2

Igual és més d'emergències... (S9 riu)

[00:36:32] Moderadora

Bueno.. són coses que cal tenir en compte. Sí, sí...

[00:36:34] S1

Hi ha més risc per exemple, no? Quan vas a fer un excursió al riu (S9: claro), moltes vegades ho diem, hi ha molt més risc quan vas a fer una excursió al riu que anar a la piscina.

[00:36:39] Tothom diu que sí

[00:36:40] S1

Vull dir, perquè te poden picar més insectes i pots caure malament i a lo millor té pots pegar un mal cop contra una pedra... vull dir igualment te pots fer mal.

[00:36:47] S8

Si te passa algo estàs més lluny

[00:36:50] S1

Estàs més lluny

[00:36:51] S8

No pots reaccionar tan prompte.

[00:36:51] S2

En concret, més coses de l'estiu. Per exemple, ara al parc de nadal no se donen estos casos més...

[00:36:58] S6

Sí clar, ara al parc de nadal i pasqua estos casos no...

[00:37:00] S9

No

[00:37:00] S2

Com a molt seria si algun xiquet té epilèpsia

[00:37:01] S1

Seria algun tall en alguna tisora, per exemple, de quan l'utilitzen i això sí que podria ser mentre fan manualitats.

[00:37:07] S9

Sí, Sí

[00:37:12] S8

Saltant a la "colchoneta" se poden fer mal

(S3: Sí i S9: També)

[00:37:13] S3

Sí, si en principi són més lleus les que te poden passar... en principi.

[00:37:20] S1

La cosa és que a lo millor la intervenció que podries fer ja seria com mirar que l'infant estigui bé. Ha estat que tu pugues avisar als professionals que el puguen atendre o a la família perquè pugui intervindre o pugue emportar-se o el que sigui, no? Però, diguéssim que l'infant no corre perill, que només las de protegir i ja està (S3 i S4: Sí). Lo complicat són los atres casos, les situacions estes d'ofegament i tot això.

[00:37:47] Moderadora

O sigi, penseu que de tot el tema de situacions que siguen lleus teniu los coneixements assolits i feu una bona pràctica/intervenció?

[00:37:55] S8

Sí.

[00:37:56] S9

Sí.

[00:37:58] Moderadora

Vale. Sinó que vos preocupa més tot allò que sigue risc vital.

[00:38:01] S9

Més greu, sí.

(Tothom afirma amb el cap)

[00:38:05] S1

Aquí seria quan, quan suariem més..

(Tothom somriu i diu que si)

[00:38:07] S1

Esque a vere com ho enganxem això...

[00:38:10] Moderadora

Llavors, vatros per exemple, a nivell de la formació, a part de tot lo que hem parlat que us agradaria que fos molt més pràctica i tal, penseu que seria important conèixer los signes i símptomes, és a dir, identificar què li esta passant al pacient (S9: Sí)?

[00:38:26] S9

Sí, súper important

[00:38:29] S2

També perquè pots actuar en antelació.

[00:38:31] S1

Sobre tot els cops de calor, perquè seria com que... si ja pots detectar-lo abans de que hagi un desmai, per exemple, que ja seria més greu ja.

[00:38:39] S3

Sí, pot evitar-ho

[00:38:43] S1

Després en lo de l'aspecte de la formació, jo crec que aquí seria treballar en lo tema del reciclatge no? (S9: ja ho hem dit). No és que fas lo curs i... jo el vaig fer en 18 anys i després vaig fer el de director i ja està, vull dir tot lo que és això, lo que me van ensenyar llavors, jo crec que aquí també seria important.

[00:39:02] Moderadora

Per què, per exemple, tu S1 tens algun curs més a part del que vas fer com a monitor/director?

[00:39:08] S1

Lo que vaig fer APD vull dir, hi havia una assignatura del cicle mitjà que vam fer... no sé quants crèdits ni quant de temps, vull dir, a lo millor eren 80 hores que era primers auxilis. Llavors allí sí que vam poder fer, hi havien uns exàmens que t'avaluaven si feies bé una maniobra de Heimlich, si feies la RCP de forma com a correcta... Bueno, tot això. I després jo he fet una mica de formació, és a dir, m'he format per a poder ser profe en l'Escola del Sol, per exemple, de primers auxilis concretament vaig fer la formació per a jo després poder ensenyar als futurs monitors i monitores. Però ha sigut per part de la

feina, vull dir, no ha sigut perquè jo com a monitor o director dic “vaig a formar-me més”, no.

[00:39:53] Moderadora

Això també o parlàvem en ells no? Que ells han rebut formació per part de gent que possiblement només és mestre i avan (S1: Sí). I comentàvem que a ells els agradaria que una miqueta, si m'equivoco me corregiu, que fos algun professional sanitari que realment entengués.

[00:40:11] S1

Sí, vull dir... clar, imaginat no? vull dir, mos trobem a un curs de monitors, l'any passat el vaig impartir aquí La Sénia i a Alcanar també, i jo no sé si aquí a La Sénia o a Alcanar o als dos vaig donar primers auxilis, però clar, jo no soc expert en primers auxilis. Vull dir, jo de les situacions que hem pogut veure sí que puc dir que lo important de tot el tema del PAS, tot el tema de la prevenció i d'intentar que no passe... però, a mi... jo seria el primer que si passa, *ojo cuidado*, saps? que a lo millor aquí mos tocaria corre a tots. A llavors jo crec que seria molt millor que les formacions estes estiguessin impartides per un professional sanitari, que és qui té més experiència.

[00:40:49] Moderadora

Vale, llavors quan tu fas esta formació, més o menos, quant dura la sessió?

[00:40:52] S1

Quatre hores.

Quatres hores on se treballen, osigue, de situacions me penso que en veiem unes 60 o així sas. Vull dir, que des d'un trencament greu, a una rascadeta, a un obstrucció, a *buf* cops de calor. Però tu imaginat lo contingut en... comptant que sempre hi ha temps de descans, 20 minuts més o menos... per tant, estem parlant de 3h i 30 minuts ja. És impossible que se mos quedi alguna cosa... per a poder actuar bé i tot no estem preparats. Vull dir, tenim esta inseguretad, esperem que no passe mai, que encara passen menos coses de les que podrien... (Tothom assenteix amb el cap i S9 diu ja ho hem dit). Que continue així.

[00:41:44] Moderadora

Per lo que comentava ell, són 4h de formació, entenc que tot teòric?

[00:41:46] S1

Bueno, jo faig una part, una hora... vull dir, se trobarem un... bueno han de fer una simulació, o sigui jo els fico les diferents propostes, ells tenen un full davant, i llavontes han de simular si han de fer tipo un teatret, simulant lo que farien en aquella situació. Però, canvia molt clar, també una cosa que tens un ambient controlat, que és lo teu amic o amiga que dius *jiji jaja* i que tens tot el temps del món a quan passa alguna cosa. Que llavontes depèn de qui sap com a actuar o es bloqueja, vull dir això també és la cosa (S2: tu saps la teoria però...).

Jo crec que també és molt important que quan es comença un casal, comunicar-te bé si per exemple la persona que t'ha tocat a lo millor és més aprensiu en la sang i això és una de les coses que també mos anticiparíem i mos ajudarien molt més, perquè lo primer que faria jo si aquella persona és aprensiva en la sang seria dir-li "tu ves-te'n que ja me quedo jo", perquè llavors tindríem dos riscos (S8: dos pacients). Claro, llavontes jo crec que això tampoc mos ho ensenyen, mos ho ensenya la vida d'anar coneixent una mica al món del lleure i ja esta.

[00:42:50] Moderadora

Molt bé, això que ha comentat S1, m'ha paregut interessant, no? A vegades també faria falta coneixement entre monitors... (S2 i S3: Sí). A llavors, no sé, com creieu que podríem tot interrelacionar per poder...

[00:43:15] S9

Complicat

[00:43:18] S2

Fer unes colònies de primers auxilis.

(Tothom riu).

[00:43:22] S9

Estaria bé

(S8: Home pos...)

[00:43:23] S2

No? Per... en plan per fer cohesió de grup, pues que haigue més confiança entre tots i ja no només en lo del teu grup, perquè a lo millor treballes només en una edat tu i Manolito. Pos també portar-me bé en tots els altres perquè me passa i està per allí i me pot ajudar.

[00:43:42] S9

Una persona que no és del teu grup i et pot ajudar

[00:43:44] S3

A la piscina, per exemple, normalment coincidim més grups, llavors lo que tu dius.

[00:43:49] S2

Fer com una formació, però ambientada també... osigue ambientada... donar-li com una mica de.. osigue fer jocs en grups. Treballar-ho diferent, no fer un power point i ara fer esta pràctica i ara que farieu?

[00:44:02] S9

Algo que sigue més dinàmic. (S8: Sí)

[00:44:03] S2

Crear com un *scape room* o algo de casos per exemple i mesclar a gent.

[00:44:09] S1

Lo que jo la percepció que m'emporto quan acabem les formacions és que, com és tan dens i tan teòric i que a lo millor en el moment que tu estàs en 18 anys fent la formació de monitor de lleure o monitora, tu l'únic que vols és jugar en los xiquets i passar-t'ho bé, fer activitats més lúdiques i és una sessió que *fa bastant de palo*, perquè és molt teòrica i per tant, l'atenció de la gent... Sí que és una de les coses que quan tu fas el qüestionari de, què és lo que vols aprendre?, és una de les que surt més, perquè és lo que més desconexem i lo que més temor mos fa, d'afrontar a lo que mos pugue passar o una situació d'estes de risc. Però en canvi, quan tu comences en 1 hora de teoria la gent desconnecta perquè són temes que tampoc no dominem i depèn de com se fa molt farragós vaja. Llavors, a lo millor un proposta de esplaiar-ho una mica i que sigo més en plan... molt pràctic i a lo millor un *scape room* els fa estar més conectats o connectades, osti..

[00:45:10] S3

Plantejar-ho d'una altra manera

[00:45:12] S2 i S9

Si.

[00:45:13] S1

I a lo millor, no sé ehh, però quan s'inicia un casal, intentar reservar-mos, encara que costa, i la pasta és la pasta, perquè al final qui fa el casal haurà de contractar a les persones una mica abans però, fer tipo una mica de recapitulació i de petita formació (S9: i de preparació) a tot l'equip de monitors i monitores.

Mai trobat en algun casal que he anat i que no sabien ni on estava el botiquin i dius "ostia! Ehhm" o vas a buscar el botiquin i resulta que només n'hi havia 4 i se'ls han emportat tots perquè estem repartits i no hi ha botiquin en aquell moment. Vull dir, i això a vegades mos passa quan estem montant-ho i són les coses que a lo millor també mos ajudarien a previndre i estar tranquils de saber que... què tenim, que sabem on està i que tal...

[00:46:08] Moderadora

A banda de la formació que hem estat parlant, tan teòrica com pràctica. Heu pensat alguna eina que us pugui ajudar a saber a actuar davant d'estes situacions?

[00:46:15] S2

Pos preguntar, si tens algun amic infermer o així, "me va passar això, què haguesses fet? O, que he de fer si me torna a passar?"

[00:46:23] S2

Perquè no has de fer el curs sencer, no has de pagar...

[00:46:23] Silenci

[00:46:27] S3

Tindrè infografies a mà, per exemple, no ho sé. O siga que dels 4, 5 casos que se pugen repetir més o que siguin més factibles que passen en un casal tindrè les infografies molt a mà, a lo millor inclús dins del *botiquín* o a vistes prop d'on feu l'activitat, no ho sé...

(Tothom diu que si amb el cap)

[00:46:46] S8

Sí, o sigui, si s'ofega, respira, no respira... En el cas que respire fes això. (S3: Exacte)
Si no respira fes això altre i que et vaigue dient...

[00:46:55] S1

Com un DEA no? Vull dir, que quan tu agafes lo desfibril·lador (S3 Sí, sí) que te va dient

[00:46:58] S3

Instruccions molt marcades

[00:47:01] S8

O tenir-ho al whatsapp ni que sigue

[00:47:08] S2

Contractar algún monitor que sigui infermer també.

[00:47:10] S9

Seria un puntazo tenir un enfermeret...

(Tots riuen)

[00:47:17] Moderadora

Vale, llavors, per exemple, creieu que majoritàriament us preocupen totes aquelles que tinguin risc vital, no? Llavors no fer unes infografies de s'ha caigut i s'ha fet una ferida, què hem de fer?

[00:47:27] S2 i S9

No farien falta

[00:47:29] Moderadora

Vale tot el tema de cops?

[00:47:32] S3, S7 i S9

No

[00:47:38] Moderadora

Vale. Seria ofegaments, parades..

[00:47:39] S9

Inconsciència

[00:47:40] S3

Cops de calor

[00:47:42] Moderadora

Vale.

[00:47:42] S1

A vegades ens centrem molt en les fractures obertes, per exemple, no? Que és una de les coses, no sé, la fractura que se'n va l'os i té surt per fora, que és un dels pitjor trencaments que pots tenir... jo no he vist mai. Vull dir, que a lo millor no cal ficar-mos en coses que un aprengui aquí se plegaria ensenyant imatges de lo que és i a lo millor hi ha altres coses que per exemple el tema de l'ofegaments sí que t'hi pots trobar i que a lo millor en un maniobra de Heimlich ben fet es pot solucionar. A lo millor això sí que seria anar a unes parts més importants. De dir, bueno que mos podem trobar? Això o quan anem a fer una excursió i sabem que podem tindre un cop de calor, que és molt possible, fer una petita xerrada o una petita formació o encara que sigue 15 minuts abans per aquells monitors o monitores que se'n van perquè tinguen una mica esta confiança de dir, "vale a veure anem a detectar una mica simptomatologia dels infants perquè no mos passi", que se fiquen la gorra i que tal i que se vaiguen ficant a la sombra.

[00:48:45] S1

Jo crec que així ajudaria.

[00:48:51] S2

Però seria interessant vore al casal que estas. Jo crec que depèn del casal has de tenir una formació diferent perquè els casals de Barcelona no aniran al riu d'excursió, bueno jo crec. Però aquí per exemple sí. Allí (referint a Bcn) poden ser més atropellament..., bueno no sé on los fan però...

[00:48:53] S7

Sí.

[00:49:01] S8

O que vaiguen a la platja i tinguen picades de medusa

[00:49:02] S2

Molt bé. Però aquí, per exemple, es super diferent

[00:49:07] S3

Exacte

[00:49:13] S2

És molt raro que un cotxe, osigue un accident que un cotxe xafi a un xic perquè no és ciutat ni van tan ràpid.

[00:49:15] S3

Al final ha d'estar molt personalitzat, també és lo que diem abans. Sí, tu coneixes los infants que tens i saps que tens un infant que té epilèpsia pues també estar preparat per això.

[00:49:28] S2

Molt bé, cada casal tindre com los seus reculls de primers auxilis segons les situacions que hagin passat o que poden passar depenent dels xiquets i els puestos que vas.

[00:49:34] S3

Alguns segurament seran similars o seran los mateixos però n'hi ha que a lo millor només afecten a alguns casals. Lo tema del riu que diem, segurament la majoria de casals no van al riu i el nostre en canvi sí. Aquí hem de saber actuar també. En estos casos concrets.

[00:49:50] Moderadora

Vale. Llavors per exemple lo que parlàvem de les infografies i de tindre-les a mà, penseu que és una bona eina?

[00:49:58] S4

Sí.

[00:49:59] S8

Si.

[00:50:00] S9

Pot ajudar, (S3: Sí) perquè a lo millor te pots bloquejar en un moment donat i no saber que has de fer (S3: Claro) i si tens allò davant té dona la seguretat i la confiança de dir lo que fica aquí esta bé, vaig a fer-ho.

[00:50:13] Moderadora

Ara vaig a ser una mica....

[00:50:14] S1

Hauria de ser molt acotada també perquè (tots dien claro, claro; S4: Totalment) no pots estar dient allí: espera, espera que ara trac el pergamino aquell.

[00:50:25] S4

Una parrafada...

[00:50:25] Tothom parla a la vegada

[00:50:28] S6

Seria com lo que ha dit S8, fa això sí o no, si és que sí tal si és que no tal.

[00:50:29] S7

Exacte

[00:50:32] S4

Un esquema

[00:50:33] S3

Claro, per a gent curta jajaja

[00:50:34] S1

Que potser també donaria, no sé eh. Després segur que la gran majoria de monitors i monitores no s'ho mirarien, però repartir-ho a l'inici del casal quan estem montant tot això i dir "osti! aquí tenim això, pegueu-vos una llegida, torneu-vos a repassar tot este contingut perquè és important". A lo millor no passa res però a vegades sí, a lo millor no te fan cas que també és possible, però bueno al menos dona la tranquil·litat al menos algú.

[00:50:58] S9

O deixar-ho dintre del botiquin com a dit S8. I en cas de que ho necessites, saps que ho tens allí. i ja està.

[00:51:04] S1 i S3

Sí

[00:51:05] Moderadora

Bueno, també ha comentat S1, que a natros també mos passa no? que a vegades lo botiquín no lo tenim..

[00:51:13] S9

Ja, això sí (la resta afirmen en lo cap)

[00:51:20] S2

Anant cap a la piscina i estas al mig del poble i no tens botiquin perquè no l'has agafat, o no estava, pugue trucar. Això també és important.

[00:51:23] S9

Exacte

[00:51:28] S2

Tindre lo mòbil a mà per poder trucar

[00:51:30] S4

O sino tindre-ho en un format que pugui estar al mòbil. Perquè casi tothom té el mòbil a mà.

[00:51:33] S1 i S9

També, també.

[00:51:36] S4

Agafes, tires de mòbil, ho mires al mòbil i ja està. (S3: Sí) (S9: Bona opció).

[00:51:39] Moderadora

Tot i que és complicat a l'hora de prendre la decisió perquè són moments calents i cadascú actua com pot davant d'un ofegament, m'és igual alimentari com de l'aigua, vosaltres penseu que lo primer que faríeu és agafar el mòbil per a veure què fer?

[00:51:52] Tothom contesta que no.

[00:51:53] S3

No però, realment o sigue sempre estem dos persones. Llavors mentre una mira això, mira allò. Osiga anem mirant i te va guiant, tindrà una guia.

[00:52:03] S8

O sinó trucar al 112 o 061

[00:52:05] S3

També

[00:52:07] S8

Me passa això, que puc fer?

[00:52:08] S9

Sí

[00:52:11] S9

I te passen en un metge o infermer...

[00:52:16] S8

Casi que és millor trucar al 061 i mentre ells t'aconsellen te poden anar enviant una ambulància

[00:52:19] S9

Exacte.

[00:52:19] S7

Casi millor trucar al 112 i deixar-te guiar per professionals que teu van dient, pos fes això, fes allò...

[00:52:23] S8

Que no mirar al mòbil, al google o a un puesto que no saps si bé o no

[00:52:27] S3

Però clar si fos infografies que s'han elaborat per part de personal sanitari (S4: Claro) que estan revisades...

[00:52:34] S9

Jo crec que si parles en un professional sanitari que al mateix temps te diu lo que has de fer, t'està calmant i te dona la seguretat de que tens un acompanyament professional que t'esta dient lo que has de fer.

[00:52:47] S7

Que no depèn de tu, que t'estan guiant

[00:52:48] Parlen tots a l'hora

[00:52:53] S8

Si estàs al riu i no tens cobertura. També te donarà més confiança parlar algú de fora que t'està aconsellant (S3: Claro) que no mirar un paper.

[00:53:01] S9

Per tant és una bona opció

[00:53:01] S3

Sí

(Tothom assenteix amb el cap)

[00:53:04] Moderadora

Vale, llavors podríem dir en resum que serien unes infografies per tindre a mà (S9: Sí) i tindre la consciència tranquil·la, de dir, bueno sé que està (S9: Exacte). Però, tothom estem d'acord que lo primer que faríem és trucar?

[00:53:18] S3, S5, S6, S7, S8 i S9

Sí

[00:53:23] S2

Si no sé que fer sí

[00:53:26] S8

Com sempre som dos, un que estigue atenent-lo i l'atre que truque (S3: Exacte).

[00:53:29] S8

Lo del PAS, protegir, assegurar i no sé que més

(Tothom riu)

[00:53:34] S9

I socórrer.

(Tothom riu)

[00:53:37] Moderadora

Entenc que la teoria la teniu molt clara, lo que vos falta molt és la pràctica (S3: Sí i la resta assenteix amb el cap)

[00:53:39] S8

Sí, perquè al final ho trobes o no.

[00:53:41] S1

Sí, es que clar, no sabem ni com reaccionaríem. Vull dir que.. hi ha alguna situació que et penses que ho tens dominat i en aquell moment no saps ni com empendreu allò i dius, osti! Fins que no ho vius o ho tens més prop no saps la reacció.

[00:53:54] S9

No saps la reacció

[00:53:55] S2

És lo que heu dit abans, anar a... jo que sé... anar 24 hores a fer de voluntari a un CAP d'urgències o...

[00:54:05] S9

Jo per exemple si veig a un xiquet inconscient lo primer que faria seria tirar-li aigua a la cara, lo primer que faria. O intentar que te conteste..

[00:54:19] Moderadora

Home, si esta conscient millor una PLS i anem fent lo que se tingué que fer.

[00:54:21] Moderadora

Vale. Bueno a veure, aquest grup era una miqueta parlar sobre este tema, no? Perquè jo i la meva companya com a monitores, i també estudiants d'infermeria, havíem detectat que igual hi havia esta mancança a l'hora de la pràctica o de les inseguretats que nos havien comentat els companys. Jo recordo este espavil un xiquet que va caure i es va fer un tall al cap i la meva companya, la monitora, me va dir ves tu ves tu que ets infermera. I dius bueno sí, però aquí hem de ficar-mos tots una mica perquè nos podem trobar un munt de coses. Per la meva part no tinc res més que dir.

Agrair-vos que haguesseu vingut i espero que este tema es pugui millorar a nivell de casal d'estiu, se pugue... implementar un formació anual super pràctica perquè segons les actualitzacions que hi ha a les guies avui en dia sempre és lo mateix però sempre ficar-mos més, com han comentat ells, tema *role play* que sigue més teatreitzat i que haigue una mica també el moment de que passe i també els crios que tens per allí...

[00:55:41] S1

Jo faria èmfasi en lo tema de les formacions, o formador o formadora que a lo millor podria ser un tàndem d'una persona que ve d'infermeria o de d'emergència i l'altra del món del lleure perquè també sabrà quines situacions podrem viure en un casal d'estiu. Ehh... perquè clar, natros nos trobem com a profes preparant tallers o preparant formacions de primers auxilis, per exemple, i a mi ningú m'ha explicat res. Vull dir és agafar, jo em fico pos si a l'apartat de joventut hi ha diferents infografies, diferent contingut i això, jo me descarrego això meu faig jo a la meua manera i ho traslado als alumnes. Però jo no he tingut cap revisió d'una persona experta, de si allò està actualitzat que si no, ja mirem que sí però... claro es això pot ser i dius a lo millor a nivell de formació hauríem de fer un tàndem de una persona d'emergència del món sanitari que pugue estar i que pugue ser ella qui ho imparteixi.

[00:56:38] S2

Que doni la seua paraula de professional sanitari.

[00:56:38] S1

Claro, perquè vatros imagineu-vos, jo que sé, l'altra vegada van passar 45 persones que van tenir una formació de primers auxilis, i que dius osti, pos esta gent se n'anirà a

algun casal i ves a saber si ho farà bé si no ho farà bé... sempre tens este dubte. Per això crec que és important, que les empreses que es dediquen a formar agafin perfils adients per este tipus de formacions.

[00:57:10] Moderadora

Sobre tot que utilitzen recursos pràctics. Més que teòric (S3:Sí), que sí, que esta molt bé la part esta a l'hora de fer la formació de monitors, però sobretot tota aquella part pràctica. Igual invertir una mica més de temps en tot este tema que és una cosa que....

A mi sempre m'agrada dir que a part de, com a monitors tenim la responsabilitat, com a persones nos pot passar a qualsevol puesto en qualsevol persona, família, amic... i que sempre esta bé saber actuar (Tots afirmen en lo cap).

No sé si voleu afegir alguna cosa més?

(Tothom amb el cap diu que no i somriu)

[00:57:47] Moderadora

Una vegada més, moltes gràcies a tots i totes.

10.4.2. Grup focal realitzat amb els monitors i monitores de l'Agrupament Escolta i Guia Fent Camí.

Moderadora [M]: Bon dia a tots, en primer lloc moltes gràcies per ser aquí i participar en aquest grup focal. Com ja us hem mencionat, som aquí perquè la meua companya Neus i jo, la Marta, estem realitzant la part pràctica del nostre treball de final de grau, del grau d'Infermeria, a partir del qual volem identificar les necessitats formatives que presenten els monitors i monitores de lleure. L'elecció del tema ve perquè tant la Neus com jo som monitores, tant al cau com a casals d'estiu i les dos tenim el títol [de monitora de lleure] i ens hem adonat, parlant també amb altres monitors i monitores, que mai hem rebut una bona formació bàsica en primers auxilis de per exemple què fer si un nen es fa una ferida o què fer si un nen menja una nou i resulta que és al·lèrgic, és a dir que no hem rebut el que seria l'atenció bàsica i primària. Llavors, el nostre TFG està enfocat en aquesta temàtica i pretenem conèixer la percepció que en teniu altres monitors i monitores com vosaltres.

Abans de començar recordem que tots vosaltres heu signat un consentiment informat abans de participar en aquest grup focal i la sessió serà enregistrada, únicament l'àudio. Aclarim també que la participació és anònima, no sortiran els vostres noms i és respectarà la confidencialitat de les vostres dades en tot moment.

Així que una altra vegada, moltes gràcies per estar aquí i, si us sembla bé, comencem.

[Tots assenteixen? Amb el cap]

Molt bé, doncs en primer lloc podríeu parlar una mica sobre la vostra trajectòria en el món del lleure com quant temps fa que sou monitors, si ja teniu el títol de monitor o esteu fent les pràctiques...

T4: Jo com a monitora dins del cau, aquest és el 4t curs, l'únic que no tots els cursos [com a monitora de l'agrupament] he tingut el títol. Jo vaig fer el curs per treure'm el títol de monitora de lleure el curs 2020-2021, és a dir, el primer any que podia ser monitora dins del cau i llavors no em vaig treure el títol fins ... al curs següent o així perquè va haver el Covid i tota la pesca però la formació sí que la tenia d'abans, llavors és com que porto això, tres o quatre anys amb el títol i també l'he utilitzat per casals d'estiu

T3: Jo fa dos estius em vaig apuntar al curs de monitora i vaig fer el teòric allí i llavors vaig venir al cau per fer les pràctiques i aquí seguim i a part d'això a l'estiu he *currat* de *moni* a un casal.

T5: Per mi aquest és el primer any al cau i també estic fent ara FoCa i les pràctiques al Fent Camí i bé, he de fer la recuperació però me'n sortiré... espero. I això, tinc poc.

T1: Jo... és el meu tercer any com a monitora. El meu primer any va ser sense cap títol ni formació i després ja em vaig treure el títol de monitora i a més a més l'any passat vaig ser monitora a un casal d'estiu. Ah i aquest és el meu primer curs al cau.

T2: És el meu primer any com a cap i també estic fent FoCa.

T4: Ah i jo m'estic traient ara el títol de directora [de lleure].

T6: jo vaig començar a ser monitora ara farà 4 anys, quan vaig fer els 18 anys. Sempre he estat al cau (com a infant) i vaig començar a ser cap del cau, però em vaig treure el carnet de monitora en una fundació que imparteix el curs, a Pere Tarrés, ja farà un any.

T8: jo vaig començar a ser monitora l'any passat a una casa de colònies d'Edulonia i des d'allà aquest any m'he apuntat al cau i és el meu primer any de cap.

T7: jo he començat aquest any a ser cap i m'he tret també aquest any simultàniament el títol de monitora, perquè he fet les pràctiques al cau i ara ja tinc el títol.

M: Molt bé, osgui alguns de vosaltres només heu sigut monitors aquí al cau però altres heu estat també en casals d'estiu i esplais, principalment. Algú ha estat monitor de menjador o en algun altre lloc?

T1: sí, jo.

M: I perquè heu volgut ser monitors de lleure?

T1: jo bàsicament perquè com era infant i jove de l'esplai, sempre havia estat al meu cap ser monitora i vaig pujar quan estava a segon de batxillerat a ser monitora, perquè hi havia falta de relleu i va ser com per necessitat de l'esplai però també volia, osgui a mi m'agradava el que feien amb mi els meus caps i monitors i llavors jo volia fer el mateix.

T4: Jo una mica el mateix, també havia estat tota la vida nena i jove del cau, del Fent Camí i llavors era com tancar l'etapa al cau havent passat per totes les fases dins del cau i viure també l'escoltisme des d'aquesta banda i per poder tornar allò que el cau t'ha donat i poder transmetre això que t'han estat ensenyant i que al final és una mica la base del perquè estàs al cau. Poder tu transmetre-ho.

T3: jo zero això, em vaig apuntar al curs [de monitora] per fer algo a l'estiu i no sabia ni que m'agradava treballar amb nens i ara que ho he provat doncs ho vull seguir fent.

T8: jo el mateix, ho vam fer juntes

T5: jo va ser per contactes, que em van dir que necessitaven una mica de personal al Fent Camí i vaig decidir provar i al final m'he emportat una sorpresa la veritat i m'ha agradat més del que esperava i doncs aquí seguiré.

T2: jo doncs, una mica igual que T4 i T1, que porto tota la vida al cau i era com que havia de tancar l'etapa d'aquesta forma i havia de continuar donant vida al cau i això, tornar tot el que m'han donat

T6: jo també, com he dit abans vaig ser nena al cau i doncs ara soc cap i em vaig treure el títol per poder treballar a l'estiu també

M: Vale doncs ara entrem ja en el tema enfocat a la formació en primers auxilis i, en primer lloc ens agradaria saber quin és el tipus de formació que heu rebut respecte primers auxilis, tant en el curs de monitor com si a banda heu rebut alguna altra formació a nivell del món del lleure.

T1: jo al curs de moni però mínimament ens van explicar, osigui no ens posaven en situacions reals sinó una mica més burocràticament que podia passar, osigui era més legislació que cas pràctic.

T6: jo a la formació sí que hi havia algun espai dedicat als primers auxilis però no gaire, no era ni gaire temps ni era una formació gaire extensa. I no hi havia part pràctica... bé potser una activitat de "si un nen es fa mal què has de fer" però era tipo lo mític que no pots posar Betadine sinó que has de netejar amb aigua i sabó. I això...

T4: nosaltres, vull dir traient-te el títol des de l'escola de formació de Minyons, també és com molt semblant, és com una hora i mitja de taller on hi ha com la part de "vale si passa això què fas?" però són casos com bastant estàndar, bastant típics i llavors hi ha també la part de doncs si et passa això i tens el nen sota la teva responsabilitat doncs has d'omplir aquest paper i has de fer això. I després si que potser t'expliquen una mica com què ha de contenir una farmaciola, pot ser? (T2, T4 i T8 assenteixen) i això, però després si que és veritat que quan passa a l'agrupament és algo que sempre queda molt a l'aire...

T5: sí, no es té en compte, fins que passa.

T4: no. I després com a nena si que [vaig rebre] la típica formació en primers auxilis que et fan els caps o que porten algú de fora perquè la faci o que inclús algun infant està motivat per preparar-la i la típica del cole potser també, però ja queda fora del lleure.

T5: nosaltres (mirant a T2), bé, jo per lo menys, T2 crec que també

T2: sí tenim la mateixa formació

T5: vam fer la formació que va venir una persona de fora i ens va com presentar casos, com ha dit T4 i ens va dient com reaccionar i tot això i també el que es pot fer i el que no es pot fer i al final vam fer una pràctica molt rara de com posar en la posició segura [posició de seguretat] després d'un accident com així (representa com posar a la víctima) i ens ensenyaven a moure a la persona i tot això.

M: és a dir, vosaltres dos va fer una part teòrica i una part pràctica, no?

T5: bueno esque la part pràctica que vam fer va ser molt curta, va ser com, no hi havia temps, depressa... per lo menys al meu grup

T2: sí, sí, 10 minuts com a molt de part pràctica

M: vosaltres igual (a resta)?

T1: jo pràctica cap, tot teoria

T3: teòric, pràctic el que fan al cole de la macarena i ja està

T4: jo realment vaig fer la mateixa formació que ells però uns anys abans i sí que també vam fer aquesta part pràctica però això, 10 minuts de la posició lateral de seguretat i la maniobra de Heimlich aquesta i ja.

T1: jo si et serveix *esque ni eso e*. De fet no era ni primers auxilis, es deia legislació, osigui que...

M: i sobre la persona que us va formar, sabeu si era algun professional sanitari o era la mateixa persona que us feia la formació?

T5: a nosaltres ens va venir una persona que era del cau però que també treballava com a infermera i va explicar les seves situacions també a l'hospital, osigui com treballava i tot això i això, estava formada, sabia el que feia

T4: jo no vull gosar? a dir perquè no ho recordo, però jo crec que era les mateixes formadores que feien la resta de tallers que ens ho van fer, però desconec si realment alguna d'elles tenia formació

T7: jo igual que T4, osigui eren tres formadors que es repartien les formacions però no sé si tenien [formació]

T2: jo igual que T4, osigui eren tres formadors que es repartien les formacions però no sé si tenien [formació]

T3: nosaltres a cada mòdul teníem un *profe* diferent, llavors si el de primers auxilis estava format doncs no ho sé però era diferent, llavors suposaré que sí.

M: què us va semblar aquesta formació rebuda?

T2: a veure eren les coses més bàsiques, més comunes i sí que va estar prou bé

T5: era completa però massa de pressa, osigui era com que no donava temps

T2: ja esque és com que ho fas tot molt... (gest amb els braços, com una roda, sense parar)

T7: esque clar en una hora i mitja ho havíem de fer

T4: sí el problema és que és algo que t'expliquen molt express, que són coses que dones per fet perquè són molt bàsiques i que després a l'hora de la veritat no ho són tant i és com que ho fan tant ràpid i donant tant poc temps a assimilar que, quan et trobes en la situació, que és una situació que estàs allò amb estrès i una mica com al límit, tot allò que has après és com que costa de processar perquè no està com ben interioritzat llavors és com que depèn de la formació que rebis en aquell moment fas una mica i ho salves com pots no? Bé, crec.

(mirades per si algú més vol afegir alguna cosa)

M: bé. El que esteu dient en general llavors és que són formacions molt curtes, que no és que la formació en si estigui malament sinó que és molta informació molt concentrada, no?

T4: sí perquè per contingut està bé, és el que dèiem abans, bé excepte T2 que va tenir només teòrica, jo si que considero [sobre la meva formació] que van fer la part teòrica i van intentar després fer la part pràctica, tipo que estava ben repartit i ben muntat però que perquè fos realment... (talla T5) profitosa... faltaven coses

T5: és com que se li donava poca importància per lo important que és

T4: exacte. Que també entenc la situació, al final han d'encabir un munt de coses en el temps que tenen, però bé...

M: per tant, la informació que vau rebre creieu que era la necessària i la que us serviria en cas que us trobéssiu en la situació o potser us hagués agradat que hi hagués alguna cosa més?

T5: a mi encara no se m'ha donat la situació que un castor (infant) s'hagi fet mal i hagi hagut d'aplicar primers auxilis, però el més segur és que nosaltres tres (mirant a T1 i T5) estariem pitjor que el castor (infant), osigui jo per lo menys no me'n recordo gaire de la formació, no vaig escoltar molt tampoc, però osigui ... hi ha com un document al drive de primers auxilis ? (dirigint-se a T4)

T4: mmm pot ser

T5: però no sé, jo crec que és com que no tenim la informació per poder tractar la situació, les capacitats no les hem entrenat, no les hem practicat, no estem com...

T2: jo crec que també necessites una formació continuada i repetida perquè se't quedi i per... (gestos amb les mans)

Tots assenteixen amb el cap

M: lligat amb això que diu T2, creieu que seria útil rebre una formació anual o cada 2 o 3 anys per repassar tots aquests conceptes?

TOTS: sí

T4: sí perquè a més, segur que d'ara a 2 o 3 anys o inclús anual et passen coses o et trobes en situacions que abans potser no concebies que et poguessin passar i és com que en aquestes formacions podries dir "vale doncs a mi em va passar això i jo vaig actuar així" i potser et diuen "vale doncs aquí vas fer malament o aquí vas fer molt bé" i també doncs com compartir el que ha passat amb la resta, que també és com la part enriquidora de tot, de com a base de l'experiència podem anar sabent una mica com gestionar i com... jo qué sé, si se't desmaia un dia un crio actuaràs d'una manera i potser a la segona vegada diràs, osti doncs jo vaig fer això, potser no hauria de fer això. Que vale no cal que se't desmaiïn els crios per agafar experiència però vull dir

T1: la cosa està aquí, que no cal que passi per agafar l'experiència

T4: excate a base de formacion i...

Silenci (8 segons)

M: perquè quan va ser la última vegada que vau rebre una formació en primers auxilis?

T5: FOCA, la primera i última vegada

M: quant temps fa d'això?

T5: emm... quant temps fa? (preguntant a T2, qui també ha fet la formació)

T2: al desembre, al pont de desembre va ser

T3: jo dos anys

T1: jo igual, dos anys

T4: jo a FOCA i després aquests últims campaments passats, preparat per un jove de l'agrupament per la resta de joves, va preparar tipo RCP, què fer en cas de... però això, molt bàsic i preparat per un infant de 16 anys que té els coneixements que té.

Silenci (13 segons). Hi ha mirades entre els participants, ningú afegeix res més.

M: I vosaltres per vosaltres mateixos si alguna vegada heu viscut alguna situació que potser hagi requerit algun tipus d'actuació o simplement per curiositat heu buscat mai, pel vostre interès propi, sobre primers auxilis?

T3 i T5: jo no

T5: jo he estat mirant cursos però són molt cars...

T1: jo tampoc la veritat

T2: a veure jo sí que he buscat coses però jo busco... *vamos* el meu historial de google és un cromo. Però ho busco i no me'n recordo després

T4: o ho busques quan ja t'hi has trobat i dius, jolín això ho hauries d'haber sapigut, o un cop ja estas en la situació recorres a lo ràpid, mirar el que és o lo típic de trucar al 061, però que vull dir que ja no és primers auxilis com a tal, és que et trobes en la situació i l'has de gestionar com puguis.

M: tancant una mica el tema de la formació, creieu que a banda de la formació us seria útil algun altre tipus de recurs? Algun dossier escrit, flashcards o alguna app...

T5: no estaria de més, osigui seria molt útil, perquè després podria ser que al moment de l'acció t'oblidessis de tot per l'estrès i no sàpigués que fer. Tenir una guia per saber què fer.

T3: i t'assegures que la informació és certa, que per internet potser et diu... posa-li llimona (riuen)

T5: també és veritat

T4: lo de l'aplicació podria estar bé. De la mateixa manera que et fan baixar l'aplicació quan vas de campaments de "com rebràs l'alerta sobre el temps" o el que sigui, que és l'aplicació aquesta de Protecció Civil o del PROCICAT o jo que sé quina és, tipo tenir una aplicació d'aquestes que t'asseguris que funcioni sense cobertura o sense internet o el que sigui, pot estar bé. I sinó també parlant i reflexat una mica al cau, el típic recurs aquest de butxaca que és com un paper que retalles i et pots penjar al fulard o portar-lo a sobre com, "vale doncs primer pas trucar aquí, segon pas fer no se qué..." com amb els 3 o 4 casos més bàsics amb els que et pots trobar. Una mica això, tenir una guia escrita perquè en aquell moment és com que bua què he de fer. I tenir allò els 4 punts bàsics que només veure-ho... com que et refresca la memòria. I és això, algo que puguis portar a sobre. O dins la farmaciola inclús. On sigui però que no sigui allò que has d'anar, entrar, posar-te a mirar a quina carpeta ho tens i el teu cocap no ho ha compartit i ai ostres està a casa en un pen. Potser no cal.

T2 i T5 es miren i assenteixen.

M: per tant, dieu que us seria més útil un recurs que poguéssiu utilitzar al moment que no un document que haguéssiu de revisar vosaltres cada x temps?

T3: Sí

T2: sí perquè mai ho revises

T5: seria les dues coses, osigui és com una persona es pot preparar tot el que vulgui però després no sap com reaccionarà al moment de la veritat. Osigui jo si hagués rebut una formació d'això de veritat, jo diria "vale jo estic preparat" però, "de veritat estic preparat?"... És com... tenir un salvavides.

T6: com el *comodín*

T4: igual que hi ha el PEA i la LAC no? Que el PEA és extens, revisable i tal i la LAC és com el resum del PEA, una mica més com que busques l'ítem i la branca i trobes. I no

et cal llegir tot el PEA. Doncs una mica el mateix. Que hi hagi el dossier o el que sigui com més extens amb tota la informació que tu et puguis llegir com... el Codi Obert i després que hi hagi la part com més de resum, això, el recurs de butxaca o el que sigui, que li dic així perquè sí, però... com algo amb paraules clau o resum de tot el que es pugui llegir en el dossier gran perquè refresquis coneixements. Que òbviament és útil si ho tens i ho fas servir, sinó doncs quina gràcia.

T1: totalment

M: per tant, com a mode resum de tot el que heu dit sobre el tema de la formació és que bàsicament la formació és potser molt curta i molt concentrada, amb poca part pràctica i que potser és un tema que no es refresca amb el pas dels anys?

TOTS: sí

T5: com que ho fan per obligació...

Silenci. Es para durant 1 minut perquè s'atura sobtadament la gravació d'àudio. Es repren la conversa.

M: ara entrarem a parlar una mica sobre les vivències personals. Per començar, podríeu explicar si heu viscut alguna situació que hagi requerit la vostra actuació o l'actuació per part d'algun altre monitor.

T4: jo tinc un dubte. Aquestes actuacions és a nivell de primers auxilis, entenent com primers auxilis com haver de fer servir la maniobra de Heimlich o RCP o més de cara a un infant cau i es fa una ferida?

M: cert, no ho hem introduït. Parlarem de primers auxilis, no només com els primers auxilis que coneixem de situacions d'haver de reanimar una persona o una situació d'emergència, sinó que quan parlem de primers auxilis englobarem qualsevol actuació que es realitzi abans de portar a l'infant al metge o abans d'avisar a la família perquè el portin a metge. Per tant pot ser això, netejar una ferida, curar una picada o qualsevol tipus d'actuació.

T1: jo més que netejar una ferida... ara penso en el casal on vaig estar l'any passat i era que [quan passava alguna cosa] portàvem a l'infant al coordinador i el coordinador ja feia. I sinó, tinc entès que, no sé si està bé, que és aigua sabó i ja està, i que corra el aire. I alguna picada, me'n recordo algunes colònies que estàvem anant d'excursió i no

sabiem què ens va picar, però em va picar a mi i a algun infant més i era com una mosca... no vam fer més que fang i ja està. I no m'ha passat res més.

T3: jo lo màxim que em vingui un nen que ha caigut i acompanyar-lo a posar-se aigua i ja està.

T7: si, el mateix, alguna rascadeta i prou

Es van mirar entre tots, ningú parla.

T4: esque a mi em venen moltes al cap.

T3: l'experiència... (riuen)

T4: osigui la típica que et vingui el crio i una mica el que la T3 diu, que l'acompanyes a netejar-se la ferida amb aigua i sabó i si no cal més doncs quan el venen a buscar avises als pares de "mira ha caigut" i ja està. Després ja caigudes a campaments o sortides i tal que has de portar a l'infant al CAP, que llavors ja tu no pots fer res, és com ja gestiona qui entèn, no sé una fractura o el que sigui que no pots fer res. Després tema picades i tal, que m'hagués passat a mi, uns campaments quan jo era caravel·la (14-16 anys) em va picar com una aranya o una mosca negra o no sé que, per totes les cames tenia butllofes que en sec va començar a sortir pus... bueno no sé, i em van quedar unes marques que encara tinc. Llavors clar, com a caps doncs trucar al 061 dir on estàvem i dir què podria haver, contacte amb alguna planta o el que sigui, però vam acabar anant al CAP. Al CAP tampoc em van saber dir mai què era el que m'havia picat i doncs, aigua i sabó i portar-ho tapat, bàsicament. Després... no sé, jo com a nena no recordo res més, com a cap lo típic de que... bueno lo típic... no hauria de ser típic però que es mig mareja un infant per cop de calor, doncs si estàs en una ruta pares, li poses els peus cap amunt, li dones sucre o el que tinguis i esperes una mica a veure com reacciona i sinó el que nosaltres fem és trucar al 061 i explicar una mica el què i adaptar en funció del que et diguin. Nosaltres per exemple el que vam fer va ser trucar al cotxe d'emergència del terreny perquè la vinguessin a buscar i la portessin al lloc perquè no estava en condicions de seguir caminant al sol. Després doncs cops de calor i tal, doncs si estas fora, els vam portar cap a l'ombra, beure molta aigua i si veiem que algú no reacciona doncs també, truques al 061 i al CAP. I després el síncope, a uns campaments doncs què fas, doncs truques al CAP perquè algo hi ha que no es soluciona estant a la ombra i bevent aigua, i a les famílies, osigui que tu fas com la gestió logística o administrativa però no apliques tu res de primers auxilis directament. L'impètigo, el famós impètigo. Clar tu et trobes allí que no saps el que és, doncs poseu-vos crema

hidratant, aigua i sabó i tal, però veus que allò arriba un moment que és com, i això què és? Que tampoc pots fer res més i també has d'acudir a...

T1: perdó per tallar però què és?

T4: l'impetigo? És com a la pell que et surten com unes picades, que és contagiós i, no sé que és, osigui no sé si és un bacteri o un fong, no ho sé, llavors doncs va venir un infant de campaments que encara ho tenia, que s'estava posant antibiòtic, tipo la crema aquella antibiòtica perquè marxés, clar les famílies no t'avisen que el que s'estava posant era perquè tenia això vam fer un dia pintura i vam compartir tots la mateixa i doncs a finals de campaments anàven la majoria d'ells amb aquestes taques i vam pensar bueno picades o que els colors feia molt que els teniem o per pell atòpica o el que sigui, perquè només va sortir a uns quants i després al cap d'una setmana de tornar de campaments una família ens va enviar un correu dient que hem portat al nostre fill al metge perquè osequè i era impetigo. Que són coses que per molts primers auxilis que sàpigues i tal, si les famílies tampoc et donen la informació que requereixes tampoc pots fer-hi res. O igual, que et vingui un nen que tingui un nen problemes d'otitis o problemes a les orelles i que a la nit se't queixi que li fa mal l'orella i no sé a l'orella tu tampoc pots ficar res no? Llavors és com bueno intenta dormir que demà ja venen els pares. Llavors quan arriben i els dius als pares, mira que s'ha queixat de mal d'orella et diuen "ah no esque el meu fill és molt susceptible a tenir otitis, ens haguéssiu hagut d'avisar només li hagués fet mal" i [tu penses] a la fitxa de salut està? O ens has avisat en algun moment? Vull dir si el nen pot continuar l'activitat i no s'està queixant exageradament què hem de fer? I no sé, primers auxilis d'haver de reanimar i tal per sort no

Participant xiuxiueja: i toquem fusta

T4: i toquem fusta

M: pel que veig ets la que més situacions s'ha trobat i, realment si que tens coneixements bàsics en primers auxilis i si no saps què fer dius que truques al 061 o a algú per preguntar. La resta sabíeu que podeu trucar al 061?

Assenteixen amb el cap. Ningú diu res

M: i alguna altra situació en la que us hagueu trobat?

T5: jo les he patit totes i no he fet res, estava jo al terra tota l'estona

T2: a veure jo les situacions que he patit, una vegada [de Campaments] al País Vasc que casi em dona un chungo pel sol, però són coses fàcils de gestionar.

M: i això que diueu que les situacions amb les que us heu trobat per sort no han estat greus sinó que han sigut situacions fàcils, tot i així com us heu sentit en aquell moment?

T1: agobio

T2 i T5: sí

T4: en aquell moment és agobio i ho gestiono perquè no et queda altra i estas amb gent i entre tots feu, però si jo em trobés sola en aquestes situacions és com, què fas? O sigui jo crec que és algo que per molta formació que tinguis és com que sempre se t'escapa algo i fas una mica el que en aquell moment pots i el que creus que és millor del coneixement que tu tinguis i del que et permeti tu consciència.

M: perquè entenc que són situacions molt puntuals, no?

T4: sí

M: i desconegudes també

T3 i T5 assenteixen. Silenci.

T4: ah i coses als ulls també. Que se t'infla la cara perquè tens algo a l'ull i li has d'estar posant la crema al crió dos vegades al dia, cada dia durant els campaments.

M: i quines situacions creieu que us podríeu trobar més freqüentment al cau durant campaments, sortides o els dissabtes al cau?

T5: caigudes. Per exemple els castors (6-7 anys) cauen tota l'estona. Xoquen entre ells i cauen però després estan bé, no passa mai res dolent

T3: són de goma

T7: i no ha passat res. O sigui jo puc parlar de l'experiència que jo tinc que gràcies a Déu no ha passat mai res.

T1: cops de calor

T3: o fent excursions mal a la cama caient al bosc

T4: o al·lèrgies, que d'això no n'hem parlat però si ja saps que el crió té al·lèrgia i et porten el medicament que li has de donar en cas que passi algo doncs ja saps com has

d'actuar i jo que sé si vas a la natura i hi ha doncs les al·lèrgies al pol·len, a la processonària i a aquestes coses, això també és algo prou comú que ens podríem trobar, i més quan fem vivac i aquestes coses, que ens posem a dormir a fora i que algun dia pot passar. Per exemple una noia guia de l'agrupament sempre que fem vivac s'aixeca amb la cara inflada i plena de picades, i només li passa quan dorm fora. Vull dir coses d'aquestes que també poden passar. O descobrir una al·lèrgia de sobte. Al menys ami com a cap tema ou i aquestes coses si ho puc evitar, les evito, però vull dir vengam a anem a menjar això i és algo que de normal no es menja, jo si puc ho evito perquè i si descobreixes que ets al·lèrgic a allò allí, com ho fas?

T8: Perquè què fas si és al·lèrgic i tu no ho saps i no tens el medicament que donar o l'adrenalina?

M: bàsicament avisar als serveis sanitaris, perquè molt probablement es necessitarà la medicació

T4: esque això és chungo perquè si estàs a una casa de colònies o a un alberg doncs estupendo però si estàs al mig de [res] què fas?

T5: es pot fer alguna cosa per mantenir una mica... que no es mori? Osigui sense medicació

M: controlar la via aèria principalment, és a dir que pugui respirar lo millor possible.

Silenci (5 segons)

M: i poden haver reaccions al·lèrgiques que no siguin tan greus, que òbviament també s'haurà d'anar a un centre sanitari però no caldrà una actuació tan immediata

M: Lligant això amb les situacions una mica més crítiques, és a dir, que posen en risc la vida de l'infant o jove, quines situacions us farien més respecte? No cal que les hagueu viscut

T1: a mi una reacció al·lèrgica important m'espantaria molt. Un desmai també... em desmaiaria jo. Esque jo crec que qualsevol cosa que posi en risc als infants com que em... (toca amb les mans al pit, semblant al signe que fem quan indiquem que s'accelera el cor)

T5: sí, seria impactant si passés, osigui espero que no passi

T7: i el que sigui allò de reacció immediata

T1: sí

T4: tipo com poden ser les al·lèrgies o com pot ser haver-te de posar a fer la reanimació o que, no sé, una bretxa al cap i allò.... saps, les coses aquestes de traumatismes que potser no veus i es desenvolupen més endavant... aquestes coses a mi també en fan com... respecte.

T6: o les coses així més [d'actuar] d'immediat o les coses que "ah no el nen està bé" però li pot sortir al cap de dos dies.

T1: ara me enrecordat d'una experiència, però d'una amiga meva, que un infant de primer de primària es va trencar el braç (T3: ostres) i clar ella no tenia ni idea... ni idea, perquè clar no tenia ni el curs de moni en aquell moment ni res, i doncs va actuar com va poder, però vull dir, que *le veía el hueso al niño*

T5: *buuuuf* (cara de fàstig)

T1: osigui a mi també, si em passa... això me muero. Però clar, al final és això que o actuo o actuo, entonces me dijo "yo només le cogí el brazo al niño y.... inmovilizándolo y esperando a que llamaran" pero eso que son cosas que pueden pasar que... esque a mi me sacan de ... (no es compren).

M: clar, són situacions que fan com molt respecte però al final vosaltres sou les persones que estan allí fins al moment que arriba l'ajuda professional i llavors, heu de pensar que de vegades qualsevol actuació, per mínima que sigui és necessària. Per això és important tenir els coneixements.

T5: una pregunta, si a un nen li passa una cosa greu es cancel·la la sortida i es torna cap a casa o es segueix? Osigui depenent de la ferida però si és molt greu.

Es miren entre tots, miren tots a T4 (porta més anys a l'agrupament)

T4: jo crec que d'això hi ha un protocol a seguir. O sigui jo crec molt de... si és greu, perdó pel que vaig a dir, però jo que sé que un crió cau per un precipici i queda inconscient doncs òbviament no, com és lògic s'anul·la el campament. Si és com el que li va passar a un rànger als campaments passats de, va caure i va haver de marxar perquè potser l'havien d'operar perquè s'havia trencat el dit, doncs els campaments van continuar. Osigui va caure perseguint polillas (tots riuen)... esque clar. Llavors que depèn molt de la situació i jo crec que també depèn de com es vegin els caps en aquell moment, no? Jo que sé, si us hi trobeu vosaltres (mirant a T1, T2 i T5) que sou tres caps nous...

osigui nous, que seran els vostres primers campaments, potser una situació que es troba la M i l'A [dues altres caps que porten més anys al cau] gestionarien diferent i no per això és més o menys legítim fer o no els campaments, saps?

T3: assenteix

T4: vull dir, també depèn una mica com vosaltres us sentiu. Osigui si no us veieu capacitats per continuar els campaments doncs ningú us obliga, al final sou els que teniu la responsabilitat, crec jo vamos.

M: a tu T2, quina situació et faria més impressió trobar-te.

T2: pff... no sé, si algun nen perd la consciència, és com... potser no torna, saps... (riu nerviós) em fa por això

T5: fatalístic

T2: en plan, si el nen sembla [que estigui] mort, jo em posaré en la pitjor situació possible... em... seré pessimista.

M: perquè sabries com actuar?

T2: no no. T5 riu

T4: esque fent això, osigui amb aquestes simples preguntes te n'adones de lo poc informats que estem. Te n'adones que hauria de ser això, no anual, trimestral aquestes formacions. I anar ampliant i anar posant-te en situacions que no només siguin les més habituals sinó que, jo que sé... tot el que et puguis imaginar és com que, no és fins que ho parles una mica que te n'adones que és el que deiem abans, que ho fas per obligació, perquè per llei la formació ha d'incloure això però no com per necessitat i donant-li la importància que realment mereix. Vull dir, al final tota aquesta canalla està SOTA la teva responsabilitat, ets tu qui ha de saber actuar i ets tu a qui li vindran les famílies després si passa algo i ets tu qui ha de donar resposta a lo possible que pugui passar davant les autoritats, davant les famílies i davant la resta d'agrupament o entitats. Llavors és com, realment... se'n parla poc...

Tots miren a T4, T3 i T1 assenteixen.

M: ara seguirem amb això de sobre com actuar, però primer vull aprofitar una cosa que has dit abans, que has dit "crec que hi ha un protocol", el que ha preguntat T5. Vosaltres coneixeu si realment a l'agrupament hi ha un protocol de com actuar en cas que un infant pateixi algun accident o alguna lesió una mica més greu?

T5: jo he trobat el protocol d'incendis, de tot això però realment l'únic que sé del protocol de si hi ha una emergència sanitària, l'únic que sé és que no podem portar als nens al cotxe [personal]. I ja està. He de trucar sí però si estic al mig de la muntanya, he de carregar al nen o he d'esperar a que vingui l'helicòpter o el que sigui, no ho sé, això no ho sé.

M: vosaltres coneixeu si hi ha algun...

Alhora: T1: jo no ho sé / T3: jo no en tinc ni idea, de res

T4 s'aixeca i agafa uns documents

M: entenc llavors que no se us ha explicat en cap moment sobre l'existència d'un protocol?

T4: hi ha d'una banda (mira a moderadora per saber si pot explicar-ho)

M: sí, sí

T4: sí? Vale. Osigui d'una banda hi ha la fitxa de salut que omplen les famílies a principi de curs, llavors lo ideal i bueno, també és obligatori que tingueu totes aquestes fitxes controlades i les preneu quan aneu de sortida, campaments o qualsevol cosa que feu fora d'un cau i que, ja sigui al drive, online o en paper. En paper sempre millor. Llavors a la fitxa de salut doncs et fan posar les malalties que pateix l'infant sovint, o si pren algun medicament, o si té alguna al·lèrgia o qualsevol cosa, que són coses que de *antemano* saps i que sempre està bé. I després, nosaltres per estar a Minyons estem sota una assegurança que es paga amb la quota anual que paguen els infants per estar al cau, llavors aquesta assegurança et cobreix per una banda la pòlissa d'accidents i després la de responsabilitat civil. La d'accidents és per infants, joves i caps, per qualsevol accident que tinguin, doncs mort, assistència mèdica o invalidesa. I la de responsabilitat civil és per coses materials i a terceres persones. Llavors són papers que tu sempre has de portar a sobre, conforme tu tens aquesta assegurança i l'estàs pagant. I després hi ha en aquest document (l'ensenya a la resta) que t'explica una mica de: en cap cas s'ha d'acceptar nosequè, després has d'enviar un correu a aquesta adreça i si tens dubtes trucar a tal. Osigui són paper que per normativa has de portar sempre a sobre i després hi ha: què heu de fer en cas d'accident? I t'explica. Llavors això està bé portar-ho a sobre perquè s'ha de fer, però també haver-s'ho llegit abans de marxar de campaments perquè així ho saps. Llavors hi ha què has de fer a Catalunya, a l'estat Espanyol i a la resta del Món, perquè òbviament funciona diferent segons la normativa

que té cada lloc. Llavors, normalment hi ha el document que has d'omplir segons el que ha passat, que això de vegades és com super estricte de, si portes un nen al cap ja ho has d'omplir, perquè l'estàs portant al metge quan està sota aquesta assegurança i hi ha vegades que no te'l demanen, però jo crec que lo ideal és fer-lo sempre i així te n'oblides. I després hi ha lo que deia abans, que és el recurs de butxaca, per això li deia així, que tu ho retalles i t'ho pots penjar al fular i llavors et diu: passos a seguir en cas d'emergència a l'agrupament: llavors primer protegeix-te a tu, a l'afectat i al grup, avisar al 112, socòrrer a la persona afectada i et diu una mica les instruccions, també diu, truca al teu cap d'agrupament i demana ajuda a gent externa. Després també et diu que consideres una crisi i t'explica: qualsevol incident que afecti la integritat física... llavors consideracions importants. I després el que he explicat de les assegurances també està aquí explicat. I això és el protocol que tenim. I amb el recurs doncs llegeixes els passos i els vas seguint, l'únic que clar, hi haurà moments que avisar al 112 si ha de venir l'ambulància, serà necessari i hi haurà d'altres que et podràs saltar alguns passos, però socorreràs a l'infant, trucaràs al 061, el portaràs al CAP i quan la situació ja estigui gestionada, llavors és quan trucaràs a la família. És important trucar a les famílies i ho han de saber quan abans millor, però no només haver passat, per exemple l'infant cau i es fractura la cama i directament "el teu fill ha caigut, s'ha trencat la cama i ara el portarem al metge". [repeteix el procediment] doncs mentre l'estan portant al metge un altre cap truca a la família i explica el que ha passat i se'ls diu "si vols us truquem quan acabem o ens trobem allà" però és important no perdre la calma davant les famílies i donar com aquesta seguretat, tot que la situació sigui límit, però no sé, si tu està de campaments a Osona i la família està a Tarragona, no l'alertaràs per molt alarmant que sigui, intentaràs dir-ho de la millor manera possible.

M: moltes gràcies T4. Està molt bé que hi hagi parlat perquè, la resta ho coneixeu?

T5: no

M: per vosaltres (T1, T2 i T5) he entès que seran els vostres primers campaments, però per exemple T3 tu ja has estat de campaments, ho coneixies?

T3: no. Sabia que sempre hem de portar els papers dels infants damunt, però no això tant detallat.

M: perquè a nivell (T3 vol parlar) ai, perdona

T3: no,no, és una pregunta (a T4). On estan aquests papers?

T4: a l'espai del cap. Quan fem Consell (reunió de l'equip de caps) com hi ha un punt de campaments ho podem parlar i ho deixem penjat al Drive o passar-ho pel grup

M: això és el que anava a preguntar, a nivell del cau aquests documents es transmeten a la resta de caps o es fa alguna formació o alguna sessió en què es parli de tot el que s'ha de portar?

Tots miren a T4 i silenci.

T4: ah he de respondre jo e... hi ha la típica formació que es fa sobre els campaments al Consell, que és la reunió de tots els caps, on s'explica una mica, però al final per no assistència de caps, és algo que s'acaba passant molt per sobre o es diu on es pot trobar, però clar si jo et dic "l'espai del cap" per alguns pot ser com "què és això? Llavors és com que moltes vegades jo i crec que tots som conscients que se li ha de posar una mica de *incapié*, però al final són coses que no gestionen o no busques fins que te les demanen. Quan s'hagi d'entregar dossier de campaments i a annexes hagi de posar tot això i l'adjunt o adjunta et demani on estan els papers, tu diràs "quins papers", llavors és allà quan et busques una mica la vida i ho acabes trobant. Perquè per molt que et diguin "recordeu això a l'espai del cap", ningú t'explica què és l'espai del cap, com hi accedeixes, com funciona... jo crec que tots els que estem al cau, a no ser que hi hagi algun consell en què es faci una formació de la hòstia, són coses que tu per iniciativa o curiositat busques i acabes trobant. O vaja, al menys a mi ningú em va explicar amb una formació... és com que te lo encuentras.

M: molt bé. Per acabar, us plantejaré algunes situacions i entre tots podeu dir el que farieu.

Tots assenteixen

M: imagineu que esteu de campaments i esteu dinant cigrons, i un nen s'ennuega amb un cigró, se li queda a la gola i veieu que li costa respirar, que potser fins i tot se li comencen a posar els llavis blaus i heu de fer alguna cosa perquè és una situació delicada. Sabríeu com actuar?

T1: maniobra de Heimlich no?

T5: sí

T4: jo d'una banda, donant per fet que no estaràs tu sol als campaments amb els crios i que no només tindràs aquell crio, doncs que no estiguin tots els crios per allí i que es

quedin un o dos caps amb el crio que li ha passat i els altres que s'emportin a la resta (T5: sí) i llavors procediria amb la maniobra de Heimlich, bueno primer els tres cops secs a l'esquena.

T5: osigui s'ha de deixar un espai perquè no es creï estrès. Però després no és molt tranquil.

T1 i T4 parlen a l'hora, no s'entèn.

M: i una vegada heu apartat a tots els infants, com seguiríeu. Osigui l'infant segueix conscient, però li costa respirar

T4: doncs li vas parlant i tranquil·litzant

T5: però podrà parlar?

T1: no però que t'escolti. // T4: no però que tu no et posis directament allí a fer-li la maniobra de Heimlich, tipo explicar-li el que li faràs i dir-li que no s'espanti

T5: osigui tractar-lo d'una forma normal

T4: sí, lo de la calma

T5: sí

M: i la maniobra la sabríeu fer?

T5: és el que estava parlant, així (ho indica amb les mans)

T3: no és per darrere?

T5: sí, i cap a dalt

T1: és a tres o quatre dits de l'estern, poses el puny i cap a dalt

T4: cap a dins, no i cap amunt

M: i algú ha dit algo dels tres cops a l'esquena? Sabeu què és això?

T5: sí, el que ha dit T4 per no fer directament la maniobra de Heimlich

T1: són com tres cops secs

T4: sí, tres cops secs a l'esquena

M: exacte. Osigui el que diu la teoria és que si un infant s'està ofegant, però per ell mateix està tossint, el deixem tossir i l'animem a tossir. Llavors si veiem que la tos no

és efectiva o si deixa de tossir llavors sí que donem els tres cops a l'esquena i ja després fem la maniobra de Heimlich. I repetim els cops i la maniobra de Heimlich fins que remonti o fins que arribin els serveis sanitaris. I a tot això, si hi ha un altre cap doncs pot anar avisant al 112 o al 061.

T5: amb la maniobra de Heimlich, podem fer mal al nen?

M: a veure mai hi ha risc 0 de que no passi res

T4: però diuen que és millor que es trenqui una costella que no pas que mori ofegat

T5: a veure, sí

T4: no però vull dir, jo ho he escoltat a dir.

Ningú afegeix res més

M: d'acord, doncs una altra situació. Aneu caminant per la muntanya un 25 d'agost a les 16:30h i un dels nens es comença a marejar i comença a veure borrós i, no perd la consciència però no pot caminar.

T3: posar-lo a la ombra

T5: sí. També treure la roba que doni massa calor i aigua templada

M: que se la begui o que li poses per sobre?

T5: emm crec que...

T4: per sobre

T3: i pel front

T4: pel front i el clatell. I les cames cap a dalt.

T1: i als canells potser

T3: i fer-li vent, bueno no sé, jo li faria vent. No sé si és útil.

T4: i donar-li sucre o... bueno si pot ingerir

M: vale això voli, si una persona està inconscient o poc conscient, li donaríeu aigua o suc?

T3: home si no està disposat a beure perquè no pot, doncs no, perquè sinó potser l'ofegues

M: molt bé. I ara una més fàcil, un nen que corrent per la muntanya cau i es pela els genolls

T5: aigua i sabó

M: i taparíeu la ferida?

T3: no / T1: no. Bé, no sé

T4: bueno depèn del que hagi de fer l'infant

M: exacte, si esteu en un lloc amb sorra o que es pugui embrutar la ferida, es recomana tapar-la.

M: alguna cosa més? Fan que no amb el cap.

M: d'acord, doncs per tancar, què us agradaria aprendre sobre primers auxilis?

T5: tot

M: i per començar? Per exemple T7?

T7: com a coses concretes no ho sé, però tot el que pugui passar que posi un nen en risc i jo pugui evitar-ho, doncs voldria aprendre-ho.

T1: osigui per exemple el que, això contagiós que has dit (a T4)

T4: l'impetigo

T1: això tampoc ho podem fer res, però situacions més quotidianes, o potser no tan quotidianes però que no és algo que no depèn de nosaltres, doncs crec que seria necessari

T3: o saber què portar i què puc posar

M: és veritat, això és una pregunta que no hem fet, però pel que fa a la farmaciola, vosaltres teniu una farmaciola que considereu que té tot el material i a més sabeu perquè serveix tot el que teniu a la farmaciola?

T4: sí perquè es van revisar fa poc, però és veritat que la farmaciola és algo que no hi penses fins que vas a marxar i acabes agafant el primer que trobes i hi ha coses que potser estan caducades o coses que rebusques i acabes muntant tu la farmaciola com pots. Però per exemple sempre es portava aigua oxigenada i, diria que no es pot posar, i era algo que sempre portàvem.

T3: és el suero aquell que va en plàstic?

T4: no allò és suero, que sí que es pot utilitzar

M: osigui vosaltres reviseu la farmaciola abans de marxar?

T3: sí, però si hem diuen què hem de portar. Jo no ho sé

T2: nosaltres no hem portat cap farmaciola a cap sortida.

T5: però en tenim

T3: de fet nosaltres tampoc (mirant a T6)

T2 i T5 parlen, no s'entèn

T1: jo recordo que a l'esplai era com que agafavem les quatre coses que trobàvem i ja

T4: clar com allò de fer l'acte de portar-ho però que no t'és útil, perquè et trobes en la situació, veus aquella farmaciola i dius... ay va

M: bé, doncs punt important

silenci

M: molt bé, doncs algú vol fer una conclusió de tot el que em parlat, així a mode tancament. O vaja, amb aquestes preguntes heu pogut reflexionar sobre els coneixements sobre primers auxilis que teniu com a monitors i quina importància hi doneu a això?

T1: jo crec que sí que és important, però no ho tenim gaire present perquè són situacions puntuals, però sí que és molt important i xerrant m'he adonat que estem una mica.... verdes

T5: un poco jodidos

T1: però és això, no és que no sigui important, però com no passa doncs no ho tens present, però se li ha de donar la importància que té, la veritat.

Silenci

M: alguna solució?

T5: formacions, però que la gent [monitors] hi assisteixin

T4: i recursos, dossiers... tenir com un recurs

T1: lo de l'aplicació m'ha semblat... interessant

Silenci

M: alguna cosa més a afegir?

Fan que no amb el cap

M: no? D'acord. Doncs moltíssimes gràcies per participar, per nosaltres serà molt útil pel treball, però espero que per vosaltres també ho hagi sigut i us hagi fet reflexionar de la situació que teniu al cau. Així que aquí acaba el grup focal, moltes gràcies a tots.

10.5. Proposta de millora: fluxgrames primers auxilis

ATURADA CARDIORESPIRATÒRIA

Interrupció brusca de la respiració i de l'activitat mecànica del cor

Manifestacions

1r signe en infants: Respiracions ràpides

Altres signes:
Dificultat respiratòria
Pell blava (cianosi)

NO respiració
NO pols

Atenció!

< 8 anys: RCP pediàtrica
≥ 8 anys: RCP adult

Actuació

NO RESPON → 112

Si DOS reanimadors → **DEA**

Obrir via aèria
Maniobra front-mentó

Respiració absent o ineficaç?
No → Posició lateral de seguretat
Sí → **RCP**

PEDIÀTRICA 5 ventilacions de rescat ↓ No signes vitals ↓ 15 compressions toràciques ↻ 2 ventilacions	ADULT 30 compressions toràciques ↻ 2 ventilacions
--	---

Si **DEA** seguir instruccions

REVALORAR POLS cada 2 min

COP DE CALOR

Incapacitat per regular la temperatura corporal

Manifestacions

- T^a >40°C
- Mal de cap
- Pell envermellida, calenta o suada
- Respiració superficial i ràpida
- Nàusees i vòmits
- Fatiga i/o debilitat
- Rampes al múscul

Atenció!

! Presentació i evolució ràpida
! <4 anys = + vulnerables

Actuació

061

Desplaçar-se a l'ombra // ↓ T^a entorn

Afluixar o retirar l'excés de roba

Mullar gases amb aigua fresca
CAP, CLATELL I COLL

Es manté conscient?
Sí → Vòmits?
No → Beure aigua o beguda isotònica → **REVALORACIÓ**

No → Posició Lateral de Seguretat
No donar líquids! → **REVALORACIÓ**

NO respira i/o NO pols → **RCP** → 112

ENNUEGAMENT

Obstrucció de la via aèria per cos estrany

Manifestacions

Tos sobtada i intensa +
menjant o jugant amb objectes petits

Dificultat respiratòria
Nàusees

Atenció!

! NO intentar retirar l'objecte
manualment
! Si tos EFECTIVA, no interferir

Actuació

☎ 061

TOS EFECTIVA → Animar a tossir
↙ Continuar valorant ↘

TOS INEFECTIVA

CONSCIENT

5 cops a l'esquena
entre les dues espatlles,
amb el palmell de la mà
obert

Maniobra de Heimlich
5 compressions
abdominals

Puny → entre melic i tòrax
Altra mà → envoltar puny.
Empènyer cap a dins i amunt

INCONSCIENT

Obrir Via Aèria

Si és possible,
retirar l'objecte

5 insuflacions
de rescat

RCP

☎ 112

LIPOTÍMIA O DESMAI

Pèrdua parcial i breu del coneixement

! Si durada > 2 minuts → 112

Manifestacions

- Malestar general
- Mal de cap
- Visió borrosa
- Nàusees
- Sudoració

Possibles causes

- Deshidratació
- Hipoglucèmia (baixada de sucre)
- Excés de calor
- Dolor

Actuació

☎ 061

Malestar o mareig

Asseure o estirar a l'infant al terra

Aconsellar respiracions lentes i profundes

Sí ← **Es manté conscient?** → **No**

Resoldre causa

Posició Lateral de
Seguretat

- Hidratació (aigua)
- Sucre (ex: suc)
- Ombra
- Identificar zona de dolor

Sí ← **Respiració i pols?**

No

RCP

☎ 112

NO administrar aigua o suc si
l'infant **NO** està **CONSCIENT**